Úřední věstník L 251

Evropské unie

Svazek 59

České vydání **Právní předpisy** 16. září 2016

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES** 1

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1625 ze dne 14. září 2016, kterým se mění nařízení (ES) č. 1406/2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost** [1] 77

★ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1626 ze dne 14. září 2016, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 768/2005, kterým se zřizuje Agentura Společenství pro kontrolu rybolovu** 80

[1] Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/1624

ze dne 14. září 2016

o Evropské pohraniční a pobřežní stráži a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. b) a d) a čl. 79 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Na svém zasedání konaném ve dnech 25. a 26. června 2015 vyzvala Evropská rada k širšímu úsilí o komplexní řešení bezprecedentních migračních toků směřujících na území Unie, a to i posílením správy hranic s cílem lépe řídit sílící smíšené migrační toky. Kromě toho na svém neformálním zasedání o migraci dne 23. září 2015 hlavy státu nebo předsedové vlád zdůraznili, že je nutné zabývat se dramatickou situací na vnějších hranicích a posílit kontroly na těchto hranicích, zejména pomocí dodatečných zdrojů pro Evropskou agenturu pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie, Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu a Europol, které budou doplněny lidskými zdroji a technickými příspěvky členských států.

(2) Cílem politiky Unie v oblasti správy vnějších hranic je vyvinout a provádět na vnitrostátní úrovni i na úrovni Unie evropskou integrovanou správu hranic, jež je nezbytným doplňkem volného pohybu osob uvnitř Unie a jednou ze základních složek prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Evropská integrovaná správa hranic má zásadní význam pro lepší řízení migrace. Jejím cílem je účinně řídit překračování vnějších hranic a řešit migrační výzvy a případné budoucí hrozby na těchto hranicích, a tím i přispívat k řešení závažné trestné činnosti s přeshraničním rozměrem a zajišťovat vysokou úroveň vnitřní bezpečnosti v Unii. Současně je nutné jednat při plném dodržování základních práv a způsobem, jenž zajistí zachovávání volného pohybu osob uvnitř Unie.

([1]) Úř. věst. C 303, 19.8.2016, s. 109.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 6. července 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. září 2016.

(3) Evropská integrovaná správa hranic, založená na čtyřstupňovém modelu kontroly přístupu, sestává z opatření v třetích zemích, například v rámci společné vízové politiky, opatření prováděných se sousedními třetími zeměmi, opatření týkajících se ochrany vnějších hranic, analýzy rizik a opatření v rámci schengenského prostoru a navracení.

(4) Při uplatňování evropské integrované správy hranic by měla být zajištěna soudržnost s dalšími politickými cíli, včetně řádného fungování přeshraniční dopravy.

(5) Aby se zaručilo účinné provádění evropské integrované správy hranic, měla by být zřízena Evropská pohraniční a pobřežní stráž. Té by měly být poskytnuty potřebné finanční a lidské zdroje a vybavení. Evropská pohraniční a pobřežní stráž by měla sestávat z Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž (dále jen „agentura“) a vnitrostátních orgánů, které jsou odpovědné za správu hranic, včetně pobřežní stráže, jestliže vykonává úkoly spojené s ochranou hranic. Bude se opírat o společné využívání informací, schopností a systémů na vnitrostátní úrovni a reakce agentury na úrovni Unie.

(6) Evropskou integrovanou správu hranic by měly provádět jako sdílenou odpovědnost agentura a vnitrostátní orgány, které jsou odpovědné za správu hranic, včetně pobřežní stráže, jestliže vykonává operace v rámci ostrahy námořních hranic a jakékoli jiné úkoly spojené s ochranou hranic. Zatímco členské státy si ponechávají prvořadou odpovědnost za řízení svých vnějších hranic ve vlastním zájmu a v zájmu všech ostatních členských států, agentura by měla podporovat uplatňování opatření Unie týkajících se správy vnějších hranic posilováním, posuzováním a koordinací činností členských států, jimiž se uvedená opatření provádějí.

(7) Evropskou integrovanou správou hranic nejsou dotčeny příslušné pravomoci Komise a členských států v celní oblasti, zejména pokud jde o kontroly, řízení rizik a výměnu informací.

(8) Tvorba politiky a právních předpisů o ochraně vnějších hranic a navracení, včetně rozvoje evropské strategie integrované správy hranic, zůstává v pravomoci orgánů Unie. Měla by být zaručena těsná koordinace mezi agenturou a těmito orgány.

(9) Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie, běžně označovaná jako Frontex, byla zřízena nařízením Rady (ES) č. 2007/2004 [1]. Od okamžiku, kdy se 1. května 2005 ujala svých povinností, úspěšně pomáhá členským státům s prováděním operativních aspektů správy vnějších hranic prostřednictvím společných operací a zásahů rychlé reakce na hranicích i analýzou rizik, výměnou informací, vztahy se třetími zeměmi a navracením navracených osob.

(10) Je nezbytné účinně monitorovat překračování vnějších hranic, řešit migrační výzvy a případné budoucí hrozby na vnějších hranicích, zaručit vysokou úroveň vnitřní bezpečnosti v Unii, ochránit fungování schengenského prostoru a dodržovat zastřešující zásadu solidarity. Z těchto důvodů je nutné posílit správu vnějších hranic, přičemž jako základ poslouží práce Frontexu, která bude dále rozvíjena do podoby agentury se sdílenou odpovědností za správu vnějších hranic.

(11) Úkoly Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie by proto měly být rozšířeny. Aby se tyto změny zohlednily, měla by být agentura přejmenována na Evropskou agenturu pro pohraniční a pobřežní stráž, která bude i nadále obecně označována jako Frontex. Měla by zůstat touž právnickou osobou s úplnou kontinuitou všech činností a postupů. Klíčovou úlohou agentury by mělo být vytvoření technické a operativní strategie pro provádění integrované správy hranic na úrovni Unie; dohlížení na účinné fungování ochrany vnějších hranic; poskytování rozsáhlejší technické a operativní pomoci členským státům prostřednictvím společných operací a zásahů rychlé reakce na hranicích; zaručení praktického výkonu opatření v případech, kdy situace vyžaduje okamžité kroky na vnějších hranicích; poskytování technické a operativní pomoci na podporu pátracích a záchranných operací zaměřených na osoby v tísni na moři; a organizování, koordinace a provádění návratových operací a návratových zásahů.

(12) Agentura by měla plnit své úkoly bez dotčení povinností členských států v oblasti udržování veřejného pořádku a ochrany vnitřní bezpečnosti.

[1] Nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 ze dne 26. října 2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Úř. věst. L 349, 25.11.2004, s. 1).

(13) Agentura by měla plnit své úkoly bez dotčení pravomocí členských států v oblasti obrany.

(14) Rozšířené úkoly a pravomoci agentury by měly být vyváženy posílenými zárukami dodržování základních práv a větší mírou odpovědnosti.

(15) Členské státy by měly mít možnost pokračovat ve spolupráci na operativní úrovni s jinými členskými státy nebo třetími zeměmi na vnějších hranicích, včetně vojenských operací za účelem prosazování práva, v rozsahu, v němž je taková spolupráce slučitelná s činností agentury.

(16) Aby mohla agentura své úkoly plnit účinně, opírá se o spolupráci členských států. V tomto ohledu je důležité, aby agentura a členské státy jednaly v dobré víře a aby si včas vyměňovaly správné informace. Žádný členský stát by neměl být povinen poskytnout informace, jejichž sdělení je podle něj v rozporu s jeho zásadními bezpečnostními zájmy.

(17) Členské státy by rovněž ve vlastním zájmu a v zájmu ostatních členských států měly vkládat údaje do evropských databází. Měly by rovněž zajistit, aby tyto údaje byly správné a aktuální a aby byly získány a vloženy do databází v souladu s právem.

(18) Agentura by měla připravovat obecné a cílené analýzy rizik na základě společného modelu integrované analýzy rizik, který má uplatňovat jak samotná agentura, tak členské státy. Agentura by měla na základě informací od členských států poskytovat náležité informace o všech aspektech důležitých pro evropskou integrovanou správu hranic, zejména o ochraně hranic, navracení, nezákonném druhotném pohybu státních příslušníků třetích zemí uvnitř Unie, předcházení přeshraniční trestné činnosti včetně napomáhání nedovolenému překračování hranic, obchodování s lidmi, terorismu a hrozeb hybridní povahy, jakož i o situaci v sousedních třetích zemích, aby bylo možné přijímat vhodná opatření nebo se vypořádat se zjištěnými hrozbami a riziky v zájmu zdokonalení integrované správy vnějších hranic.

(19) Vzhledem ke své činnosti na vnějších hranicích by agentura měla přispívat k předcházení a odhalování závažné trestné činnosti s přeshraničním rozměrem, jako je převaděčství, obchodování s lidmi a terorismus, pokud je její zásah vhodný a pokud obdržela příslušné informace v rámci své činnosti. Svou činnost by měla koordinovat s Europolem jakožto agenturou, jejímž úkolem je podporovat a posilovat aktivity členských států a jejich vzájemnou spolupráci při předcházení závažné trestné činnosti ohrožující dva nebo více členských států a boji proti ní. Přeshraniční trestná činnost má nutně přeshraniční rozměr. Tento přeshraniční rozměr je příznačný pro trestné činy přímo související s nedovoleným překračováním vnějších hranic, včetně obchodování s lidmi nebo převaděčství. Ustanovení čl. 1 odst. 2 směrnice Rady 2002/90/ES [1] přitom umožňuje členským státům neukládat sankce, jestliže je cílem daného jednání poskytnutí humanitární pomoci migrantům.

(20) V duchu sdílené odpovědnosti by úlohou agentury mělo být pravidelně monitorovat správu vnějších hranic. Agentura by měla zaručit řádné a účinné monitorování nejen prostřednictvím analýzy rizik, výměny informací a Evropského systému kontroly hranic (EUROSURu), ale také přítomností odborníků z řad vlastních zaměstnanců v členských státech. Agentura by proto měla být schopna vysílat do členských států na určitou dobu styčné úředníky a ti by měli během této doby podávat zprávy výkonnému řediteli. Zprávy styčných úředníků by měly být součástí hodnocení zranitelnosti.

(21) Agentura by měla na základě objektivních kritérií provádět hodnocení zranitelnosti a posoudit v něm schopnosti a připravenost členských států čelit výzvám na jejich vnějších hranicích. To by mělo obsahovat posouzení vybavení, infrastruktury, personálního zabezpečení, rozpočtu a finančních zdrojů členských států, jakož i jejich pohotovostních plánů pro řešení možných krizí na vnějších hranicích. Členské státy by měly přijmout opatření, aby nedostatky uvedené ve zmíněném posouzení odstranily. Výkonný ředitel by měl určit opatření, která mají být přijata, a doporučit je dotčenému členskému státu. Měl by také stanovit lhůtu, v níž by měla být tato opatření přijata. Nebudou-li nezbytná opatření přijata ve stanovené lhůtě, měla by být věc předána správní radě k dalšímu rozhodnutí.

(22) Pokud agentuře nejsou poskytnuty přesné a včasné informace pro provedení hodnocení zranitelnosti a toto zadržení údajů není řádně odůvodněno, měla by mít agentura možnost zohlednit tuto skutečnost při provádění hodnocení zranitelnosti.

[1] Směrnice Rady 2002/90/ES ze dne 28. listopadu 2002, kterou se definuje napomáhání k nepovolenému vstupu, přechodu a pobytu (Úř. věst. L 328, 5.12.2002, s. 17).

(23) Agentura by měla organizovat vhodnou technickou a operativní pomoc členským státům, aby posílila jejich schopnost plnit závazky v souvislosti s ochranou vnějších hranic a čelit výzvám na vnějších hranicích, které vznikají v důsledku nedovoleného přistěhovalectví nebo přeshraniční trestné činnosti. Takovou pomocí by neměla být dotčena pravomoc příslušných vnitrostátních orgánů zahájit trestní vyšetřování. V tomto ohledu by agentura měla na žádost členského státu či z vlastního podnětu organizovat a koordinovat společné operace pro jeden či více členských států a vysílat do nich jednotky Evropské pohraniční a pobřežní stráže i nasadit nezbytné technické vybavení. Může také vysílat odborníky z řad vlastních zaměstnanců.

(24) V případech, kdy je vnější hranice vystavena zvláštní a nepřiměřené výzvě, by agentura měla na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu organizovat a koordinovat zásahy rychlé reakce na hranicích a jak vyslat jednotky Evropské pohraniční a pobřežní stráže z rezervního týmu pro rychlé nasazení, tak i nasadit technické vybavení. Zásahy rychlé reakce na hranicích by měly být po určitou omezenou dobu posilou v situacích, kdy je nutné okamžitě reagovat a kdy by takovýto zásah zajistil účinnou reakci. Aby se zaručilo účinné provedení takového zásahu, měl by členský stát pro rezervní tým pro rychlé nasazení poskytnout příslušníky pohraniční stráže a další příslušné pracovníky a poskytnout nezbytné technické vybavení. Agentura a dotčený členský stát by se měly dohodnout na operačním plánu.

(25) V případě, že členský stát na konkrétních úsecích svých vnějších hranic čelí zvláštním a nepřiměřeným migračním výzvám, jež spočívají ve velkých, dovnitř směřujících smíšených migračních tocích, měl by se moci spolehnout na zvýšenou operativní a technickou posilu. Tu by měly poskytovat v hotspotech podpůrné týmy pro řízení migrace. Tyto týmy by se měly skládat z odborníků, kteří mají být vysláni z členských států agenturou a Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu, a z odborníků z agentury, Europolu a dalších relevantních agentur Unie. Agentura by měla být nápomocna Komisi při koordinaci těchto různých agentur na místě.

(26) Členské státy by měly zajistit, aby jakýmkoli orgánům, u nichž je pravděpodobné, že budou přijímat žádosti o mezinárodní ochranu, jako jsou policejní orgány, pohraniční stráž, imigrační orgány a pracovníci detenčních zařízení, byly poskytnuty příslušné informace. Měly by také zajistit, aby byla pracovníkům těchto orgánů poskytnuta úroveň školení nezbytná pro plnění jejich úkolů a povinností a pokyny pro poskytování informací žadatelům o místě a způsobu podávání žádostí o mezinárodní ochranu.

(27) V hotspotech by jednotlivé agentury a členské státy měly působit v mezích svých mandátů a pravomocí. Komise by ve spolupráci s ostatními příslušnými agenturami měla zajistit soulad činností v hotspotech s příslušným *acquis* Unie, včetně společného evropského azylového systému a základních práv.

(28) Pokud se ochrana vnějších hranic stane neúčinnou do takové míry, že vznikne riziko, že bude ohroženo fungování schengenského prostoru buď z toho důvodu, že členský stát nepřijme nezbytná opatření v souladu s hodnocením zranitelnosti, nebo protože členský stát, který čelí zvláštním a nepřiměřeným výzvám na vnějších hranicích, nepožádal agenturu o dostatečnou podporu nebo tuto podporu neprovádí, měla by být uskutečněna jednotná, rychlá a účinná reakce na úrovni Unie. Za účelem zmírnění těchto rizik a s cílem zajistit lepší koordinaci na úrovni Unie by Komise měla Radě navrhnout rozhodnutí, kterým se určí opatření, která má agentura provést, a kterým se dotčený členský stát vyžaduje, aby s agenturou při provádění těchto opatření spolupracoval. Prováděcí pravomoc přijímat takové rozhodnutí by s ohledem na potenciální politicky citlivou povahu opatření, o nichž se má rozhodnout a která se mohou týkat výkonných a donucovacích pravomocí států, měla být svěřena Radě. Agentura by pak měla určit kroky, které je třeba provést za účelem praktického výkonu opatření uvedených v rozhodnutí Rady. Poté by měla ve spolupráci s dotčeným členským státem vypracovat operační plán. V případě, že členský stát uvedené rozhodnutí Rady do 30 dnů nesplní a nespolupracuje s agenturou na provádění opatření v něm obsažených, by Komise měla mít možnost zahájit zvláštní postup podle článku 29 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ([1]) a čelit tak mimořádným situacím ohrožujícím celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích. Proto je třeba nařízení (EU) 2016/399 odpovídajícím způsobem změnit.

(29) Agentura by měla mít nezbytné vybavení a zaměstnance, které bude vysílat do společných operací či zásahů rychlé reakce na hranicích. Při zahajování zásahů rychlé reakce na žádost členského státu nebo za situace, která vyžaduje okamžité kroky, by agentura měla být za tímto účelem schopna vysílat do členských států jednotky Evropské pohraniční a pobřežní stráže z rezervního týmu pro rychlé nasazení, což by měl být stálý útvar tvořený příslušníky pohraniční stráže a dalšími příslušnými pracovníky. V rezervním týmu by mělo být alespoň 1 500

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

příslušníků pohraniční stráže a dalších příslušných pracovníků. Vyslání jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže z rezervního týmu pro rychlé nasazení by mělo být v případě potřeby okamžitě doplněno dalšími jednotkami Evropské pohraniční a pobřežní stráže.

(30) V příloze I jsou uvedeny příspěvky členských států do rezervního týmu pro rychlé nasazení stanovené na základě závazků s ohledem na situaci v době vstupu tohoto nařízení v platnost. Pokud se tato situace podstatně a strukturálně změní, mimo jiné i v případě, kdy bylo přijato rozhodnutí o zrušení kontrol na vnitřních hranicích členských států podle ustanovení příslušných aktů o přistoupení, měla by Komise navrhnout odpovídající změny uvedené přílohy.

(31) Vzhledem k tomu, s jakou rychlostí je třeba vysílat vybavení a pracovníky zejména do oblastí na vnějších hranicích, které čelí náhlým velkým, dovnitř směřujícím migračním tokům, by agentura měla být rovněž schopna vysílat do těchto oblastí vlastní technické vybavení, které buď sama pořídí, nebo je vlastní společně s členským státem. Toto technické vybavení by měly agentuře dát na její žádost k dispozici členské státy, kde je toto vybavení registrováno. Agentura by rovněž měla spravovat rezervu technického vybavení poskytnutého členskými státy na základě potřeb určených agenturou, a tato rezerva by měla být doplněna dopravními prostředky a operativním vybavením pořízeným členskými státy v rámci specifických akcí Fondu pro vnitřní bezpečnost.

(32) Dne 15. října 2015 Evropská rada vyzvala k rozšíření mandátu Frontexu v souvislosti s navracením, aby obsahoval také právo organizovat společné návratové operace z vlastního podnětu a aby se posílila úloha této agentury při získávání cestovních dokladů pro navracené osoby.

(33) Agentura by měla posílit pomoc, kterou poskytuje členským státům při navracení státních příslušníků třetích zemí v souladu s návratovou politikou Unie a se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES [1]. Zejména by měla koordinovat a organizovat návratové operace z jednoho či více členských států a organizovat a provádět návratové zásahy, aby posílila systémy navracení členských států, které vyžadují rozsáhlejší technickou a operativní pomoc, aby mohly tyto státy dostát svému závazku navracet státní příslušníky třetích zemí v souladu s uvedenou směrnicí.

(34) Agentura by měla při plném dodržování základních práv poskytovat nezbytnou pomoc členským státům při organizování návratových operací a návratových zásahů v případě navracených osob. Neměla by posuzovat oprávněnost rozhodnutí o navrácení vydaných členskými státy. Agentura by dále ve spolupráci s orgány dotčených třetích zemí měla napomáhat členským státům při získávání cestovních dokladů pro návrat.

(35) Pomoc členským státům při vedení řízení o navrácení by měla zahrnovat poskytování praktických informací o třetích zemích návratu, které jsou relevantní pro provádění tohoto nařízení, jako je poskytnutí kontaktních údajů nebo jiných logistických informací nezbytných pro hladký průběh návratových operací. Agentura by se neměla zapojovat do poskytování informací členským státům o třetích zemích návratu za účelem přijímání rozhodnutí o navrácení.

(36) Případná existence ujednání mezi členským státem a třetí zemí nezprošťuje agenturu nebo členské státy závazků vyplývajících z práva Unie nebo mezinárodního práva, zejména dodržování zásady nenavracení.

(37) Agentura by měla zřídit rezervy osob pověřených sledováním nuceného navracení, osob pověřených doprovodem nuceně navracených osob a specialistů na navracení, které poskytnou členské státy a kteří by měli být vysíláni během návratových operací v rámci evropských jednotek pro návratové zásahy, které budou vytvořeny podle konkrétních požadavků a budou využívány při návratových zásazích. Tyto rezervy by měly zahrnovat odborníky na ochranu dětí. Agentura by jim měla poskytnout nezbytnou odbornou přípravu.

(38) V souladu s mezinárodními právními nástroji, jako je Úmluva Organizace spojených národů o právech dítěte, má být každá osoba mladší 18 let podle tohoto nařízení považována za dítě. Agentura by při své činnosti měla v první řadě dbát na nejlepší zájem dítěte.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

(39) Pro pracovníky zapojené do činností spojených s navracením by mělo být přijato zvláštní ustanovení, jež přesně stanoví jejich úkoly, pravomoci a odpovědnost. Měly by být také vydány zvláštní pokyny o pravomocích pilotů odpovídajících za letoun a rozšíření trestněprávní pravomoci země, v níž je letoun registrován podle mezinárodního práva v oblasti letectví, zejména Tokijské úmluvy o trestných a některých jiných činech spáchaných na palubě letadla.

(40) Agentura by měla vypracovat zvláštní nástroje odborné přípravy, včetně zvláštní odborné přípravy se zaměřením na ochranu dětí. Měla by na úrovni Unie poskytovat odbornou přípravu vnitrostátním instruktorům pohraniční stráže. Měla by rovněž nabízet doplňkové kursy odborné přípravy a semináře týkající se úkolů integrované správy hranic, a to i pro úředníky příslušných vnitrostátních subjektů. Tato odborná příprava by měla být zaměřena na relevantní právo Unie a mezinárodní právo a na základní práva. Agentura by měla být oprávněna organizovat činnosti odborné přípravy ve spolupráci s členskými státy a třetími zeměmi na jejich území.

(41) Agentura by měla monitorovat vývoj výzkumu důležitého pro evropskou integrovanou správu hranic a přispívat k němu. Měla by informace o tomto vývoji předávat Evropskému parlamentu, členským státům a Komisi.

(42) Účinné provádění integrované správy vnějších hranic vyžaduje pravidelnou, rychlou a spolehlivou výměnu informací mezi členskými státy. Agentura by měla vyvinout a provozovat informační systémy, které budou takovouto výměnu usnadňovat v souladu s právními předpisy Unie o ochraně údajů. Je důležité, aby členské státy agentuře rychle poskytovaly úplné a přesné informace, které potřebuje k plnění svých úkolů.

(43) Agentura může za účelem plnění svého poslání a v míře nutné pro plnění svých úkolů spolupracovat s orgány, institucemi a jinými subjekty Unie, jakož i s mezinárodními organizacemi v záležitostech, na které se vztahuje toto nařízení, v rámci pracovních ujednání uzavřených v souladu s právem a politikou Unie. Tato pracovní ujednání by měla být předem schválena Komisí.

(44) Vnitrostátní orgány, které plní funkce pobřežní stráže, odpovídají za širokou škálu úkolů, které mohou zahrnovat bezpečnost námořní plavby a její ochranu před protiprávními činy, pátrání a záchranu, ochranu hranic, kontrolu rybolovu, celní kontrolu, obecné prosazování práva a ochranu životního prostředí. Agentura, Evropská agentura pro kontrolu rybolovu, zřízená nařízením Rady (ES) č. 768/2005 ([1]), a Evropská agentura pro námořní bezpečnost, zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ([2]), by proto měly posílit svoji vzájemnou spolupráci i spolupráci s vnitrostátními orgány, které plní funkce pobřežní stráže, s cílem zvýšit přehled o celkové situaci na moři a podpořit soudržné a nákladově efektivní činnosti. Synergie mezi jednotlivými aktéry v námořním prostředí by měly být v souladu se strategií pro evropskou integrovanou správu hranic a strategií pro námořní bezpečnost.

(45) Prováděním tohoto nařízení není dotčeno rozdělení pravomocí mezi Unií a členskými státy podle Smluv ani jím nejsou dotčeny závazky členských států vyplývající z mezinárodních úmluv, jako je Úmluva Organizace spojených národů o mořském právu, Mezinárodní úmluva o bezpečnosti lidského života na moři, Mezinárodní úmluva o pátrání a záchraně na moři, Mezinárodní úmluva o zabránění znečišťování z lodí, Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků a další příslušné mezinárodní nástroje v námořní oblasti.

(46) Agentura by měla usnadňovat a podporovat technickou a operativní spolupráci mezi členskými státy a třetími zeměmi v rámci politiky vnějších vztahů Unie. V této souvislosti by měla koordinovat operativní spolupráci mezi členskými státy a třetími zeměmi při správě vnějších hranic, vysílat styčné úředníky do třetích zemí a rovněž spolupracovat s orgány třetích zemí při navracení, a to i pokud se jedná o získávání cestovních dokladů. Ve spolupráci se třetími zeměmi by agentura a členské státy měly vždy dodržovat právo Unie, mimo jiné s ohledem na ochranu základních práv a zásadu nenavracení. Měly by takto činit i v případech, kdy spolupráce se třetími zeměmi probíhá na území těchto zemí. V zájmu větší transparentnosti a odpovědnosti by agentura měla o spolupráci se třetími zeměmi informovat ve své výroční zprávě.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 768/2005 ze dne 26. dubna 2005, kterým se zřizuje Agentura Společenství pro kontrolu rybolovu a mění nařízení (EHS) č. 2847/93 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku (Úř. věst. L 128, 21.5.2005, s. 1).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ze dne 27. června 2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost (Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 1).

(47) Evropská pohraniční a pobřežní stráž, která zahrnuje agenturu a vnitrostátní orgány členských států, které jsou odpovědné za správu hranic, včetně pobřežní stráže, jestliže vykonává úkoly spojené s ochranou hranic, by měla plnit své úkoly v plném souladu se základními právy, zejména s Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina"), Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, příslušným mezinárodním právem, včetně Úmluvy OSN o právech dítěte, Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen, Úmluvy o právním postavení uprchlíků a závazků týkajících se přístupu k mezinárodní ochraně, zejména zásady nenavracení, Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu, Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři a Mezinárodní úmluvy o pátrání a záchraně na moři. V souladu s právem Unie a uvedenými akty by agentura měla pomáhat členským státům při provádění pátracích a záchranných operací, a přispívat tak k ochraně i záchraně lidských životů, kdykoli a kdekoli je to nutné.

(48) Vzhledem ke zvýšenému počtu svých úkolů by agentura měla dále rozvíjet a provádět strategii, jejímž cílem je monitorovat a zajišťovat ochranu základních práv. Měla by proto svému úředníkovi pro otázky základních práv poskytnout dostatečné finanční i personální zdroje, které by odpovídaly mandátu a velikosti agentury. Úředník pro otázky základních práv by měl mít přístup ke všem informacím nezbytným pro plnění svých úkolů. Agentura by měla využít své úlohy k aktivní podpoře uplatňování *acquis* Unie v oblasti správy vnějších hranic, a to i pokud jde o dodržování základních práv a mezinárodní ochrany.

(49) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané články 2 a 6 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU") a obsažené v Listině. Zejména se snaží zaručit, že bude v plném rozsahu respektována lidská důstojnost, právo na život, právo na svobodu a bezpečnost, právo na ochranu osobních údajů, právo na azyl, právo na účinnou právní ochranu, práva dítěte, zákaz mučení a nelidského či ponižujícího zacházení anebo trestu a zákaz obchodování s lidmi. Usiluje také o prosazování zásady nediskriminace a zásady nenavracení.

(50) Toto nařízení by mělo zřídit mechanismus pro podávání a vyřizování stížností, který bude agentura používat ve spolupráci s úředníkem pro otázky základních práv s cílem zaručit dodržování základních práv při všech svých činnostech. Mělo by jít o administrativní mechanismus, jehož prostřednictvím by úředník pro otázky základních práv měl odpovídat za vyřizování stížností obdržených agenturou v souladu s právem na řádnou správu. Úředník pro otázky základních práv by měl posoudit přípustnost stížnosti, zaevidovat přípustné stížnosti, předat všechny zaevidované stížnosti výkonnému řediteli, postoupit stížnosti na členy jednotek domovskému členskému státu a zaevidovat navazující opatření agentury nebo tohoto členského státu. Tento mechanismus by měl být účinný a zajišťovat, aby stížnosti byly řádně prošetřeny. Mechanismem pro podávání a vyřizování stížností by neměl být dotčen přístup ke správní a soudní ochraně a neměl by představovat nezbytný požadavek pro to, aby bylo možné se této ochrany dovolat. Vyšetřování trestné činnosti by měly provádět členské státy. S cílem zvýšit transparentnost a odpovědnost by agentura měla podat zprávu o mechanismu pro podávání a vyřizování stížností ve své výroční zprávě. Tato zpráva by měla zejména obsahovat informace o počtu obdržených stížností, o tom, jak byla základní práva porušena a při kterých úkonech, a pokud je to možné, o opatřeních, která agentura a členské státy následně přijaly.

(51) Agentura by měla být nezávislá ve vztahu k technickým a operativním záležitostem a mít právní, správní a finanční samostatnost. Proto je nezbytné a vhodné, aby byla subjektem Unie s právní subjektivitou a aby vykonávala prováděcí pravomoci, které jí svěřuje toto nařízení.

(52) Komise a členské státy by měly být zastoupeny ve správní radě, aby vykonávaly nad agenturou dohled. Správní rada by se měla pokud možno skládat z operativních velitelů vnitrostátních služeb odpovědných za řízení ostrahy hranic nebo jejich zástupců. Strany zastoupené ve správní radě by měly usilovat o omezení fluktuace svých zástupců, aby se zajistila kontinuita činnosti správní rady. Této správní radě by měly být svěřeny pravomoci nezbytné k sestavování rozpočtu, ověřování jeho plnění, přijímání vhodných finančních pravidel, vypracovávání transparentních pracovních postupů pro rozhodování agentury a jmenování výkonného ředitele a jeho zástupce. Agentura by měla být řízena a provozována při zohlednění zásad společného přístupu k decentralizovaným agenturám Unie, který dne 19. července 2012 přijaly Evropský parlament, Rada a Komise.

(53) K zaručení samostatnosti agentury by jí měl být přidělen samostatný rozpočet, jehož příjem tvoří především příspěvek Unie. Na příspěvek Unie a veškeré subvence ze souhrnného rozpočtu Evropské unie se vztahuje rozpočtový proces Unie. Kontrolu účtů by měl provádět Účetní dvůr.

(54) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2013 ([1]) by se mělo bez omezení vztahovat na agenturu, která by měla přistoupit k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) ([2]).

(55) Na agenturu by se mělo vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ([3]). Agentura by měla být ohledně svých činností co nejtransparentnější, aniž by však ohrozila dosažení cíle svých operací. Měla by zveřejňovat informace o veškeré své činnosti. Měla by rovněž zajistit, aby o její činnosti byly rychle informovány veřejnost a všechny zúčastněné strany.

(56) Agentura by měla také podávat co nejúplnější zprávy o své činnosti Evropskému parlamentu a Radě.

(57) Veškeré zpracování osobních údajů agenturou v rámci tohoto nařízení by se mělo provádět v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ([4]).

(58) Veškeré zpracování osobních údajů členskými státy v rámci tohoto nařízení by se mělo provádět v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ([5]). V případech, kdy je zpracování údajů nezbytné primárně pro účely zajištění vysoké úrovně vnitřní bezpečnosti v rámci Unie, zejména v souvislosti s činnostmi týkajícími se monitorování migračních toků a analýzy rizik, zpracovávání osobních údajů získaných během společných operací, pilotních projektů a zásahů rychlé reakce na hranicích a podpůrnými týmy pro řízení migrace, nebo spolupráce s orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a s mezinárodními organizacemi, se použije rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ([6]). Při každém zpracovávání osobních údajů by měly být dodržovány zásady nezbytnosti a přiměřenosti.

(59) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž rozvoje a provádění systému integrované správy vnějších hranic za účelem zajištění řádného fungování schengenského prostoru, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni nekoordinovaně jednajících členských států, ale spíše jich může být z důvodu neexistence kontrol na vnitřních hranicích, velkých migračních výzev na vnějších hranicích, nutnosti účinně monitorovat překračování těchto hranic a přispívat k vysoké úrovni vnitřní bezpečnosti v Unii, lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(60) Vnějšími hranicemi, na něž se odkazuje v tomto nařízení, se rozumí ty, na které se vztahuje hlava II nařízení (EU) 2016/399, což zahrnuje vnější hranice členských států schengenského prostoru v souladu s Protokolem č. 19 o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie, připojeným ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

([2]) Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15.

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

([5]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

([6]) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech (Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60).

(61) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([1]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ([2]). Ujednání mezi Evropským společenstvím na jedné straně a Islandskou republikou a Norským královstvím na straně druhé o pravidlech pro účast těchto států v Evropské agentuře pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie ([3]) stanoví pravidla pro účast těchto zemí na práci agentury, včetně ustanovení o finančních příspěvcích a zaměstnancích.

(62) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([4]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodu A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ([5]).

(63) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu podepsaného mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([6]), která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodu A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ([7]).

(64) Ujednání mezi Evropským společenstvím na jedné straně a Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím na straně druhé o pravidlech pro účast těchto států v Evropské agentuře pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie ([8]) stanoví pravidla pro účast těchto zemí na práci agentury, včetně ustanovení o finančních příspěvcích a zaměstnancích.

(65) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení doplňuje schengenské *acquis* podle ustanovení hlavy 4 části třetí Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 5 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

(66) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ([9]); Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

([1]) Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

([2]) Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

([3]) Úř. věst. L 188, 20.7.2007, s. 19.

([4]) Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

([5]) Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

([6]) Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

([7]) Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

([8]) Úř. věst. L 243, 16.9.2010, s. 4.

([9]) Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

(67) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ([1]); Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

(68) Agentura by měla usnadnit organizaci konkrétních činností, ve kterých mohou členské státy využít odborné znalosti a nástroje, které jsou Irsko a Spojené království ochotny nabídnout, za podmínek, o kterých rozhodne v jednotlivých případech správní rada. K tomuto účelu mohou být zástupci Irska a Spojeného království přizváni k účasti na zasedáních správní rady, aby se mohli plně zúčastnit přípravy takových konkrétních činností.

(69) Mezi Španělským královstvím a Spojeným královstvím existuje spor o vymezení hranic Gibraltaru.

(70) Pozastavení použitelnosti tohoto nařízení na hranice Gibraltaru neznamená změnu postojů dotčených států.

(71) V souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který své stanovisko předložil dne 18. března 2016 ([2]).

(72) Cílem tohoto nařízení je změnit ustanovení nařízení (ES) č. 2007/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007 ([3]) a rozhodnutí Rady 2005/267/ES ([4]) a rozšířit jejich působnost. Jelikož změny, které mají být provedeny, jsou podstatné co do počtu i povahy, měly by být uvedené akty v zájmu jasnosti nahrazeny a zrušeny,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

Evropská pohraniční a pobřežní stráž

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se za účelem zajištění evropské integrované správy hranic zřizuje Evropská pohraniční a pobřežní stráž, jejímž úkolem je účinně řídit překračování vnějších hranic. To zahrnuje řešení migračních výzev a případných budoucích hrozeb na těchto hranicích, a tím přispívání k řešení závažné trestné činnosti s přeshraničním rozměrem s cílem zajišťovat vysokou úroveň vnitřní bezpečnosti v Unii při plném dodržování základních práv a zachovávání volného pohybu osob na jejím území.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „vnějšími hranicemi“ vnější hranice ve smyslu čl. 2 bodu 2 nařízení (EU) 2016/399, na něž se vztahuje hlava II uvedeného nařízení;

2) „ochranou hranic“ ochrana hranic ve smyslu čl. 2 bodu 10 nařízení (EU) 2016/399;

([1]) Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).
([2]) Úř. věst. C 186, 25.5.2016, s. 10.
([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007 ze dne 11. července 2007, kterým se zřizuje mechanismus pro vytvoření pohraničních jednotek rychlé reakce a kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2007/2004, pokud se jedná o tento mechanismus a o pravomoci a úkoly vyslaných příslušníků (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 30).
([4]) Rozhodnutí Rady 2005/267/ES ze dne 16. března 2005 o zřízení bezpečné webové informační a koordinační sítě pro služby řízení migrace členských států (Úř. věst. L 83, 1.4.2005, s. 48).

3) „příslušníkem pohraniční stráže“ příslušník pohraniční stráže ve smyslu čl. 2 bodu 14 nařízení (EU) 2016/399;

4) „jednotkami Evropské pohraniční a pobřežní stráže“ jednotky pohraniční stráže a další příslušní pracovníci ze zúčastněných členských států, včetně příslušníků pohraniční stráže a dalších příslušných pracovníků dočasně přidělených do Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž členskými státy jako národní odborníci, kteří mají být vysláni při společných operacích, při zásazích rychlé reakce na hranicích a v rámci podpůrných týmů pro řízení migrace;

5) „hostitelským členským státem“ členský stát, v němž se provádí nebo z něhož se zahajuje společná operace či zásah rychlé reakce na hranici, návratová operace nebo návratový zásah, anebo členský stát, do nějž je vyslán podpůrný tým pro řízení migrace;

6) „domovským členským státem“ členský stát, jehož příslušníkem pohraniční stráže či jiným příslušným pracovníkem je příslušník jednotky Evropské pohraniční a pobřežní stráže;

7) „zúčastněným členským státem“ členský stát, který se poskytnutím technického vybavení, příslušníků pohraniční stráže či jiných příslušných pracovníků vyslaných v rámci jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže účastní společné operace, zásahu rychlé reakce na hranicích, návratové operace, návratového zásahu či vyslání podpůrného týmu pro řízení migrace, jakož i členský stát, který se poskytnutím technického vybavení či pracovníků účastní návratových operací nebo návratových zásahů, avšak není hostitelským členským státem;

8) „příslušníkem jednotek“ příslušník jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže nebo týmů pracovníků, kteří se podílejí na úkolech spojených s navracením a zapojují se do návratových operací či návratových zásahů;

9) „podpůrným týmem pro řízení migrace“ tým odborníků, který poskytuje technickou a operativní posilu členským státům v hotspotech a který se skládá z odborníků vyslaných z členských států Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž a Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu a z odborníků z Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž, Europolu a z dalších příslušných agentur Unie;

10) „hotspotem“ oblast, v níž hostitelský členský stát, Komise, příslušné agentury Unie a zúčastněné členské státy spolupracují s cílem zvládnout existující nebo potenciální nepřiměřenou migrační výzvu vyznačující se významným nárůstem počtu migrantů přicházejících k vnějším hranicím;

11) „navrácením“ navrácení ve smyslu čl. 3 bodu 3 směrnice 2008/115/ES;

12) „rozhodnutím o navrácení“ správní nebo soudní rozhodnutí nebo akt, kterým se rozhoduje nebo prohlašuje, že pobyt státního příslušníka třetí země je neoprávněný, a kterým se ukládá nebo prohlašuje povinnost návratu v souladu se směrnicí 2008/115/ES;

13) „navracenou osobou“ neoprávněně pobývající státní příslušník třetí země, na něhož se vztahuje rozhodnutí o navrácení vydané členským státem;

14) „návratovou operací“ operace koordinovaná Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž, při níž jeden či více členských států poskytuje technickou a operativní posilu a navracené osoby z jednoho či více členských států jsou navraceny buď nuceně, nebo dobrovolně;

15) „návratovým zásahem“ činnost Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž, při níž je členským státům poskytována posílená technická a operativní pomoc tím, že jsou do členských států vyslány evropské jednotky pro návratové zásahy a jsou organizovány návratové operace;

16) „přeshraniční trestnou činností“ jakákoli závažná trestná činnost s přeshraničním rozměrem páchaná na vnějších hranicích nebo podél těchto hranic nebo související s těmito hranicemi.

Článek 3

Evropská pohraniční a pobřežní stráž

1. Evropskou pohraniční a pobřežní stráž tvoří Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (dále jen „agentura“) a vnitrostátní orgány členských států, které jsou odpovědné za správu hranic, včetně pobřežní stráže, jestliže vykonává úkoly spojené s ochranou hranic.

2. Agentura vypracuje rozhodnutím správní rady založeným na návrhu výkonného ředitele technickou a operativní strategii pro evropskou integrovanou správu hranic. Agentura v odůvodněných případech přihlédne ke specifické situaci jednotlivých členských států, zejména k jejich zeměpisné poloze. Tato strategie musí být v souladu s článkem 4. Prosazuje a podporuje provádění evropské integrované správy hranic ve všech členských státech.

3. Vnitrostátní orgány, které jsou odpovědné za správu hranic, včetně pobřežní stráže, jestliže vykonává úkoly spojené s ochranou hranic, vypracují vlastní vnitrostátní strategie pro integrovanou správu hranic. Ty musí být v souladu s článkem 4 a se strategií uvedenou v odstavci 2 tohoto článku.

Článek 4

Evropská integrovaná správa hranic

Evropskou integrovanou správu hranic tvoří tyto složky:

a) ochrana hranic včetně opatření usnadňujících legitimní překračování hranic a případně opatření týkajících se prevence a odhalování přeshraniční trestné činnosti, jako je převaděčství, obchodování s lidmi a terorismus, a opatření spojená s předáváním osob, které potřebují mezinárodní ochranu nebo o ni chtějí požádat;

b) pátrací a záchranné operace zaměřené na osoby v tísni na moři zahájené či prováděné v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 656/2014 ([1]) a s mezinárodním právem, k nimž může dojít v průběhu operací ostrahy hranic na moři;

c) analýza rizik pro vnitřní bezpečnost a analýza hrozeb, které mohou ovlivnit fungování či bezpečnost vnějších hranic;

d) spolupráce členských států podporovaná a koordinovaná agenturou;

e) meziagenturní spolupráce mezi vnitrostátními orgány v každém členském státě, které odpovídají za ochranu hranic a za další úkoly prováděné na hranicích, a mezi příslušnými orgány, institucemi a jinými subjekty Unie, včetně pravidelné výměny informací prostřednictvím stávajících nástrojů pro výměnu informací, jako je Evropský systém ostrahy hranic (EUROSUR), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1052/2013 ([2]);

f) spolupráce se třetími zeměmi v oblastech, na něž se vztahuje toto nařízení, s důrazem zejména na sousední země a na ty třetí země, které byly na základě analýzy rizik určeny jako země původu nebo tranzitu pro nedovolené přistěhovalectví;

g) technická a operativní opatření uvnitř schengenského prostoru, která se týkají ochrany hranic a mají lépe řešit nedovolené přistěhovalectví a bojovat proti přeshraniční trestné činnosti;

h) navracení státních příslušníků třetích zemí, na které se vztahují rozhodnutí o navrácení vydaná členským státem;

i) využívání nejmodernější technologie včetně rozsáhlých informačních systémů;

j) mechanismy pro kontrolu kvality, zejména schengenský hodnotící mechanismus a případné vnitrostátní mechanismy, které zaručují provádění právních předpisů Unie v oblasti správy hranic;

k) mechanismy solidarity, zejména unijní nástroje financování.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 656/2014 ze dne 15. května 2014, kterým se stanoví pravidla pro ostrahu vnějších námořních hranic v kontextu operativní spolupráce koordinované Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Úř. věst. L 189, 27.6.2014, s. 93).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1052/2013 ze dne 22. října 2013, kterým se zřizuje Evropský systém ostrahy hranic (Eurosur) (Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 11).

Článek 5

Sdílená odpovědnost

1. Evropská pohraniční a pobřežní stráž provádí evropskou integrovanou správu hranic jako sdílenou odpovědnost agentury a vnitrostátních orgánů, které jsou odpovědné za správu hranic, včetně pobřežní stráže, jestliže vykonává operace v rámci ostrahy námořních hranic a jakékoli jiné úkoly spojené s ochranou hranic. Členské státy nadále nesou primární odpovědnost za správu svých úseků vnějších hranic.

2. Členské státy zajišťují správu svých vnějších hranic ve vlastním zájmu a v obecném zájmu všech členských států, v plném souladu s právem Unie a v souladu s technickou a operativní strategii uvedenou v čl. 3 odst. 2 a v úzké spolupráci s agenturou.

3. Agentura podporuje uplatňování opatření Unie, která se týkají správy vnějších hranic, posilováním, posuzováním a koordinací činností členských států při provádění uvedených opatření a při navracení.

KAPITOLA II

Agentura pro Evropskou pohraniční a pobřežní stráž

Oddíl 1

Úkoly Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž

Článek 6

Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž

1. Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž je nový název pro Evropskou agenturu pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie, která byla zřízena nařízením (ES) č. 2007/2004. Její činnosti vycházejí z tohoto nařízení.

2. Aby byla zajištěna soudržná evropská integrovaná správa hranic, agentura usnadňuje a zvyšuje účinnost uplatňování stávajících a budoucích opatření Unie, která se týkají správy vnějších hranic, zejména Schengenského hraničního kodexu stanoveného nařízením (EU) 2016/399.

3. Agentura přispívá k soustavnému a jednotnému uplatňování práva Unie, včetně *acquis* Unie v oblasti základních práv, na všech vnějších hranicích. Její příspěvek zahrnuje výměnu osvědčených postupů.

Článek 7

Odpovědnost

Agentura je v souladu s tímto nařízením odpovědná Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 8

Úkoly

1. S cílem přispívat k účinné, vysoké a jednotné úrovni ochrany hranic a navracení provádí agentura tyto úkoly:

a) monitoruje migrační toky a provádí analýzu rizik, která zahrnuje všechny aspekty významné pro integrovanou správu hranic;

b) provádí hodnocení zranitelnosti včetně hodnocení schopnosti a připravenosti členských států čelit hrozbám a výzvám na vnějších hranicích;

c) monitoruje správu vnějších hranic prostřednictvím styčných úředníků agentury v členských státech;

d) pomáhá členským státům za okolností vyžadujících zvýšenou technickou a operativní pomoc na vnějších hranicích koordinací a organizováním společných operací s přihlédnutím k tomu, že některé situace mohou představovat humanitární nouzi a vyžadovat záchranné operace na moři v souladu s právem Unie a mezinárodním právem;

e) pomáhá členským státům za okolností vyžadujících zvýšenou technickou a operativní pomoc na vnějších hranicích zahajováním zásahů rychlé reakce na vnějších hranicích těch členských států, které jsou vystaveny zvláštním a nepřiměřeným výzvám, s přihlédnutím k tomu, že některé situace mohou představovat humanitární nouzi a vyžadovat záchranné operace na moři v souladu s právem Unie a mezinárodním právem;

f) poskytuje členským státům a třetím zemím technickou a operativní pomoc v souladu s nařízením (EU) č. 656/2014 a mezinárodním právem na podporu pátracích a záchranných operací zaměřených na osoby v tísni na moři, k nimž může dojít v průběhu operací ostrahy hranic na moři;

g) zřizuje a vysílá jednotky Evropské pohraniční a pobřežní stráže včetně rezervního týmu pro rychlé nasazení, které mají být využity během společných operací a zásahů rychlé reakce na hranicích a v rámci podpůrných týmů pro řízení migrace;

h) vytvoří rezervu technického vybavení, která se má využívat během společných operací a zásahů rychlé reakce na hranicích, v rámci podpůrných týmů pro řízení migrace a při návratových operacích a návratových zásazích;

i) v rámci podpůrných týmů pro řízení migrace v hotspotech:

   i) vysílá jednotky Evropské pohraniční a pobřežní stráže a technické vybavení s cílem poskytnout pomoc při kontrole, vedení pohovorů, určování totožnosti a snímání otisků prstů;

   ii) ve spolupráci s Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu a vnitrostátními orgány vytvoří postup pro předávání a poskytování počátečních informací osobám, které potřebují mezinárodní ochranu nebo o ni chtějí požádat;

j) podporuje vývoj technických norem pro vybavení, zejména pro taktické velení, kontrolu a komunikaci, jakož i technickou ostrahu, aby se zaručila interoperabilita na úrovni Unie a vnitrostátní úrovni;

k) vysílá nezbytné vybavení a příslušníky pohraniční stráže a další příslušné pracovníky z rezervního týmu pro rychlé nasazení za účelem praktického výkonu opatření, která je třeba přijmout v situacích, jež vyžadují okamžité kroky na vnějších hranicích;

l) pomáhá členským státům za okolností, které vyžadují zvýšenou technickou a operativní pomoc, při plnění povinnosti vracet navracené osoby, a to i prostřednictvím koordinace a organizace návratových operací;

m) spolupracuje s Europolem a Eurojustem v rámci jejich mandátů a poskytuje členským státům podporu za okolností, které vyžadují zvýšenou technickou a operativní pomoc na vnějších hranicích v boji proti organizované přeshraniční trestné činnosti a terorismu;

n) zřídí rezervy osob pověřených sledováním nuceného navracení, osob pověřených doprovodem nuceně navracených osob a specialistů na navracení;

o) zřídí a vysílá evropské jednotky pro návratové zásahy během návratových zásahů;

p) napomáhá členským státům při odborné přípravě vnitrostátní pohraniční stráže, dalších příslušných pracovníků a odborníků na navracení včetně vypracování společných standardů odborné přípravy;

q) podílí se na vývoji a řízení výzkumných a inovačních činností, které mají význam z hlediska ochrany vnějších hranic a jejich ostrahy, včetně využití vyspělé technologie ostrahy, a na vývoji pilotních projektů týkajících se záležitostí, na které se vztahuje toto nařízení;

r) v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001 a rámcovým rozhodnutím 2008/977/SVV vyvíjí a provozuje informační systémy, které umožňují rychlou a spolehlivou výměnu informací o vznikajících rizicích při správě vnějších hranic, nedovoleném přistěhovalectví a navracení, a to v těsné spolupráci s Komisí, institucemi a jinými subjekty Unie, jakož i Evropskou migrační sítí, zřízenou rozhodnutím Rady 2008/381/ES ([1]);

s) poskytuje nezbytnou pomoc při rozvoji a provozování EUROSURu, případně při vytváření společného prostředí pro sdílení informací, včetně interoperability systémů, a to zejména vývojem, provozováním a koordinováním rámce EUROSURu v souladu s nařízením (EU) č. 1052/2013;

t) spolupracuje s Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu a Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost v rámci jejich mandátů s cílem podporovat vnitrostátní orgány při výkonu funkcí pobřežní stráže, jak je stanoveno v článku 53, a to poskytováním služeb, informací, vybavení a odborné přípravy, jakož i koordinací víceúčelových operací;

u) pomáhá členským státům a třetím zemím v rámci jejich technické a operativní spolupráce v záležitostech, na něž se vztahuje toto nařízení.

2. Členské státy mohou pokračovat ve spolupráci na operativní úrovni s jinými členskými státy nebo třetími zeměmi, je-li taková spolupráce slučitelná s úkoly agentury. Členské státy se zdrží jakékoli činnosti, která by mohla ohrozit fungování agentury nebo dosažení jejích cílů. Členské státy podávají agentuře zprávy o této operativní spolupráci s jinými členskými státy nebo třetími zeměmi na vnějších hranicích a v oblasti navracení. Výkonný ředitel pravidelně a alespoň jednou ročně informuje o těchto otázkách správní radu.

3. Agentura z vlastního podnětu vykonává komunikační činnost ve věcech spadajících do jejího mandátu. Poskytuje veřejnosti přesné a komplexní informace o své činnosti.

Komunikační činnosti nesmějí být na újmu plnění úkolů uvedených v odstavci 1, zejména pokud jde o odhalení operativních informací, jejichž zveřejněním by bylo ohroženo dosažení cílů operací. Komunikační činnosti se provádí bez dotčení článku 50 a v souladu s příslušnými plány pro komunikaci a šíření informací přijatými správní radou.

Oddíl 2

Monitorování a prevence krize

Článek 9

Povinnost spolupracovat v dobré víře

Agentura a vnitrostátní orgány, které jsou odpovědné za správu hranic a navracení, včetně pobřežní stráže, jestliže vykonává úkoly spojené s ochranou hranic, jsou povinny spolupracovat v dobré víře a vyměňovat si informace.

([1]) Rozhodnutí Rady 2008/381/ES ze dne 14. května 2008 o zřízení Evropské migrační sítě (Úř. věst. L 131, 21.5.2008, s. 7).

Článek 10

Povinnost vyměňovat si informace

Aby mohly vykonávat úkoly, které jim jsou svěřeny tímto nařízením, a zejména aby mohla agentura monitorovat migrační toky do Unie a uvnitř Unie a provádět analýzu rizik a hodnocení zranitelnosti, sdílejí agentura a vnitrostátní orgány odpovědné za správu hranic, včetně pohraniční stráže v rozsahu, v jakém vykonává úkoly spojené s ochranou hranic, v souladu s tímto nařízením a ostatními příslušnými unijními a vnitrostátními právními předpisy v oblasti výměny informací včas a s přesností veškeré nezbytné informace.

Článek 11

Monitorování migračních toků a analýza rizik

1. Agentura monitoruje migrační toky do Unie a uvnitř Unie, trendy a jiné případné výzvy na vnějších hranicích Unie. Za tímto účelem agentura rozhodnutím přijatým na návrh výkonného ředitele vytvoří společný model integrované analýzy rizik, který bude uplatňovat jak samotná agentura, tak členské státy. Provádí rovněž hodnocení zranitelnosti v souladu s článkem 13.

2. Agentura připravuje obecné analýzy rizik, které předkládá Evropskému parlamentu, Radě a Komisi v souladu s článkem 50, a cílené analýzy rizik pro operativní činnosti.

3. Analýza rizik vypracovaná agenturou pokrývá všechny aspekty, které jsou důležité pro evropskou integrovanou správu hranic, s cílem vytvořit mechanismus včasného varování.

4. Členské státy poskytují agentuře všechny nezbytné informace o situaci, vývojových tendencích a možných hrozbách na vnějších hranicích a v oblasti navracení. Členské státy agentuře pravidelně nebo na její žádost poskytují všechny významné informace, jako jsou statistické a operativní údaje shromážděné ve vztahu k uplatňování schengenského *acquis*, jakož i informace získané z analytické vrstvy vnitrostátního situačního obrazu vytvořeného v souladu s nařízením (EU) č. 1052/2013.

5. Výsledky analýzy rizik se včas a s přesností předkládají správní radě.

6. Členské státy zohlední výsledky analýzy rizik při plánování operací a činností na vnějších hranicích i činností týkajících se navracení.

7. Agentura začlení výsledky společného modelu integrované analýzy rizik do rozvoje společných hlavních osnov pro odbornou přípravu příslušníků pohraniční stráže a pracovníků, kteří se podílejí na úkolech spojených s navracením.

Článek 12

Styční úředníci v členských státech

1. Agentura zajišťuje pravidelné monitorování správy vnějších hranic všech členských států prostřednictvím styčných úředníků agentury.

Agentura může rozhodnout, že jeden styčný úředník bude mít na starost až čtyři členské státy, které si jsou zeměpisně blízko.

2. Výkonný ředitel jmenuje odborníky z řad zaměstnanců agentury, kteří mají být vysíláni jako styční úředníci. Výkonný ředitel na základě analýzy rizik a po poradě s dotčenými členskými státy předloží návrh, jaká má být povaha a podmínky vyslání styčných úředníků, do kterého členského státu nebo regionu může být styčný úředník vyslán a jaké může mít úkoly neuvedené v odstavci 3. Tento návrh výkonného ředitele musí schválit správní rada. Výkonný ředitel uvědomí dotčený členský stát o jmenování styčného úředníka a společně s tímto členským státem určí místo, kam bude úředník vyslán.

3. Styční úředníci jednají jménem agentury a jejich úloha spočívá v podpoře spolupráce a dialogu mezi agenturou a vnitrostátními orgány, které jsou odpovědné za správu hranic a navracení, včetně pobřežní stráže, jestliže vykonává úkoly spojené s ochranou hranic. Styční úředníci zejména:

a) fungují jako spojovací články mezi agenturou a vnitrostátními orgány, které jsou odpovědné za správu hranic a navracení, včetně pobřežní stráže, jestliže vykonává úkoly spojené s ochranou hranic;

b) podporují shromažďování informací, které agentura požaduje, aby mohla monitorovat nedovolené přistěhovalectví a provádět analýzy rizik uvedené v článku 11;

c) podporují shromažďování informací uvedených v článku 13 a požadovaných agenturou k provedení hodnocení zranitelnosti;

d) monitorují opatření přijatá členskými státy na úsecích hranice, jimž byla v souladu s nařízením (EU) č. 1052/2013 přiřazena vysoká úroveň dopadu;

e) přispívají k prosazování uplatňování *acquis* Unie v oblasti správy vnějších hranic, i pokud jde o dodržování základních práv;

f) kde je to možné, pomáhají členským státům s přípravou jejich pohotovostních plánů týkajících se správy hranic;

g) usnadňují komunikaci mezi členským státem a agenturou a sdílejí důležité informace agentury s členským státem, včetně informací o probíhajících operacích;

h) pravidelně podávají výkonnému řediteli zprávy o situaci na vnějších hranicích a schopnosti dotčeného členského státu účinně zvládat situaci na vnějších hranicích; podávají rovněž zprávy o provádění návratových operací do příslušných třetích zemí;

i) monitorují opatření přijatá členským státem ve vztahu k situaci, která vyžaduje okamžité kroky na vnějších hranicích, jak je uvedeno v článku 19.

Pokud zprávy styčného úředníka uvedené v písmeni h) vyvolávají obavy v souvislosti s jedním či více hledisky relevantními pro dotčený členský stát, výkonný ředitel tento členský stát bezodkladně informuje.

4. Pro účely odstavce 3 styčný úředník v souladu s vnitrostátními pravidly a pravidly Unie týkajícími se zabezpečení a ochrany údajů:

a) dostává informace od národního koordinačního centra a z vnitrostátního situačního obrazu vytvořeného podle nařízení (EU) č. 1052/2013;

b) udržuje pravidelné kontakty s vnitrostátními orgány, které jsou odpovědné za správu hranic, včetně pobřežní stráže, jestliže vykonává úkoly spojené s ochranou hranic, a informuje kontaktní místo určené dotčeným členským státem.

5. Zpráva styčného úředníka je součástí hodnocení zranitelnosti uvedeného v článku 13. Zpráva se předá dotčenému členskému státu.

6. Při plnění svých povinností přijímají styční úředníci pokyny pouze od agentury.

Článek 13

Hodnocení zranitelnosti

1. Agentura rozhodnutím správní rady na návrh výkonného ředitele stanoví společnou metodiku pro hodnocení zranitelnosti. Ta zahrnuje objektivní kritéria, podle nichž bude agentura hodnocení zranitelnosti provádět, četnost takových hodnocení a způsob, jakým mají být následná hodnocení zranitelnosti členských států prováděna.

2. Agentura monitoruje a hodnotí, zda mají členské státy k dispozici technické vybavení, systémy, schopnosti, zdroje, infrastrukturu a náležitě kvalifikované a proškolené pracovníky nezbytné pro ochranu hranic. Toto monitorování a hodnocení provádí jako preventivní opatření na základě analýzy rizik připravené v souladu s čl. 11 odst. 3. Agentura provádí toto monitorování a hodnocení nejméně jednou ročně, pokud výkonný ředitel na základě posouzení rizik nebo předchozího hodnocení zranitelnosti nerozhodne jinak

3. Členské státy poskytují agentuře na její žádost informace o technickém vybavení, pracovnících a v rámci možností i finančních zdrojích, které mají na vnitrostátní úrovni k dispozici pro ochranu hranic. Členské státy poskytují agentuře na její žádost rovněž informace o svých pohotovostních plánech pro správu hranic.

4. Cílem hodnocení zranitelnosti je, aby agentura posoudila schopnost a připravenost členských států čelit nadcházejícím výzvám včetně současných a budoucích hrozeb a výzev na vnějších hranicích, určila, zejména v případě členských států, které jsou vystaveny zvláštním a nepřiměřeným výzvám, možné bezprostřední důsledky na vnějších hranicích a následné důsledky pro fungování schengenského prostoru a posoudila jejich schopnost přispívat do rezervního týmu pro rychlé nasazení uvedeného v čl. 20 odst. 5. Tímto hodnocením není dotčen schengenský hodnotící mechanismus.

V tomto hodnocení by měla agentura zohlednit schopnost členských států plnit veškeré úkoly správy hranic, včetně schopnosti zvládat potenciální příchod velkého počtu osob na jejich území.

5. Výsledky hodnocení zranitelnosti se předkládají dotčeným členským státům. Ty se k němu mohou vyjádřit.

6. V případě potřeby vydá výkonný ředitel po konzultaci s dotčeným členským státem doporučení, v němž určí nezbytná opatření, která má dotčený členský stát přijmout, a lhůtu, v níž mají být tato opatření provedena. Výkonný ředitel vybídne dotčené členské státy, aby přijaly nezbytná opatření.

7. Výkonný ředitel při určování opatření, která budou dotčeným členským státům doporučena, vychází z výsledků hodnocení zranitelnosti, přičemž zohlední analýzu rizik provedenou agenturou, připomínky dotčeného členského státu a výsledky schengenského hodnotícího mechanismu.

Tato opatření by měla být zaměřena na odstranění nedostatků zjištěných v posouzení, aby členské státy zvýšily svoji připravenost čelit nadcházejícím výzvám tím, že posílí nebo zlepší své schopnosti, technické vybavení, systémy, zdroje a pohotovostní plány.

8. Pokud členský stát neprovede nezbytná opatření uvedená v doporučení ve lhůtě uvedené v odstavci 6 tohoto článku, předá výkonný ředitel záležitost správní radě a uvědomí Komisi. Správní rada přijme na návrh výkonného ředitele rozhodnutí, v němž určí nezbytná opatření, která má dotčený členský stát přijmout, a lhůtu, v níž mají být tato opatření provedena. Rozhodnutí správní rady je pro členský stát závazné. Jestliže členský stát daná opatření ve lhůtě stanovené v uvedeném rozhodnutí neprovede, uvědomí správní rada Radu a Komisi a mohou být učiněny další kroky v souladu s článkem 19.

9. Výsledky hodnocení zranitelnosti se v souladu s článkem 50 pravidelně a nejméně jednou ročně předávají Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Oddíl 3

Správa vnějších hranic

Článek 14

Činnosti agentury na vnějších hranicích

1. Členský stát může agenturu požádat o pomoc při plnění svých závazků, pokud jde o ochranu vnějších hranic. Agentura rovněž provádí opatření podle článku 19.

2. Agentura organizuje odpovídající technickou a operativní pomoc hostitelskému členskému státu a v souladu s příslušným právem Unie a mezinárodním právem, včetně zásady nenavracení, může přijmout jedno či více následujících opatření:

a) koordinovat společné operace pro jeden či více členských států a vysílat jednotky Evropské pohraniční a pobřežní stráže;

b) organizovat zásahy rychlé reakce na hranicích a vysílat jednotky Evropské pohraniční a pobřežní stráže z rezervního týmu pro rychlé nasazení a podle potřeby dodatečné jednotky Evropské pohraniční a pobřežní stráže;

c) koordinovat činnosti na vnějších hranicích pro jeden či více členských států a třetích zemí, včetně společných operací se sousedními třetími zeměmi;

d) vysílat jednotky Evropské pohraniční a pobřežní stráže v rámci podpůrných týmů pro řízení migrace v hotspotech;

e) v rámci operací uvedených v písmenech a), b) a c) tohoto odstavce a v souladu s nařízením (EU) č. 656/2014 a mezinárodním právem poskytnout členským státům a třetím zemím technickou a operativní pomoc na podporu pátracích a záchranných operací zaměřených na osoby v tísni na moři, k nimž může dojít v průběhu operací ostrahy hranic na moři;

f) vysílat vlastní odborníky a příslušníky jednotek, kteří byli do agentury dočasně přiděleni členskými státy, s cílem podporovat po přiměřenou dobu zapojené příslušné vnitrostátní orgány členských států;

g) nasazovat technické vybavení.

3. Agentura financuje nebo spolufinancuje činnosti uvedené v odstavci 2 ze svého rozpočtu v souladu s finančními pravidly, která se na ni vztahují.

4. Vyvstanou-li agentuře v důsledku situace na vnějších hranicích značné potřeby dalších finančních prostředků, uvědomí o tom neprodleně Evropský parlament, Radu a Komisi.

Článek 15

Zahajování společných operací a zásahů rychlé reakce na vnějších hranicích

1. Členský stát může agenturu požádat, aby zahájila společné operace s cílem čelit nadcházejícím výzvám, včetně nedovoleného přistěhovalectví, současných či budoucích hrozeb na vnějších hranicích či přeshraniční trestné činnosti, nebo aby mu poskytla zvýšenou technickou a operativní pomoc při plnění jeho závazků týkajících se ochrany vnějších hranic.

2. Na žádost členského státu, který je vystaven zvláštním a nepřiměřeným výzvám, zejména v případě, kdy do míst na vnější hranici dorazí velký počet státních příslušníků třetích zemí ve snaze vstoupit na území tohoto členského státu bez řádného oprávnění, může agentura po omezenou dobu provádět na území tohoto hostitelského členského státu zásah rychlé reakce na hranicích.

3. Výkonný ředitel hodnotí, schvaluje a koordinuje návrhy členských států na společné operace. Společným operacím a zásahům rychlé reakce na hranicích předchází důkladná, spolehlivá a aktuální analýza rizik, která agentuře umožňuje určit pořadí priorit pro navrhované společné operace a zásahy rychlé reakce na hranicích s přihlédnutím k dopadu na úsecích vnějších hranic v souladu s nařízením (EU) č. 1052/2013 a dostupnosti zdrojů.

4. Na základě výsledků hodnocení zranitelnosti a s ohledem na analýzu rizik provedenou agenturou a analytickou vrstvu evropského situačního obrazu vytvořeného v souladu s nařízením (EU) č. 1052/2013 doporučí výkonný ředitel dotčenému členskému státu, aby zahájil a provedl společné operace nebo zásahy rychlé reakce na hranicích. Agentura dá hostitelskému členskému státu či zúčastněným členským státům k dispozici své technické vybavení.

5. Cílů společné operace nebo zásahu rychlé reakce na hranicích může být dosaženo v rámci víceúčelové operace. Takové operace mohou zahrnovat funkce pobřežní stráže a předcházení přeshraniční trestné činnosti, včetně boje proti převaděčství či obchodování s lidmi a řízení migrace včetně určování totožnosti, evidence, vedení pohovorů a navracení.

Článek 16

Operační plán pro společné operace

1. Při přípravě společné operace výkonný ředitel ve spolupráci s hostitelským členským státem vypracuje seznam potřebného technického vybavení a pracovníků s přihlédnutím k dostupným zdrojům hostitelského členského státu. Na základě těchto prvků agentura vymezí balíček technických a operativních posil, jakož i činnosti na budování kapacit, které budou začleněny do operačního plánu.

2. Výkonný ředitel vypracuje operační plán pro společné operace na vnějších hranicích. Výkonný ředitel a hostitelský členský stát se po poradě se zúčastněnými členskými státy dohodnou na operačním plánu, v němž jsou podrobně popsány organizační a procedurální aspekty společné operace.

3. Operační plán je pro agenturu, hostitelský členský stát a zúčastněné členské státy závazný. Pokrývá všechny aspekty, které jsou považovány za nezbytné pro společnou operaci, včetně:

a) popisu situace, způsobu provedení a cílů vyslání, včetně operačního cíle;

b) předpokládané doby trvání společné operace;

c) zeměpisné oblasti, ve které bude společná operace probíhat;

d) popisu úkolů, odpovědností, včetně ve vztahu k dodržování základních práv, a zvláštních pokynů pro jednotky Evropské pohraniční a pobřežní stráže, včetně přípustného nahlížení do databází a přípustných služebních zbraní, střeliva a vybavení v hostitelském členském státě;

e) složení jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže a vyslání dalších příslušných pracovníků;

f) ustanovení o velení a kontrole včetně jmen a hodností příslušníků pohraniční stráže hostitelského členského státu zodpovědných za spolupráci s příslušníky jednotek a agenturou, zejména jmen a hodností těch příslušníků pohraniční stráže, kteří jednotkám velí po dobu jejich vyslání, a postavení příslušníků jednotek v linii velení;

g) technického vybavení, které bude nasazeno během společné operace, včetně specifických požadavků, jako jsou podmínky použití, požadovaný obslužný personál, doprava a jiné logistické aspekty, jakož i finanční ustanovení;

h) podrobných ustanovení o okamžitém podávání zpráv o incidentech agenturou správní radě a příslušným vnitrostátním orgánům;

i) režimu podávání zpráv a hodnocení, který obsahuje kritéria pro hodnotící zprávu, včetně ve vztahu k ochraně základních práv, a termín pro předložení závěrečné hodnotící zprávy;

j) při operacích na moři konkrétních informací o uplatňování příslušné soudní pravomoci a právních předpisů v zeměpisné oblasti, ve které probíhá společná operace, včetně odkazů na vnitrostátní, mezinárodní a unijní právní předpisy týkající se zadržení, záchrany na moři a vylodění. V tomto ohledu musí být operační plán vypracován v souladu s nařízením (EU) č. 656/2014;

k) podmínek spolupráce se třetími zeměmi, institucemi a jinými subjekty Unie nebo mezinárodními organizacemi;

l) postupů, jimiž jsou osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, oběti obchodování s lidmi, nezletilé osoby bez doprovodu a osoby ve zranitelném postavení nasměrovány na příslušné vnitrostátní orgány, které jim poskytnou odpovídající pomoc;

m) postupů, které stanoví mechanismus, jehož prostřednictvím agentura přijímá stížnosti na všechny osoby účastníci se společné operace nebo zásahu rychlé reakce na hranicích, včetně příslušníků pohraniční stráže nebo dalších příslušných pracovníků hostitelského členského státu a příslušníků jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže, které se týkají údajného porušení základních práv v rámci jejich účasti na společné operaci nebo zásahu rychlé reakce na hranicích;

n) logistických opatření včetně informací o pracovních podmínkách a prostředí oblastí, v nichž se má společná operace uskutečnit.

4. Všechny změny nebo aktualizace operačního plánu vyžadují souhlas výkonného ředitele a hostitelského členského státu, po konzultaci se zúčastněnými členskými státy. Kopii změněného nebo aktualizovaného operačního plánu agentura neprodleně zašle zúčastněným členským státům.

Článek 17

Postup zahájení zásahu rychlé reakce na hranicích

1. Žádost členského státu o zahájení zásahu rychlé reakce na hranicích musí obsahovat popis situace, možných cílů a předpokládaných potřeb. Výkonný ředitel může, je-li to nutné, okamžitě vyslat odborníky agentury, aby situaci na vnějších hranicích dotčeného členského státu posoudili.

2. O žádosti členského státu zahájit zásah rychlé reakce na hranicích výkonný ředitel okamžitě informuje správní radu.

3. Při rozhodování o žádosti členského státu výkonný ředitel zohlední zjištění vyplývající z posouzení rizik, které provedla agentura, a analytickou vrstvu vnitrostátního situačního obrazu vytvořeného v souladu s nařízením (EU) č. 1052/2013, jakož i výsledek hodnocení zranitelnosti podle článku 13 a veškeré další relevantní informace poskytnuté dotčeným členským státem nebo jiným členským státem.

4. Výkonný ředitel přijme rozhodnutí o žádosti o zahájení zásahu rychlé reakce na hranicích do dvou pracovních dnů ode dne jejího obdržení. Zároveň o svém rozhodnutí písemně uvědomí dotčený členský stát a správní radu. V rozhodnutí uvede hlavní důvody, o něž se opírá.

5. Pokud výkonný ředitel rozhodne, že zahájí zásah rychlé reakce na hranicích, vyšle jednotky Evropské pohraniční a pobřežní stráže z rezervního týmu pro rychlé nasazení v souladu s čl. 20 odst. 5 a nasadí vybavení z rezervy vybavení pro rychlé nasazení v souladu s čl. 39 odst. 7, a je-li to nezbytné, rozhodne o okamžitém posílení prostřednictvím jedné či více jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže v souladu s čl. 20 odst. 8.

6. Výkonný ředitel společně s hostitelským členským státem neprodleně a v každém případě do tří pracovních dnů ode dne přijetí rozhodnutí vypracuje operační plán uvedený v čl. 16 odst. 3.

7. Jakmile je operační plán odsouhlasen a poskytnut členským státům, výkonný ředitel členské státy písemně požádá, aby okamžitě vyslaly příslušníky pohraniční stráže nebo další příslušné pracovníky, kteří jsou součástí rezervního týmu pro rychlé nasazení. Výkonný ředitel stanoví profil a počet příslušníků pohraniční stráže nebo dalších příslušných pracovníků, kteří jsou požadováni z každého členského státu z řad těch, kdo byli určeni pro rezervní tým pro rychlé nasazení.

8. Současně s vysláním uvedeným v odstavci 7 a v případech, kdy je to nezbytné pro zabezpečení okamžitého posílení jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže vyslaných z rezervního týmu pro rychlé nasazení, informuje výkonný ředitel členské státy o požadovaném počtu a profilech příslušníků pohraniční stráže nebo dalších příslušných pracovníků, kteří mají být dodatečně vysláni. Tyto informace poskytne v písemné formě vnitrostátním kontaktním místům a uvede datum, kdy má k vyslání dojít. Zároveň jim poskytne kopii operačního plánu.

9. Členské státy zajistí, aby počet a profily příslušníků pohraniční stráže nebo dalších příslušných pracovníků přidělených k rezervnímu týmu pro rychlé nasazení byly agentuře poskytnuty okamžitě, aby bylo zaručeno jejich úplné vyslání v souladu s čl. 20 odst. 5 a 7. Členské státy rovněž poskytnou další příslušníky pohraniční stráže a další příslušné pracovníky z vnitrostátní rezervy podle čl. 20 odst. 8.

10. Vyslání rezervního týmu pro rychlé nasazení proběhne do pěti pracovních dnů ode dne, kdy výkonný ředitel společně s hostitelským členským státem odsouhlasí operační plán. Dodatečné vyslání jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže v nezbytných případech proběhne do sedmi pracovních dnů od vyslání rezervního týmu pro rychlé nasazení.

11. Pokud je vyslán rezervní tým pro rychlé nasazení, výkonný ředitel po konzultaci se správní radou okamžitě posoudí priority s ohledem na probíhající a předpokládané společné operace agentury na jiných vnějších hranicích s cílem zajistit případné přemístění zdrojů do oblastí vnějších hranic, kde je posíleného nasazení nejvíce zapotřebí.

Článek 18

Podpůrné týmy pro řízení migrace

1. Pokud je členský stát vystaven nepřiměřeným migračním výzvám v konkrétních hotspotech na svých vnějších hranicích, které se vyznačují silnými, dovnitř směřujícími smíšenými migračními toky, může požádat o technickou a operativní posilu od podpůrných týmů pro řízení migrace. Tento členský stát podá žádost o posilu a posouzení svých potřeb agentuře a dalším relevantním agenturám Unie, zejména Evropskému podpůrnému úřadu pro otázky azylu a Europolu.

2. Výkonný ředitel v koordinaci s dalšími relevantními agenturami Unie posoudí žádost členského státu o posilu a posouzení jeho potřeb, aby mohl vymezit komplexní balíček posil, jenž sestává z různých činností koordinovaných relevantními agenturami Unie, které musí schválit dotčený členský stát.

3. Komise ve spolupráci s hostitelským členským státem a příslušnými agenturami stanoví podmínky spolupráce v daném hotspotu a odpovídá za koordinaci činností podpůrných týmů pro řízení migrace.

4. Technické a operativní posily poskytnuté jednotkami Evropské pohraniční a pobřežní stráže, evropskými jednotkami pro návratové zásahy a odborníky z řad zaměstnanců agentury v rámci podpůrných týmů pro řízení migrace mohou zahrnovat:

a) poskytování pomoci při kontrole státních příslušníků třetích zemí, kteří přicházejí na vnější hranice, včetně určování totožnosti, evidence těchto státních příslušníků třetích zemí a vedení pohovorů s nimi a v případě, že o to daný členský stát požádá, snímání otisků prstů státních příslušníků třetích zemí a poskytování informací o účelu těchto postupů, přičemž musí být plně dodržována základní práva;

b) poskytování počátečních informací osobám, které chtějí požádat o mezinárodní ochranu, a jejich předání příslušným vnitrostátním orgánům dotčeného členského státu nebo Evropskému podpůrnému úřadu pro otázky azylu;

c) technickou a operativní pomoc v oblasti navracení, včetně přípravy a organizace návratových operací.

5. Podpůrné týmy pro řízení migrace v případě potřeby zahrnují odborníky na ochranu dětí, obchodování s lidmi, ochranu proti pronásledování na základě pohlaví nebo na základní práva.

Článek 19

Situace na vnějších hranicích, která vyžaduje okamžité kroky

1. Pokud se ochrana vnějších hranic stane neúčinnou do takové míry, že vznikne riziko, že bude ohroženo fungování schengenského prostoru z toho důvodu, že:

a) členský stát nepřijme nezbytná opatření v souladu s rozhodnutím správní rady uvedeným v čl. 13 odst. 8; nebo

b) členský stát, který čelí zvláštním a nepřiměřeným výzvám na vnější hranici, buď nepožádal agenturu o dostatečnou podporu na základě článku 15, 17 nebo 18, nebo nečiní nezbytné kroky pro provedení opatření na základě uvedených článků,

může Rada na návrh Komise bezodkladně přijmout prostřednictvím prováděcího aktu rozhodnutí, v němž vymezí opatření ke zmírnění těchto rizik, která má agentura provést, a jímž se po dotčeném členském státě vyžaduje spolupráce s agenturou při provádění uvedených opatření. Komise před předložením svého návrhu konzultuje agenturu.

2. Pokud nastane situace, která vyžaduje okamžité kroky, je o ní Evropský parlament neprodleně informován a je uvědomen o všech následných opatřeních a rozhodnutích přijatých v reakci na tuto situaci.

3. Za účelem zmírnění rizika, že bude ohrožen schengenský prostor, stanoví rozhodnutí Rady uvedené v odstavci 1, že agentura přijme jedno či více z těchto opatření:

a) organizovat a koordinovat zásahy rychlé reakce na hranicích a vysílat jednotky Evropské pohraniční a pobřežní stráže z rezervního týmu pro rychlé nasazení a podle potřeby dodatečné jednotky Evropské pohraniční a pobřežní stráže;

b) vysílat jednotky Evropské pohraniční a pobřežní stráže v rámci podpůrných týmů pro řízení migrace v hotspotech;

c) koordinovat činnosti na vnějších hranicích pro jeden či více členských států a třetích zemí, včetně společných operací se sousedními třetími zeměmi;

d) nasazovat technické vybavení;

e) organizovat návratové zásahy.

4. Do dvou pracovních dnů ode dne přijetí rozhodnutí Rady uvedeného v odstavci 1 výkonný ředitel:

a) určí kroky, které je nutné učinit pro praktický výkon opatření určených v uvedeném rozhodnutí, včetně technického vybavení a počtu a profilů příslušníků pohraniční stráže a dalších příslušných pracovníků nutných k tomu, aby bylo dosaženo cílů uvedeného rozhodnutí;

b) vypracuje operační plán a předloží jej dotčeným členským státům.

5. Výkonný ředitel a dotčený členský stát se dohodnou na operačním plánu do tří pracovních dnů ode dne jeho předložení.

6. Agentura neprodleně a v každém případě do pěti pracovních dnů od vyhotovení operačního plánu vyšle pracovníky z rezervního týmu pro rychlé nasazení uvedeného v čl. 20 odst. 5 nezbytné pro praktický výkon opatření určených v rozhodnutí Rady uvedeném v odstavci 1 tohoto článku. Ve druhé fázi a v každém případě do sedmi pracovních dnů od vyslání rezervního týmu pro rychlé nasazení se podle potřeby vyšle dodatečné jednotky Evropské pohraniční a pobřežní stráže.

7. Agentura neprodleně a v každém případě do deseti pracovních dní od vyhotovení operačního plánu nasadí technické vybavení nezbytné pro praktický výkon opatření určených v rozhodnutí Rady uvedeném v odstavci 1.

Další technické vybavení se v případě potřeby nasadí ve druhé fázi v souladu s článkem 39.

8. Dotčený členský stát vyhoví rozhodnutí Rady uvedenému v odstavci 1. Za tímto účelem neprodleně spolupracuje s agenturou a přijme nezbytné kroky k usnadnění provedení uvedeného rozhodnutí a k praktickému výkonu opatření stanovených v uvedeném rozhodnutí a v operačním plánu, na němž se dohodl s výkonným ředitelem.

9. Členské státy poskytnou příslušníky pohraniční stráže a další příslušné pracovníky nebo pracovníky, kteří se podílejí na úkolech souvisejících s navracením, určené výkonným ředitelem podle odstavce 4 tohoto článku. Členské státy se nesmějí odvolat na situaci uvedenou v čl. 20 odst. 3 a 8.

10. Jestliže dotčený členský stát nevyhoví rozhodnutí Rady uvedenému v odstavci 1 do 30 dnů a nespolupracuje s agenturou, jak je stanoveno v odstavci 8 tohoto článku, může Komise zahájit postup podle článku 29 nařízení (EU) 2016/399.

Článek 20

Složení a vysílání jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže

1. Agentura vysílá příslušníky pohraniční stráže a další příslušné pracovníky jako příslušníky jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže do společných operací a zásahů rychlé reakce na hranicích a v rámci podpůrných týmů pro řízení migrace. Agentura může také vysílat odborníky z řad vlastních zaměstnanců.

2. Na návrh výkonného ředitele rozhodne správní rada nadpoloviční většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem o profilu a celkovém počtu příslušníků pohraniční stráže a dalších příslušných pracovníků, kteří mají být poskytnuti jednotkám Evropské pohraniční a pobřežní stráže. Tentýž postup se použije při všech následných změnách jejich profilů a celkových počtech. Členské státy přispějí do jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže tím, že z vnitrostátní rezervy vytvořené podle různých stanovených profilů jmenují příslušníky pohraniční stráže a další příslušné pracovníky odpovídající požadovaným profilům.

3. Příspěvek členských států, pokud jde o příslušníky pohraniční stráže pro konkrétní společné operace v následujícím roce, se plánuje na základě každoročních dvoustranných jednání a dohod mezi agenturou a členskými státy. V souladu s těmito dohodami poskytnou členské státy na žádost agentury pro účely vyslání příslušníky pohraniční stráže, pokud nejsou vystaveny výjimečné situaci, která zásadním způsobem ovlivňuje plnění vnitrostátních úkolů. Tato žádost se podává nejméně 21 pracovních dnů před zamýšleným vysláním. Pokud se členský stát odvolá na výjimečnou situaci, musí agentuře poskytnout písemnou formou podrobné odůvodnění a informace o situaci a jejich obsah zahrnout do zprávy uvedené v odstavci 12.

4. Pokud jde o zásahy rychlé reakce na hranicích, rozhodne správní rada na návrh výkonného ředitele tříčtvrtinovou většinou hlasů o profilech a minimálním počtu příslušníků pohraniční stráže nebo dalších příslušných pracovníků odpovídajících těmto profilům, kteří mají být poskytnuti pro rezervní tým pro rychlé nasazení jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže. Tentýž postup se použije při všech následných změnách v profilech a celkovém počtu příslušníků pohraniční stráže nebo dalších příslušných pracovníků rezervního týmu pro rychlé nasazení. Členské státy přispějí do rezervního týmu pro rychlé nasazení tím, že z vnitrostátní rezervy odborníků vytvořené podle různých stanovených profilů jmenují příslušníky pohraniční stráže nebo další příslušné pracovníky odpovídající požadovaným profilům.

5. Rezervní tým pro rychlé nasazení je stálý útvar, který je okamžitě k dispozici agentuře a který lze vyslat z každého členského státu do pěti pracovních dnů ode dne, kdy výkonný ředitel a hostitelský členský stát schválí operační plán. K tomuto účelu poskytne každý členský stát každý rok agentuře určitý počet příslušníků pohraniční stráže nebo dalších příslušných pracovníků. Jejich profily musí odpovídat profilům určeným na základě rozhodnutí správní rady. Celkový počet pracovníků, které členské státy poskytnou, činí nejméně 1 500 příslušníků pohraniční stráže nebo dalších příslušných pracovníků. Agentura může ověřit, zda příslušníci pohraniční stráže navržení členskými státy odpovídají stanoveným profilům. Agentura může požádat členský stát, aby z rezervního týmu odvolal určitého příslušníka pohraniční stráže v případě nesprávného jednání nebo porušení platných předpisů.

6. Každý členský stát odpovídá za svůj příspěvek k počtu příslušníků pohraniční stráže nebo dalších příslušných pracovníků uvedenému v odstavci 5 v souladu přílohou I.

7. Na žádost agentury poskytnou členské státy pro účely vyslání příslušníky pohraniční stráže nebo další příslušné pracovníky z rezervního týmu pro rychlé nasazení. Jestliže analýza rizik a hodnocení zranitelnosti, je-li k dispozici, ukáží, že určitý členský stát čelí situaci, která by zásadním způsobem ovlivňovala plnění jeho vnitrostátních úkolů, činí příspěvek dotčeného členského státu k zásahu rychlé reakce na hranicích polovinu příspěvku stanoveného v příloze I. Hostitelský členský stát, na jehož území zásah rychlé reakce na hranicích probíhá, nevysílá pracovníky, kteří tvoří jeho stanovený příspěvek do rezervního týmu pro rychlé nasazení. Není-li počet pracovníků, kteří byli poskytnuti pro účely vyslání za účelem zásahu rychlé reakce na hranicích, dostatečný, rozhodne správní rada na návrh výkonného ředitele, jak ho doplnit.

8. Je-li to nezbytné, jsou jednotky Evropské pohraniční a pobřežní stráže z rezervního týmu pro rychlé nasazení okamžitě doplněny dalšími jednotkami Evropské pohraniční a pobřežní stráže. Za tímto účelem členské státy na žádost agentury neprodleně sdělí počet, jména a profil příslušníků pohraniční stráže a dalších příslušných pracovníků ve svých vnitrostátních rezervách, které jsou schopny poskytnout do sedmi pracovních dnů od zahájení zásahu rychlé reakce na hranicích. Na žádost agentury poskytnou členské státy pro účely vyslání příslušníky pohraniční stráže a další příslušné pracovníky, pokud nejsou vystaveny výjimečné situaci, která zásadním způsobem ovlivňuje plnění jejich vnitrostátních úkolů. Pokud se členský stát odvolá na výjimečnou situaci, musí agentuře poskytnout písemnou formou podrobné odůvodnění a informace o situaci a jejich obsah zahrnout do zprávy uvedené v odstavci 12.

9. Pokud nastane situace, kdy je potřeba více příslušníků pohraniční stráže, než je stanoveno v odstavcích 5 a 8, uvědomí o tom výkonný ředitel okamžitě Evropský parlament, Evropskou radu, Radu a Komisi. Výkonný ředitel rovněž vyzve Radu, aby požádala členské státy, aby se zavázaly tento nedostatečný počet doplnit.

10. Členské státy zajistí, aby příslušníci pohraniční stráže a další příslušní pracovníci, jimiž přispívají, odpovídali profilům a počtům, o nichž rozhodla správní rada. Dobu vyslání určí hostitelský členský stát, avšak v žádném případě není kratší než 30 dnů, ledaže operace, jejíž součástí je vyslání, trvá méně než 30 dnů.

11. Agentura přispěje do jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže kvalifikovanými příslušníky pohraniční stráže nebo dalšími příslušnými pracovníky, kteří byli do agentury dočasně přiděleni členskými státy jako národní odborníci. Příspěvek členských států, pokud jde o dočasné přidělení jejich příslušníků pohraniční stráže nebo dalších příslušných pracovníků agentuře v následujícím roce, se plánuje na základě každoročních dvoustranných jednání a dohod mezi agenturou a členskými státy. V souladu s těmito dohodami poskytnou členské státy příslušníky pohraniční stráže nebo další příslušné pracovníky pro účely dočasného přidělení, ledaže by tím bylo vážně dotčeno plnění jejich vnitrostátních úkolů. V takových situacích mohou členské státy své dočasně přidělené příslušníky pohraniční stráže nebo další příslušné pracovníky povolat zpět.

Takové vyslání může trvat dvanáct měsíců nebo déle, ale v žádném případě není kratší než tři měsíce. Dočasně přidělení příslušníci pohraniční stráže a další příslušní pracovníci se považují za příslušníky daných jednotek a mají úkoly a pravomoci jako příslušníci jednotek. Členský stát, který dočasně přidělil tyto příslušníky pohraniční stráže nebo další příslušné pracovníky, se považuje za jejich domovský členský stát.

Ostatní pracovníci dočasně zaměstnaní agenturou, kteří nemají kvalifikaci k výkonu funkcí ochrany hranic, se vysílají jen během společných operací pouze za účelem plnění koordinačních a jiných úkolů, které nevyžadují předchozí plnou odbornou přípravu určenou pro příslušníky pohraniční stráže. Nejsou součástí jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže.

12. Agentura každoročně informuje Evropský parlament o počtu příslušníků pohraniční stráže, který se každý členský stát zavázal poskytnout, a o počtu příslušníků pohraniční stráže skutečně vyslaných do jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže v souladu s tímto článkem. V této zprávě jsou uvedeny členské státy, které se v předchozím roce odvolaly na výjimečnou situaci uvedenou v odstavcích 3 a 8. Zpráva obsahuje rovněž odůvodnění a informace, jež dotčený členský stát poskytl.

Článek 21

Velení jednotkám Evropské pohraniční a pobřežní stráže

1. Jednotkám Evropské pohraniční a pobřežní stráže po dobu jejich vyslání velí hostitelský členský stát v souladu s operačním plánem.

2. Agentura může prostřednictvím svého koordinátora sdělovat hostitelskému členskému státu své názory na velení jednotkám Evropské pohraniční a pobřežní stráže. V takovém případě vezme hostitelský členský stát tyto názory v úvahu a v největší možné míře se jimi řídí.

3. Nejsou-li povely vydávané jednotkám Evropské pohraniční a pobřežní stráže v souladu s operačním plánem, informuje o tom koordinátor neprodleně výkonného ředitele a ten může ve vhodných případech učinit kroky podle čl. 25 odst. 3.

4. Členové jednotek Evropské pohraniční stráže při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí plně ctí základní práva, včetně přístupu k azylovému řízení, a lidskou důstojnost. Veškerá opatření, která učiní při plnění svých úkolů a výkonu pravomocí, musí být přiměřená cílům, jež uvedená opatření sledují. Při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí nesmějí diskriminovat osoby na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženského vyznání či přesvědčení, zdravotního postižení, věku či sexuální orientace.

5. Příslušníci jednotek nadále podléhají kázeňským opatřením svého domovského členského státu. Pokud jde o porušení základních práv nebo závazků v oblasti mezinárodní ochrany při provádění společné operace nebo zásahu rychlé reakce na hranicích, stanoví domovský členský stát v souladu se svým vnitrostátním právem vhodná kázeňská nebo jiná opatření.

Článek 22

Koordinátor

1. Agentura zajišťuje operativní provádění všech organizačních aspektů společných operací, pilotních projektů či zásahů rychlé reakce na hranicích, včetně účasti zaměstnanců agentury.

2. Výkonný ředitel jmenuje z řad zaměstnanců agentury jednoho nebo více odborníků, kteří mohou být vysláni jako koordinátoři pro každou společnou operaci či zásah rychlé reakce na hranicích. Výkonný ředitel oznámí hostitelskému členskému státu jejich jména.

3. Koordinátor jedná jménem agentury o všech aspektech vyslání jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže. Úkolem koordinátora je podporovat spolupráci a koordinaci mezi hostitelskými a zúčastněnými členskými státy. Koordinátor zejména:

a) jedná jako spojovací článek mezi agenturou, hostitelským členským státem a příslušníky jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže a zároveň poskytuje jménem agentury pomoc ve všech záležitostech souvisejících s podmínkami jejich nasazení v těchto jednotkách;

b) monitoruje řádné provádění operačního plánu, včetně ochrany základních práv, a podává o tom agentuře zprávu;

c) jedná jménem agentury ve všech aspektech vyslání jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže a podává agentuře o všech těchto aspektech zprávy;

d) podává výkonnému řediteli zprávy v případech, kdy povely vydané hostitelským členským státem jednotkám Evropské pohraniční a pobřežní stráže nejsou v souladu s operačním plánem.

4. V souvislosti se společnými operacemi či zásahy rychlé reakce na hranicích může výkonný ředitel agentury pověřit koordinátora, aby byl nápomocen při řešení jakýchkoli sporů týkajících se provádění operačního plánu a vyslání jednotek.

Článek 23

Vnitrostátní kontaktní místo

Pro komunikaci s agenturou ohledně všech záležitostí týkajících se činností agentury určí členské státy vnitrostátní kontaktní místo. Toto vnitrostátní kontaktní místo musí být nepřetržitě dostupné.

Článek 24

Náklady

1. Agentura v plném rozsahu hradí následující náklady, které členským státům vzniknou tím, že poskytnou příslušníky pohraniční stráže a další příslušné pracovníky pro účely vyslání jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže, včetně rezervního týmu pro rychlé nasazení:

a) náklady na dopravu z domovského členského státu do hostitelského členského státu a z hostitelského členského státu do domovského členského státu;

b) náklady na očkování;

c) náklady na zvláštní pojištění;

d) náklady na zdravotní péči;

e) denní příspěvky, včetně nákladů na ubytování;

f) náklady na technické vybavení agentury.

2. Správní rada stanoví a podle potřeby aktualizuje podrobná pravidla pro vyplácení denních příspěvků příslušníkům jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže.

Článek 25

Pozastavení nebo ukončení činností

1. Výkonný ředitel ukončí činnosti agentury, jestliže již nejsou splněny podmínky pro jejich provádění. Výkonný ředitel o tomto ukončení předem informuje dotčený členský stát.

2. Členské státy účastnící se společné operace, zásahu rychlé reakce na hranicích nebo vyslání podpůrného týmu pro řízení migrace mohou požádat, aby výkonný ředitel danou společnou operaci, zásah rychlé reakce na hranicích nebo vyslání podpůrného týmu pro řízení migrace ukončil.

3. Výkonný ředitel může poté, co informuje dotčený členský stát, stáhnout financování určité činnosti nebo ji pozastavit či ukončit, pokud hostitelský členský stát nedodržuje operační plán.

4. Výkonný ředitel po konzultaci s úředníkem pro otázky základních práv a poté, co informuje dotčený členský stát, stáhne financování společné operace nebo zásahu rychlé reakce na hranicích, pilotního projektu, vyslání podpůrného týmu pro řízení migrace, návratové operace, návratového zásahu či pracovního ujednání nebo tyto činnosti zcela nebo zčásti pozastaví či ukončí, pokud se domnívá, že byla porušena základní práva či závazky týkající se mezinárodní ochrany a že tato porušení jsou závažná nebo mohou přetrvávat. Výkonný ředitel o tomto rozhodnutí informuje správní radu.

5. Pokud výkonný ředitel rozhodne, že pozastaví nebo ukončí vyslání podpůrného týmu pro řízení migrace agenturou, informuje o tomto rozhodnutí ostatní příslušné agentury působící v daném hotspotu.

Článek 26

Hodnocení činností

Výkonný ředitel vyhodnotí výsledky společných operací, zásahů rychlé reakce na hranicích, pilotních projektů, vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace a operativní spolupráce se třetími zeměmi. Do 60 dní po ukončení těchto činností předloží správní radě podrobné hodnotící zprávy spolu se zjištěními úředníka pro otázky základních práv. Výkonný ředitel provede komplexní srovnávací analýzu těchto výsledků s cílem zvýšit kvalitu, soudržnost a účinnost budoucích činností a začlení tuto analýzu do výroční zprávy o činnosti agentury.

Oddíl 4

Navracení

Článek 27

Navracení

1. Pokud jde o navracení, agentura v souladu se základními právy a obecnými zásadami práva Unie i mezinárodního práva, včetně ochrany uprchlíků a práv dětí, především:

a) koordinuje na technické a operativní úrovni činnosti členských států související s navracením, včetně dobrovolných opuštění území, s cílem vytvořit integrovaný systém řízení navracení mezi příslušnými orgány členských států, jehož se budou účastnit příslušné orgány třetích zemí a další příslušné zúčastněné strany;

b) poskytuje technickou a operativní pomoc členským státům, které jsou vystaveny zvláštním výzvám v souvislosti se svými systémy navracení;

c) koordinuje používání relevantních systémů informačních technologií a poskytuje podporu členským státům v souvislosti s konzulární spoluprací při určování totožnosti státních příslušníků třetích zemí a získávání cestovních dokladů, aniž by byly zveřejňovány informace týkající se skutečnosti, že byla podána žádost o mezinárodní ochranu; organizuje a koordinuje návratové operace a poskytuje podporu při dobrovolných opuštěních území ve spolupráci s členskými státy;

d) organizuje, propaguje a koordinuje činnosti, které umožňují výměnu informací a identifikaci a sdílení osvědčených postupů ve věcech navracení mezi členskými státy;

e) financuje nebo spolufinancuje operace, zásahy a činnosti uvedené v této kapitole ze svého rozpočtu v souladu s finančními pravidly, která se na ni vztahují.

2. Technická a operativní pomoc uvedená v odst. 1 písm. b) zahrnuje činnosti, jejichž cílem je pomáhat příslušným vnitrostátním orgánům členských států při provádění řízení o navracení a v jejichž rámci jsou zejména poskytovány:

a) tlumočnické služby,

b) praktické informace o třetích zemích návratu relevantní pro provádění tohoto nařízení, ve vhodných případech ve spolupráci s dalšími institucemi a jinými subjekty Unie včetně Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu;

c) poradenství o provádění a řízení postupů navracení v souladu se směrnicí 2008/115/ES;

d) poradenství a pomoc při opatřeních nezbytných k tomu, aby se zajistilo, že navracené osoby jsou k dispozici pro účely návratu, a aby se zabránilo jejich útěku, v souladu se směrnicí 2008/115/ES a mezinárodním právem.

3. Cílem agentury je v těsné spolupráci s Komisí a za podpory příslušných zúčastněných stran, včetně Evropské migrační sítě, vytvářet synergie a propojit sítě a programy v oblasti navracení financované Unií.

4. Agentura může používat finanční prostředky Unie dostupné pro činnosti navracení. Agentura zajistí, aby v jejích grantových dohodách s členskými státy byla veškerá finanční podpora podmíněna plným dodržováním Listiny.

Článek 28

Návratové operace

1. Aniž by posuzovala oprávněnost rozhodnutí o navrácení a v souladu se směrnicí 2008/115/ES, poskytuje agentura nezbytnou pomoc a na žádost jednoho či více zúčastněných členských států zajišťuje koordinaci nebo organizaci návratových operací, mimo jiné na základě pronájmu letadel pro účely těchto operací. Agentura může z vlastního podnětu členským státům navrhnout, že bude koordinovat nebo organizovat návratové operace.

2. Členské státy každý měsíc informují agenturu o svém orientačním plánování, pokud jde o počet navracených osob a o třetí země návratu v souvislosti s příslušnými vnitrostátními návratovými operacemi a o svých potřebách pomoci či koordinace ze strany agentury. Agentura vypracuje průběžný operační plán, aby žádajícímu členskému státu poskytla nezbytné operativní posily, včetně technického vybavení. Agentura může z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu začlenit do průběžného operačního plánu data a místa určení návratových operací, která na základě posouzení potřeb považuje za nezbytná. Správní rada na návrh výkonného ředitele rozhodne o způsobu provádění průběžného operačního plánu.

3. Agentura může poskytovat nezbytnou pomoc a buď na žádost zúčastněných členských států, či na vlastní návrh zajišťovat koordinaci či organizaci návratových operací, pro které třetí země návratu poskytla dopravní prostředky a osoby pověřené doprovodem nuceně navracených osob (dále jen „sběrné návratové operace“). Zúčastněné členské státy a agentura zaručují, že jsou během celé návratové operace dodržována základní práva a zásada nenavracení a že omezující prostředky jsou používány přiměřeně. Během celé návratové operace až do příjezdu do třetí země návratu je přítomen alespoň jeden zástupce členského státu a jedna osoba pověřená sledováním nuceného navracení z rezervy vytvořené podle článku 29 nebo z vnitrostátního systému sledování zúčastněného členského státu.

4. Výkonný ředitel neprodleně vypracuje návratový plán pro sběrné návratové operace. Výkonný ředitel a jakýkoliv zúčastněný členský stát se dohodnou na návratovém plánu, v němž jsou podrobně popsány organizační a procedurální aspekty sběrné návratové operace, s přihlédnutím k důsledkům takových operací pro základní práva a k jejich rizikům. Každá změna nebo úprava tohoto plánu vyžaduje dohodu stran uvedených v odstavci 3 a v tomto odstavci.

5. Operační plán sběrných návratových operací je pro agenturu a pro kterýkoliv zúčastněný členský stát závazný. Zahrnuje všechny kroky, které jsou pro provedení sběrné návratové operace nezbytné.

6. Každá návratová operace je sledována v souladu s čl. 8 odst. 6 směrnice 2008/115/ES. Sledování nucených návratových operací provádí osoba pověřená sledováním nuceného navracení na základě objektivních a transparentních kritérií a zahrnuje celou návratovou operaci od fáze před opuštěním území až po předání navracených osob v třetí zemi návratu. Osoba pověřená sledováním nuceného navracení předloží zprávu o každé nucené návratové operaci výkonnému řediteli, úředníkovi pro otázky základních práv a příslušným vnitrostátním orgánům všech členských států zapojených do dané operace. Výkonný ředitel a příslušné vnitrostátní orgány zajistí v případě nutnosti náležitá následná opatření.

7. Má-li agentura obavy o dodržování základních práv při určité návratové operaci, sdělí je zúčastněným členským státům a Komisi.

8. Výkonný ředitel vyhodnotí výsledky návratových operací. Každých šest měsíců předá správní radě podrobnou hodnotící zprávu týkající se všech návratových operací za uplynulé pololetí spolu se zjištěními úředníka pro otázky základních práv. Výkonný ředitel provede komplexní srovnávací analýzu těchto výsledků s cílem zvýšit kvalitu, soudržnost a účinnost budoucích návratových operací. Výkonný ředitel začlení tuto analýzu do výroční zprávy o činnosti agentury.

9. Agentura financuje nebo spolufinancuje návratové operace ze svého rozpočtu v souladu s finančními pravidly, která se na ni vztahují, přičemž upřednostní operace prováděné více než jedním členským státem nebo operace z hotspotů.

Článek 29

Rezerva osob pověřených sledováním nuceného navracení

1. Agentura po konzultaci s úředníkem pro otázky základních práv vytvoří z pracovníků příslušných subjektů rezervu osob pověřených sledováním nuceného navracení, které provádějí činnosti sledování nuceného navracení v souladu s čl. 8 odst. 6 směrnice 2008/115/ES a které byly vyškoleny v souladu s článkem 36 tohoto nařízení.

2. Správní rada na návrh výkonného ředitele určí profil a počet osob pověřených sledováním nuceného navracení, které mají být poskytnuti této rezervě. Tentýž postup se použije při všech následných změnách jejich profilu a celkového počtu. Členské státy mají odpovědnost přispívat do rezervy jmenováním osob pověřených sledováním nuceného navracení, které odpovídají definovanému profilu. Do rezervy musí být zahrnuty osoby pověřené sledováním nuceného navracení, které mají zvláštní odbornost v oblasti ochrany dětí.

3. Příspěvek členských států, pokud jde o osoby pověřené sledováním nuceného navracení, pro návratové operace a zásahy pro následující rok se plánuje na základě každoročních dvoustranných jednání a dohod mezi agenturou a členskými státy. V souladu s těmito dohodami poskytnou členské státy na žádost agentury pro účely vyslání osoby pověřené sledováním nuceného navracení, pokud nejsou vystaveny výjimečné situaci, která zásadním způsobem ovlivňuje plnění vnitrostátních úkolů. Tato žádost se podává nejméně 21 pracovních dní před zamýšleným nasazením, nebo pět pracovních dní v případě rychlého návratového zásahu.

4. Agentura poskytne osoby pověřené sledováním nuceného navracení na žádost zúčastněným členským státům, aby jménem těchto států sledovaly správné provádění návratových operací a návratových zásahů po celou dobu jejich trvání. Poskytne rovněž osoby pověřené sledováním nuceného navracení se zvláštní odborností v oblasti ochrany dětí pro veškeré návratové operace zahrnující děti.

5. Osoby pověřené sledováním nuceného navracení podléhají i v průběhu návratové operace nebo návratového zásahu kázeňským opatřením svého domovského členského státu.

Článek 30

Rezerva osob pověřených doprovodem nuceně navracených osob

1. Agentura vytvoří z pracovníků vnitrostátních příslušných subjektů rezervu osob pověřených doprovodem nuceně navracených osob, které provádějí návratové operace v souladu s požadavky uvedenými v čl. 8 odst. 4 a 5 směrnice 2008/115/ES a které byly vyškoleny v souladu s článkem 36 tohoto nařízení.

2. Správní rada na návrh výkonného ředitele určí profil a počet osob pověřených doprovodem nuceně navracených osob, které mají být rezervě poskytnuty. Tentýž postup se použije při všech následných změnách jejich profilu a celkového počtu. Členské státy přispívají do rezervy jmenováním osob pověřených doprovodem nuceně navracených osob, které odpovídají definovanému profilu. Do rezervy musí být zahrnuty osoby pověřené doprovodem nuceně navracených osob, které mají zvláštní odbornost v oblasti ochrany dětí.

3. Příspěvek členských států, pokud jde o osoby pověřené doprovodem nuceně navracených osob pro návratové operace a zásahy pro následující rok, se plánuje na základě každoročních dvoustranných jednání a dohod mezi agenturou a členskými státy. V souladu s těmito dohodami poskytnou členské státy na žádost agentury pro účely vyslání osoby pověřené doprovodem nuceně navracených osob, pokud nejsou vystaveny výjimečné situaci, která zásadním způsobem ovlivňuje plnění vnitrostátních úkolů. Tato žádost se podává nejméně 21 pracovních dní před zamýšleným nasazením, nebo pět pracovních dní v případě rychlého návratového zásahu.

4. Agentura poskytne osoby pověřené doprovodem nuceně navracených osob na žádost zúčastněným členským státům, aby jejich jménem doprovázely nuceně navracené osoby a účastnily se návratových operací a zásahů. Poskytne také osoby pověřené doprovodem nuceně navracených osob se zvláštní odborností v oblasti ochrany dětí pro veškeré návratové operace zahrnující děti.

5. Osoby pověřené doprovodem nuceně navracených osob podléhají v průběhu návratové operace nebo návratového zásahu nadále kázeňským opatřením svého domovského členského státu.

Článek 31

Rezerva specialistů na navracení

1. Agentura vytvoří z pracovníků vnitrostátních příslušných subjektů a zaměstnanců agentury rezervu specialistů na navracení, kteří mají dovednosti a odborné znalosti nutné k provádění činností v oblasti navracení a kteří byli vyškoleni v souladu s článkem 36. Tito specialisté jsou poskytnuti pro provádění konkrétních úkolů, například identifikaci konkrétních skupin státních příslušníků třetích zemí, získávání cestovních dokladů od třetích zemí a usnadňování konzulární spolupráce.

2. Správní rada na návrh výkonného ředitele určí profil a počet specialistů na navracení, kteří mají být poskytnuti této rezervě. Tentýž postup se použije při všech následných změnách jejich profilu a celkového počtu. Členské státy přispívají do rezervy jmenováním specialistů, kteří odpovídají definovanému profilu. Do rezervy musí být zahrnuti specialisté na navracení, kteří mají zvláštní odbornost v oblasti ochrany dětí.

3. Příspěvek členských států, pokud jde o specialisty na navracení pro návratové operace a zásahy pro následující rok, se plánuje na základě každoročních dvoustranných jednání a dohod mezi agenturou a členskými státy. V souladu s těmito dohodami poskytnou členské státy na žádost agentury příslušníky pohraniční stráže, pokud nejsou vystaveny výjimečné situaci, která zásadním způsobem ovlivňuje plnění vnitrostátních úkolů. Tato žádost se podává nejméně 21 pracovních dní před zamýšleným nasazením, nebo pět pracovních dní v případě rychlého návratového zásahu.

4. Agentura poskytne specialisty na navracení na žádost členským státům, které se účastní návratových operací, aby se účastnili návratových zásahů. Poskytne také specialisty na navracení se zvláštní odborností v oblasti ochrany dětí pro veškeré návratové operace zahrnující děti.

5. Specialisté na navracení podléhají i v průběhu návratové operace nebo návratového zásahu kázeňským opatřením buď agentury, nebo svého domovského členského státu.

Článek 32

Evropské jednotky pro návratové zásahy

1. Z rezerv stanovených v článcích 29, 30 a 31 agentura zřídí evropské jednotky pro návratové zásahy vyhovující konkrétním potřebám, které jsou vysílány během návratových zásahů.

2. Na evropské jednotky pro návratové zásahy se obdobně použijí články 21, 22 a 24.

Článek 33

Návratové zásahy

1. Za situací, kdy členský stát čelí zátěži při plnění povinnosti navracet státní příslušníky třetích zemí, na které se vztahuje rozhodnutí o navrácení vydané členským státem, poskytne agentura na jeho žádost vhodnou technickou a operativní pomoc v podobě návratového zásahu. Tento zásah může spočívat ve vyslání evropských jednotek pro návratové zásahy do hostitelského členského státu a v organizaci návratových operací z hostitelského členského státu.

2. Za situací, kdy je členský stát při plnění své povinnosti navracet státní příslušníky třetích zemí, na které se vztahuje rozhodnutí o navrácení vydané členským státem, vystaven zvláštním a nepřiměřeným výzvám, poskytne agentura na jeho žádost odpovídající technickou a operativní pomoc v podobě rychlého návratového zásahu. Agentura může poskytnutí takovéto technické a operativní pomoci danému členskému státu navrhnout z vlastního podnětu. Rychlý návratový zásah může spočívat v rychlém vyslání evropských jednotek pro návratové zásahy do hostitelského členského státu a v organizaci návratových operací z hostitelského členského státu.

3. V souvislosti s návratovým zásahem vypracuje výkonný ředitel po dohodě s hostitelským členským státem a zúčastněnými členskými státy neprodleně operační plán. Použijí se příslušná ustanovení článku 16.

4. Výkonný ředitel přijme co nejdříve a v případě uvedeném v odstavci 2 do pěti pracovních dnů rozhodnutí o operačním plánu. Rozhodnutí se neprodleně písemně oznámí dotčeným členským státům a správní radě.

5. Agentura financuje nebo spolufinancuje návratové zásahy ze svého rozpočtu v souladu s finančními pravidly, která se na ni vztahují.

KAPITOLA III

Obecná ustanovení

Oddíl 1

Obecná pravidla

Článek 34

Ochrana základních práv a strategie pro základní práva

1. Evropská pohraniční a pobřežní stráž při plnění svých úkolů podle tohoto nařízení zaručuje ochranu základních práv v souladu s relevantním právem Unie, zejména Listinou, relevantním mezinárodním právem, včetně Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951 a protokolu k této úmluvě z roku 1967, a se závazky týkajícími se přístupu k mezinárodní ochraně, zejména zásadou nenavracení.

Za tímto účelem agentura vypracuje, dále rozvíjí a provádí strategii pro základní práva, včetně účinného mechanismu monitorování dodržování základních práv při všech činnostech agentury.

2. Při plnění svých úkolů Evropská pohraniční a pobřežní stráž zajistí, aby žádná osoba nebyla vysazena v určité zemi, přinucena vstoupit do této země nebo odvedena nebo jinak předána nebo vrácena orgánům této země v rozporu se zásadou nenavracení, ani nebyla vysazena v zemi, přinucena vstoupit do země nebo odvedena nebo jinak předána nebo vrácena orgánům země, z níž jí hrozí vyhoštění nebo navrácení do jiné země v rozporu s uvedenou zásadou.

3. Evropská pohraniční a pobřežní stráž při plnění svých úkolů zohledňuje zvláštní potřeby dětí, nezletilých osob bez doprovodu, osob se zdravotním postižením, obětí obchodování s lidmi, osob, které potřebují lékařskou pomoc, osob, které potřebují mezinárodní ochranu, osob v tísni na moři a dalších osob ve zvláště zranitelném postavení.

Evropská pohraniční a pobřežní stráž při všech svých činnostech věnuje zvláštní pozornost právům dítěte a zajišťuje, aby byly respektovány nejlepší zájmy dítěte.

4. Při plnění svých úkolů a ve vztazích s členskými státy a při spolupráci se třetími zeměmi agentura zohledňuje zprávy poradního fóra uvedeného v článku 70 (dále jen „poradní fórum“) a úředníka pro otázky základních práv.

Článek 35

Kodexy chování

1. Agentura ve spolupráci s poradním fórem vypracuje a dále rozvíjí kodex chování, který se vztahuje na veškeré operace ochrany hranic koordinované agenturou a všechny osoby zapojené do činností agentury. Kodex chování stanoví postupy, jejichž cílem je zaručit dodržování zásad právního státu a základních práv, se zvláštním zaměřením na zranitelné osoby včetně dětí, nezletilých osob bez doprovodu a jiných osob ve zranitelném postavení, jakož i na osoby žádající o mezinárodní ochranu.

2. Agentura ve spolupráci s poradním fórem vypracuje a dále rozvíjí kodex chování pro navracení navracených osob, který bude uplatňovat při všech návratových operacích a návratových zásazích jí koordinovaných nebo organizovaných. Uvedený kodex chování popisuje společné standardizované postupy, jež zjednoduší organizaci návratových operací a návratových zásahů a zajistí navracení humánním způsobem a při plném respektování základních práv, zejména zásad lidské důstojnosti, zákazu mučení a nelidského či ponižujícího zacházení anebo trestu, práva na svobodu a bezpečnost, práva na ochranu osobních údajů a zákazu diskriminace.

3. Kodex chování pro navracení přihlédne zejména k povinnosti členských států zavést účinný systém pro sledování nuceného navracení, stanovené v čl. 8 odst. 6 směrnice 2008/115/ES, a ke strategii pro základní práva.

Článek 36

Odborná příprava

1. Agentura ve spolupráci s vhodnými subjekty členských států, které jsou odpovědné za odbornou přípravu, a případně i s Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu a Agenturou Evropské unie pro základní práva vypracuje konkrétní nástroje odborné přípravy, včetně zvláštní odborné přípravy v oblasti ochrany dětí a jiných osob ve zranitelném postavení. Příslušníkům pohraniční stráže a dalším příslušným pracovníkům, kteří jsou příslušníky jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže, zajistí další odbornou přípravu týkající se jejich úkolů a pravomocí. Odborníci z řad zaměstnanců agentury provádějí pravidelný výcvik těchto příslušníků pohraniční stráže podle plánu další přípravy a výcviku uvedeného v ročním pracovním programu agentury.

2. Agentura provádí nezbytné iniciativy, aby zajistila, že všichni příslušníci pohraniční stráže a další příslušní pracovníci členských států, kteří jsou součástí jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže, jakož i zaměstnanci agentury absolvují ještě před svou účastí na operativních činnostech organizovaných agenturou odbornou přípravu v oblasti relevantního práva Unie a mezinárodního práva, včetně oblasti základních práv, přístupu k mezinárodní ochraně a případně i pátrání a záchrany.

3. Agentura financuje 100 % odborné přípravy příslušníků pohraniční stráže, kteří mají být zahrnuti do rezervního týmu pro rychlé nasazení uvedeného v čl. 20 odst. 5, pokud je tato odborná příprava poskytována pro účely jejich účasti v tomto týmu.

4. Agentura provádí nezbytné iniciativy, aby zajistila odbornou přípravu pracovníků podílejících na úkolech spojených s navracením, kteří jsou přiděleni do rezerv uvedených v článcích 29, 30 a 31. Agentura zajistí, aby všichni pracovníci, kteří se podílejí na návratových operacích a návratových zásazích, jakož i zaměstnanci agentury absolvovali ještě před svou účastí na operativních činnostech organizovaných agenturou odbornou přípravu v oblasti relevantního práva Unie a mezinárodního práva, včetně oblasti základních práv a přístupu k mezinárodní ochraně.

5. Agentura vypracuje a dále rozvíjí společné hlavní osnovy pro odbornou přípravu pohraniční stráže a poskytuje odbornou přípravu na evropské úrovni pro školitele vnitrostátní pohraniční stráže členských států, včetně odborné přípravy týkající se základních práv, přístupu k mezinárodní ochraně a příslušného námořního práva. Společné hlavní osnovy si kladou za cíl prosazování nejvyšších standardů a osvědčených postupů při provádění právních předpisů Unie týkajících se správy hranic. Agentura vypracuje společné hlavní osnovy po konzultaci s poradním fórem a úředníkem pro otázky základních práv. Členské státy začlení společné hlavní osnovy do odborné přípravy poskytované příslušníkům své vnitrostátní pohraniční stráže a pracovníkům, kteří se podílejí na úkolech spojených s navracením.

6. Agentura rovněž nabízí doplňkové kursy odborné přípravy a semináře o tématech, která se týkají ochrany vnějších hranic a navracení státních příslušníků třetích zemí, pro příslušníky příslušných vnitrostátních služeb členských států a případně třetích zemí.

7. Agentura může organizovat odbornou přípravu ve spolupráci s členskými státy a třetími zeměmi na jejich území.

8. Agentura zavede výměnný program, jenž umožní příslušníkům pohraniční stráže, kteří jsou zapojeni do jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže, a pracovníkům, kteří jsou zapojeni do evropských jednotek pro návratové zásahy, získat znalosti či konkrétní praktické poznatky na základě zkušeností a osvědčených postupů nabytých v zahraničí při práci s příslušníky pohraniční stráže a pracovníky, kteří se podílejí na úkolech spojených s navracením, v jiném než jejich vlastním členském státě.

Článek 37

Výzkum a inovace

1. Agentura aktivně monitoruje výzkumné a inovační činnosti, které jsou důležité z hlediska evropské integrované správy hranic, včetně využívání vyspělých technologií ostrahy, a k těmto činnostem přispívá. Agentura předává výsledky tohoto výzkumu Evropskému parlamentu, členským státům a Komisi v souladu s článkem 50. Může tyto výsledky podle potřeby používat při společných operacích, zásazích rychlé reakce na hranicích, návratových operacích a návratových zásazích.

2. Agentura pomáhá členským státům a Komisi při určování klíčových témat výzkumu. Agentura pomáhá členským státům a Komisi při vypracování a provádění relevantních rámcových programů Unie pro výzkumné a inovační činnosti.

3. Agentura provádí ty části rámcového programu pro výzkum a inovace, které se týkají bezpečnosti hranic. Za tímto účelem, a pokud ji k tomu Komise zmocnila v pověřovacím aktu, provádí agentura tyto úkoly:

a) řídí některé fáze provádění programu a některé fáze cyklu konkrétních projektů na základě příslušných pracovních programů přijatých Komisí;

b) přijímá nástroje pro plnění rozpočtových příjmů a výdajů a vykonává všechny činnosti potřebné pro správu programu;

c) poskytuje podporu při provádění programu.

4. Agentura může plánovat a provádět pilotní projekty týkající se záležitostí, na které se vztahuje toto nařízení.

Článek 38

Pořizování či pronájem technického vybavení

1. Agentura může v souladu s finančními pravidly, která se na ni vztahují, sama nebo společně s členským státem pořizovat nebo si pronajímat technické vybavení, jež má být nasazeno během společných operací, pilotních projektů, zásahů rychlé reakce na hranicích, návratových operací či návratových zásahů, v rámci vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace nebo v rámci projektů technické pomoci.

2. Agentura může pořizovat technické vybavení rozhodnutím výkonného ředitele po konzultaci se správní radou. Před pořízením nebo pronájmem jakéhokoliv vybavení, jež pro agenturu obnáší značné náklady, se provede důkladná analýza potřeb, nákladů a přínosů. Každý takovýto výdaj musí být stanoven v rozpočtu agentury přijatém správní radou.

3. Pořizuje-li nebo pronajímá-li si agentura důležité technické vybavení, platí tyto podmínky:

a) v případě jeho pořízení agenturou nebo spoluvlastnictví se agentura dohodne s jedním členským státem, že tento členský stát zajistí registraci vybavení v souladu s použitelnými právními předpisy tohoto členského státu;

b) v případě pronájmu musí být vybavení registrováno v některém členském státě.

4. Na základě vzorové dohody vypracované agenturou a schválené správní radou se členský stát registrace a agentura dohodnou na podmínkách zajišťujících interoperabilitu vybavení a upravujících využívání tohoto vybavení včetně zvláštních ustanovení o rychlém nasazení během zásahů rychlé reakce na hranicích. V případě spoluvlastněných prostředků by měly podmínky rovněž stanovit období, kdy je vybavení k dispozici výhradně agentuře. Technické vybavení ve výhradním vlastnictví agentury se dá agentuře k dispozici na její žádost a členský stát, v němž je vybavení registrováno, se nesmí odvolat na výjimečnou situaci uvedenou v čl. 39 odst. 8.

5. Členský stát, v němž je technické vybavení registrováno, nebo dodavatel technického vybavení poskytnou potřebné odborníky a technický personál pro jeho právně podloženou a bezpečnou obsluhu.

Článek 39

Rezerva technického vybavení

1. Agentura zřizuje a vede centralizované záznamy o technickém vybavení v rezervě technického vybavení složené z vybavení vlastněného buď členskými státy, nebo agenturou a vybavení spoluvlastněného členskými státy a agenturou určeného pro její operativní činnost.

2. Vybavení ve výhradním vlastnictví agentury je kdykoli plně k dispozici pro účely nasazení, jak je uvedeno v čl. 38 odst. 4.

3. Vybavení, na jehož vlastnictví má agentura více než 50 % podíl, je v souladu s dohodou mezi členským státem a agenturou uvedenou v čl. 38 odst. 4 rovněž kdykoli plně k dispozici pro účely nasazení.

4. Agentura zajistí soulad a interoperabilitu vybavení zařazeného do rezervy technického vybavení.

Za tím účelem vymezí technické normy, které má splňovat vybavení, jež má být použito během činnosti agentury, pokud je to nezbytné. Vybavení, které má být agenturou pořízeno, ať už do výhradního vlastnictví, nebo do spoluvlastnictví, a vybavení vlastněné členskými státy, které je zařazeno do rezervy technického vybavení, musí splňovat uvedené technické normy.

5. Výkonný ředitel určí minimální kontingent technického vybavení, které má splňovat potřeby agentury, zejména pokud jde o provádění společných operací, vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace, zásahů rychlé reakce na hranicích, návratových operací a návratových zásahů v souladu s jejím pracovním programem na daný rok.

Pokud se ukáže, že minimální kontingent technického vybavení nepostačuje na provádění operačního plánu schváleného pro takové činnosti, provede agentura jeho revizi na základě svých oprávněných potřeb a po dohodě s členskými státy.

6. Rezerva technického vybavení obsahuje minimální kontingent vybavení, které agentura určila jako nezbytné, od každého typu technického vybavení. Vybavení zařazené do rezervy technického vybavení se nasazuje během společných operací, vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace, pilotních projektů, zásahů rychlé reakce na hranicích, návratových operací či návratových zásahů.

7. Součástí rezervy technického vybavení je rezerva vybavení pro rychlé nasazení s omezeným kontingentem vybavení, které je potřebné pro případné zásahy rychlé reakce na hranicích. Příspěvky členských států do rezervy vybavení pro rychlé nasazení se plánují na základě každoročních dvoustranných jednání a dohod uvedených v odstavci 8. Pokud jde o vybavení zařazené do této rezervy, nesmějí se členské státy odvolat na výjimečnou situaci uvedenou v odstavci 8.

Vybavení zařazené do této rezervy musí být co nejdříve a v každém případě nejpozději deset dní po dni schválení operačního plánu posláno do místa určení za účelem nasazení.

Agentura do této rezervy přispívá vybavením, které má k dispozici podle čl. 38 odst. 1.

8. Členské státy přispívají do rezervy technického vybavení. Příspěvek členských států do rezervy a nasazení technického vybavení při konkrétních operacích se plánuje na základě každoročních dvoustranných jednání a dohod mezi agenturou a členskými státy. V souladu s těmito dohodami a tvoří-li to součást minimálního kontingentu technického vybavení pro daný rok, dají členské státy své technické vybavení k dispozici pro účely nasazení na žádost agentury, pokud nejsou vystaveny výjimečné situaci, která zásadním způsobem ovlivňuje plnění vnitrostátních úkolů. Pokud se členský stát odvolá na výjimečnou situaci, musí agentuře poskytnout písemnou formou podrobné odůvodnění a informace o situaci a jejich obsah zahrnout do zprávy uvedené v odstavci 13. V případě důležitého technického vybavení podá agentura žádost nejméně 45 dní před zamýšleným nasazením a v případě ostatního vybavení nejméně 30 dní před zamýšleným nasazením. Příspěvky členských států do rezervy technického vybavení jsou každoročně přezkoumány.

9. O pravidlech pro technické vybavení, včetně požadovaného celkového minimálního kontingentu každého typu technického vybavení, podmínkách pro nasazení a náhradě nákladů a rovněž o omezeném kontingentu technického vybavení pro rezervu vybavení pro rychlé nasazení rozhoduje každoročně správní rada na návrh výkonného ředitele. Pro rozpočtové účely by správní rada měla uvedené rozhodnutí přijmout každoročně do 30. června.

10. V případě zásahu rychlé reakce na hranicích se přiměřeně použije čl. 17 odst. 11.

11. Pokud vznikne nepředvídaná potřeba technického vybavení v souvislosti se společnou operací nebo zásahem rychlé reakce na hranicích poté, co byl stanoven minimální kontingent technického vybavení, a tuto potřebu nelze uspokojit využitím rezervy technického vybavení ani rezervy vybavení pro rychlé nasazení, dají členské státy agentuře na její žádost v jednotlivých případech k dispozici nezbytné technické vybavení pro účely nasazení, bude-li to možné.

12. Výkonný ředitel podává pravidelně správní radě zprávu o složení a nasazení vybavení, jež tvoří součást rezervy technického vybavení. Pokud není dosaženo minimálního kontingentu technického vybavení vyžadovaného rezervou, výkonný ředitel o tom neprodleně informuje správní radu. Správní rada přijme neprodleně rozhodnutí o prioritách při nasazení technického vybavení a podnikne patřičná opatření k nápravě zjištěných nedostatků. Správní rada informuje o zjištěných nedostatcích a přijatých opatřeních Komisi. Komise následně tyto informace spolu s vlastním posouzením postoupí Evropskému parlamentu a Radě.

13. Agentura předkládá každoročně zprávu Evropskému parlamentu o kontingentu technického vybavení, které se každý členský stát zavázal v souladu s tímto článkem poskytnout do rezervy technického vybavení. V této zprávě jsou uvedeny členské státy, které se v předchozím roce odvolaly na výjimečnou situaci uvedenou v odstavci 8, a odůvodnění a informace, jež dotčené členské státy poskytly.

14. Členské státy zaregistrují do rezervy technického vybavení všechny dopravní prostředky a operativní vybavení pořízené v rámci specifických akcí Fondu pro vnitřní bezpečnost podle čl. 7 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 515/2014 ([1]) nebo, je-li to relevantní, za použití jakýchkoli jiných speciálně vyčleněných finančních prostředků Unie, které jsou dány k dispozici členským státům pro zvýšení operační schopnosti agentury. Toto technické vybavení je součástí minimálního kontingentu technického vybavení pro daný rok.

Členské státy dají toto technické vybavení agentuře na její žádost k dispozici pro účely nasazení. V případě operace uvedené v článku 17 nebo 19 tohoto nařízení se nesmějí odvolat na výjimečnou situaci podle odstavce 8 tohoto článku.

15. Agentura spravuje záznamy o rezervě technického vybavení takto:

a) roztřídění podle druhu vybavení a typu operace;

b) roztřídění podle vlastníka (členský stát, agentura, ostatní);

c) celkový počet položek v kontingentu požadovaného vybavení;

d) případně požadovaný obslužný personál;

e) další informace, jako například podrobnosti registrace, požadavky týkající se přepravy a údržby, platné vnitrostátní vývozní režimy, technické pokyny nebo jiné údaje potřebné k správnému zacházení s vybavením.

16. Agentura financuje 100 % nasazení technického vybavení, jež tvoří součást minimálního kontingentu technického vybavení poskytnutého daným členským státem pro daný rok. Nasazení technického vybavení, jež součást minimálního kontingentu technického vybavení netvoří, agentura spolufinancuje do výše 100 % způsobilých výdajů, přičemž zohlední konkrétní okolnosti, jež panují v členském státě, který toto technické vybavení nasazuje.

Článek 40

Úkoly a pravomoci příslušníků jednotek

1. Příslušníci jednotek musí být způsobilí plnit všechny úkoly a vykonávat všechny pravomoci týkající se ochrany hranic a navracení, jakož i úkoly a pravomoci, které jsou nezbytné pro dosažení cílů nařízení (EU) 2016/399 a směrnice 2008/115/ES.

2. Při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí dodržují příslušníci jednotek právo Unie a mezinárodní právo, základní práva a vnitrostátní právo hostitelského členského státu.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 515/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se jako součást Fondu pro vnitřní bezpečnost zřizuje nástroj pro finanční podporu v oblasti vnějších hranic a víz a zrušuje rozhodnutí č. 574/2007/ES (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 143).

3. Příslušníci jednotek mohou plnit úkoly a vykonávat pravomoci pouze pod velením a zpravidla za přítomnosti příslušníků pohraniční stráže nebo pracovníků hostitelského členského státu, kteří se podílejí na úkolech spojených s navracením. Hostitelský členský stát může příslušníky jednotek zmocnit k tomu, aby jednali jeho jménem.

4. Ve vhodných případech používají příslušníci jednotek při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí své vlastní uniformy. Na těchto uniformách nosí rovněž viditelné identifikační osobní údaje a na rukávě modrou pásku se znakem Unie a agentury sloužící k jejich identifikaci jakožto účastníků společné operace, vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace, pilotního projektu, zásahu rychlé reakce na hranicích, návratové operace nebo návratového zásahu. Pro účely identifikace vůči vnitrostátním orgánům hostitelského členského státu nosí u sebe příslušníci jednotek úřední doklad, který na požádání předloží.

5. Při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí mohou členové jednotek s sebou nosit služební zbraně, střelivo a vybavení, které jsou povoleny v souladu s vnitrostátním právem domovského členského státu. Hostitelský členský stát může nicméně zakázat nošení některých služebních zbraní, střeliva a vybavení za předpokladu, že se takový zákaz podle jeho právních předpisů vztahuje i na jeho vlastní pohraniční stráž nebo pracovníky, kteří se podílejí na úkolech spojených s navracením. Hostitelský členský stát před vysláním příslušníků jednotek informuje agenturu o přípustných služebních zbraních, střelivu a vybavení, jakož i o podmínkách, za kterých mohou být použity. Agentura tyto informace zpřístupní členským státům.

6. Členové jednotek jsou při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí oprávněni použít sílu, včetně služebních zbraní, střeliva a vybavení, se souhlasem domovského členského státu a hostitelského členského státu, za přítomnosti příslušníků pohraniční stráže hostitelského členského státu a v souladu s jeho vnitrostátním právem. Hostitelský členský stát může se souhlasem domovského členského státu povolit příslušníkům jednotek, aby použili sílu v nepřítomnosti příslušníků pohraniční stráže hostitelského členského státu.

7. Služební zbraně, střelivo a vybavení mohou být použity v případě oprávněné sebeobrany a oprávněné obrany příslušníků jednotek nebo jiných osob v souladu s vnitrostátním právem hostitelského členského státu.

8. Pro účely tohoto nařízení hostitelský členský stát zmocní příslušníky jednotek k tomu, aby mohli nahlížet do evropských databází, je-li to nezbytné pro plnění operačních cílů uvedených v operačním plánu pro hraniční kontrolu, ostrahu hranic a navracení. Hostitelský členský stát může rovněž příslušníky jednotek zmocnit k tomu, aby mohli nahlížet do jeho vnitrostátních databází, je-li to nezbytné ze stejných důvodů. Členské státy zajistí, aby byl přístup do těchto databází poskytován účinně a účelně. Příslušníci jednotek mají přístup pouze k těm údajům, které jsou potřebné pro plnění jejich úkolů a výkon jejich pravomocí. Hostitelský členský stát před vysláním příslušníků jednotek informuje agenturu o vnitrostátních a evropských databázích, do kterých lze nahlížet. Agentura tuto informaci zpřístupní všem členským státům, které se podílejí na vyslání jednotek.

Toto nahlížení probíhá v souladu s právem Unie v oblasti ochrany údajů a vnitrostátním právem hostitelského členského státu v oblasti ochrany údajů.

9. Rozhodnutí o odepření vstupu podle článku 14 nařízení (EU) 2016/399 přijímají pouze příslušníci pohraniční stráže hostitelského členského státu nebo příslušníci jednotek, jsou-li hostitelským členským státem oprávněni k tomu, aby jednali jeho jménem.

Článek 41

Úřední doklad

1. Agentura vydává ve spolupráci s hostitelským členským státem příslušníkům jednotek doklad v úředním jazyce hostitelského členského státu a v jiném úředním jazyce orgánů Unie pro účely prokázání jejich totožnosti a jako důkaz o tom, že mají právo plnit úkoly a vykonávat pravomoci uvedené v článku 40. Tento doklad obsahuje tyto údaje o každém příslušníku jednotek:

a) jméno a státní příslušnost;

b) hodnost nebo název pracovní pozice;

c) aktuální digitální fotografii a

d) úkoly, k jejichž provádění je během svého nasazení oprávněn.

2. Doklad se po skončení společné operace, vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace, pilotního projektu, zásahu rychlé reakce na hranicích, návratové operace či návratového zásahu vrátí agentuře.

Článek 42

Občanskoprávní odpovědnost

1. Působí-li příslušníci jednotek v hostitelském členském státě, odpovídá tento členský stát v souladu se svým vnitrostátním právem za jakoukoli škodu, kterou tito příslušníci způsobí během trvání svých operací.

2. Pokud tato škoda vznikla v důsledku hrubé nedbalosti nebo úmyslného nesprávného jednání, může hostitelský členský stát požádat domovský členský stát o částku, kterou zaplatí jako náhradu škody obětem nebo osobám oprávněným jménem obětí.

3. Aniž je dotčeno uplatňování jeho práv vůči třetím stranám, zdrží se každý členský stát uplatňování nároků vůči hostitelskému členskému státu nebo kterémukoli jinému členskému státu za škodu, již utrpěl, ledaže vznikla v důsledku hrubé nedbalosti nebo úmyslného nesprávného jednání.

4. Veškeré spory mezi členskými státy týkající se použití odstavců 2 a 3 tohoto článku, jež nemohou být vyřešeny jednáním mezi nimi, tyto státy předloží Soudnímu dvoru Evropské unie v souladu s článkem 273 Smlouvy o fungování EU.

5. Aniž je dotčeno uplatňování jejích práv vůči třetím stranám, nese náklady související se škodami vzniklými na vybavení agentury během vyslání jednotek agentura, ledaže vznikly v důsledku hrubé nedbalosti nebo úmyslného nesprávného jednání.

Článek 43

Trestní odpovědnost

V průběhu společné operace, pilotního projektu, vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace, zásahu rychlé reakce na hranicích, návratové operace nebo návratového zásahu se na příslušníky jednotek, pokud jde o trestné činy, které spáchali nebo které proti nim byly spáchány, pohlíží stejně jako na příslušníky pohraniční stráže hostitelského členského státu.

Oddíl 2

Výměna informací a ochrana údajů

Článek 44

Systémy výměny informací

1. Agentura může přijmout veškerá opatření nezbytná k usnadnění výměny informací týkajících se jejích úkolů s Komisí a členskými státy a případně s relevantními agenturami Unie. Vyvíjí a provozuje informační systém umožňující výměnu utajovaných informací s uvedenými subjekty a výměnu osobních údajů uvedených v článcích 45, 47, 48 a 49 tohoto nařízení v souladu s rozhodnutím Rady 2013/488/EU ([1]) a rozhodnutím Komise (EU, Euratom) 2015/444 ([2]).

([1]) Rozhodnutí Rady 2013/488/EU ze dne 23. září 2013 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 274, 15.10.2013, s. 1).

([2]) Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/444 ze dne 13. března 2015 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 53).

2. Agentura může přijmout veškerá opatření nezbytná k usnadnění výměny informací týkajících se jejích úkolů s Irskem a Spojeným královstvím, vztahují-li se k činnostem, jichž se tyto státy účastní v souladu s článkem 51 a čl. 62 odst. 5.

Článek 45

Ochrana údajů

1. Při zpracování osobních údajů agentura uplatňuje nařízení (ES) č. 45/2001.

2. Správní rada stanoví opatření pro uplatňování nařízení (ES) č. 45/2001 agenturou, včetně opatření týkajících se pověřence agentury pro ochranu osobních údajů. Tato opatření budou stanovena po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů.

3. Aniž jsou dotčeny články 47, 48 a 49, může agentura zpracovávat osobní údaje pro administrativní účely.

4. Aniž je dotčen článek 48, zakazuje se předávání osobních údajů zpracovaných agenturou a další předávání osobních údajů zpracovaných v rámci tohoto nařízení členskými státy orgánům třetích zemí nebo třetím stranám včetně mezinárodních organizací.

Článek 46

Účely zpracování osobních údajů

1. Agentura smí zpracovávat osobní údaje pouze pro tyto účely:

a) plnění úkolů spočívajících v organizaci a koordinaci společných operací, pilotních projektů, zásahů rychlé reakce na hranicích a v rámci podpůrných týmů pro řízení migrace v souladu s článkem 47;

b) plnění úkolů spočívajících v organizaci a koordinaci návratových operací a návratových zásahů v souladu s článkem 48;

c) usnadňování výměny informací s členskými státy, Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu, Europolem nebo Eurojustem v souladu s článkem 47;

d) analýzu rizik prováděnou agenturou v souladu s článkem 11;

e) identifikaci a monitorování plavidel v rámci EUROSURu v souladu s článkem 49;

f) administrativní úkoly.

2. Při zpracování osobních údajů podle odstavce 1 musí být dodržena zásada přiměřenosti a zpracování musí být přísně omezeno na osobní údaje nezbytné pro účely uvedené ve zmíněném odstavci.

3. Členský stát nebo jiná agentura Unie, které poskytují osobní údaje agentuře, určí účel nebo účely, pro něž je lze zpracovat, jak je uvedeno v odstavci 1. Agentura může tyto osobní údaje zpracovat pro jiný účel, který rovněž spadá do oblasti působnosti odstavce 1, pouze v případě, že ji k tomu poskytovatel údajů oprávní.

4. Členské státy a jiné agentury Unie mohou při předávání osobních údajů určit jakákoli omezení přístupu k nim či omezení jejich použití, ať obecná, nebo konkrétní, a to i v souvislosti s předáváním, vymazáním nebo zničením informací. Pokud potřeba těchto omezení vyjde najevo po předání osobních údajů, členské státy a jiné agentury Unie o tom uvědomí agenturu. Agentura tato omezení dodrží.

Článek 47

Zpracování osobních údajů shromážděných během společných operací, pilotních projektů a zásahů rychlé reakce na hranicích a podpůrnými týmy pro řízení migrace

1. Agentura zpracovává výhradně následující kategorie osobních údajů, které byly shromážděny a jí předány členskými státy nebo jejími vlastními zaměstnanci v souvislosti se společnými operacemi, pilotními projekty, zásahy rychlé reakce na hranicích a podpůrnými týmy pro řízení migrace:

a) osobní údaje týkající se osob, které příslušné orgány členských států důvodně podezírají z účasti na přeshraniční trestné činnosti, jako je převaděčství, obchodování s lidmi či terorismus;

b) osobní údaje týkající se osob, které překračují vnější hranice bez řádného oprávnění a jejichž údaje jsou shromážděny jednotkami Evropské pohraniční a pobřežní stráže včetně případů, kdy tyto jednotky působí v rámci podpůrných týmů pro řízení migrace;

c) čísla registračních značek, identifikační čísla vozidel, telefonní čísla nebo identifikační čísla lodí, která jsou spojena s osobami uvedenými v písmenech a) a b) a jsou nezbytná pro vyšetřování a analýzu cest a metod používaných pro nedovolené přistěhovalectví a přeshraniční trestnou činnost.

2. Osobní údaje uvedené v odstavci 1 může agentura zpracovat pouze v těchto případech:

a) je-li předání údajů Evropskému podpůrnému úřadu pro otázky azylu, Europolu nebo Eurojustu nutné pro použití v souladu s jejich příslušnými mandáty a v souladu s článkem 52;

b) je-li předání údajů orgánům relevantních členských států, které jsou odpovědné za ochranu hranic, migraci, azyl nebo prosazování práva, nutné pro použití v souladu s vnitrostátními právními předpisy a unijními a vnitrostátními pravidly pro ochranu osobních údajů;

c) je-li to nutné pro vypracování analýz rizik.

Osobní údaje týkající se osob uvedených v odst. 1 písm. b) se předávají donucovacím orgánům pouze ve zvláštních případech, kdy je to nezbytně nutné pro účely prevence, odhalování, vyšetřování nebo stíhání závažných trestných činů.

3. Osobní údaje se vymaží, jakmile se předají Evropskému podpůrnému úřadu pro otázky azylu, Europolu nebo Eurojustu nebo příslušným orgánům členských států nebo jakmile byly použity pro přípravu analýz rizik. Doba uchovávání údajů v žádném případě nepřekročí 90 dní ode dne jejich shromáždění. Ve výsledku analýz rizik se údaje anonymizují.

Článek 48

Zpracování osobních údajů v souvislosti s návratovými operacemi a návratovými zásahy

1. Při plnění úkolů spočívajících v organizaci a koordinaci návratových operací a provádění návratových zásahů může agentura zpracovávat osobní údaje navracených osob.

2. Osobní údaje zpracované agenturou jsou přísně omezeny na ty, které jsou nutné pro účely návratové operace nebo návratového zásahu.

3. Osobní údaje se vymaží, jakmile je dosaženo účelu, pro který byly shromážděny, a nejpozději třicet dnů po skončení návratové operace nebo návratového zásahu.

4. Pokud osobní údaje navracených osob nepředá dopravci členský stát, může mu je předat agentura.

Článek 49

Zpracování osobních údajů v rámci EUROSURu

Agentura může zpracovávat osobní údaje podle čl. 13 odst. 2 nařízení (EU) č. 1052/2013.

Článek 50

Bezpečnostní předpisy týkající se ochrany utajovaných informací a citlivých neutajovaných informací

1. Agentura uplatňuje bezpečnostní předpisy Komise, jak jsou stanoveny v rozhodnutí (EU, Euratom) 2015/444. Tyto předpisy se uplatní mimo jiné na výměnu, zpracování a uchovávání utajovaných informací.

2. Agentura uplatňuje bezpečnostní zásady týkající se zpracování citlivých neutajovaných informací, jak jsou stanoveny v rozhodnutí (EU, Euratom) 2015/444 a jak je provádí Komise. Správní rada stanoví opatření pro uplatňování těchto bezpečnostních zásad.

3. Utajení nebrání tomu, aby byly informace zpřístupněny Evropskému parlamentu. Předání informací a dokumentů Evropskému parlamentu podle tohoto nařízení a nakládání s nimi probíhá v souladu s pravidly pro předávání utajovaných informací a nakládání s nimi platnými mezi Evropským parlamentem a Komisí.

Oddíl 3

Spolupráce agentury

Článek 51

Spolupráce s Irskem a Spojeným královstvím

1. Agentura usnadňuje operativní spolupráci členských států s Irskem a Spojeným královstvím při konkrétních činnostech.

2. Podpora, kterou agentura poskytuje podle čl. 8 odst. 1 písm. l), n) a o), zahrnuje organizaci návratových operací prováděných členskými státy, kterých se účastní rovněž Irsko nebo Spojené království nebo obě tyto země.

3. Uplatňování tohoto nařízení na hranice Gibraltaru se pozastavuje do dne, kdy bude dosaženo shody o oblasti působnosti opatření týkajících se překračování vnějších hranic osobami.

Článek 52

Spolupráce s orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a s mezinárodními organizacemi

1. Agentura spolupracuje s Komisí, dalšími orgány Unie, Evropskou službou pro vnější činnost, Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu, Europolem, Agenturou Evropské unie pro základní práva, Eurojustem, Satelitním střediskem Evropské unie, Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost a Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu, jakož i dalšími institucemi a jinými subjekty Unie v záležitostech, na které se vztahuje toto nařízení, zejména s cílem lepšího řešení problémů spojených s migrací a předcházení a odhalování přeshraniční trestné činnosti, jako je převaděčství, obchodování s lidmi a terorismus.

Za tímto účelem může agentura spolupracovat s mezinárodními organizacemi, které jsou příslušné pro záležitosti, na něž se vztahuje toto nařízení.

2. Spolupráce uvedená v odstavci 1 probíhá v rámci pracovních ujednání uzavřených se subjekty uvedenými v odstavci 1. Tato ujednání nejprve schválí Komise. Agentura v každém případě informuje o každém takovém ujednání Evropský parlament.

3. Agentura spolupracuje s Komisí a ve vhodných případech s členskými státy při provádění činností na základě tohoto nařízení. Přestože nespadají do oblasti působnosti tohoto nařízení, zabývá se agentura rovněž činnostmi souvisejícími s oblastí cel, včetně řízení rizika, pokud se tyto činnosti mohou vzájemně podporovat s činnostmi na základě tohoto nařízení. Touto spoluprací nejsou dotčeny stávající pravomoci Komise a členských států.

4. Orgány, instituce a jiné subjekty Unie a mezinárodní organizace uvedené v odstavci 1 využívají informace obdržené od agentury pouze v mezích svých pravomocí a pouze tehdy, pokud respektují základní práva včetně požadavků na ochranu údajů. Další předávání nebo sdělování osobních údajů, které zpracovává agentura, orgánům, institucím a jiným subjektům Unie podléhá zvláštním pracovním ujednáním o výměně osobních údajů a může se uskutečnit pouze po předchozím schválení evropským inspektorem ochrany údajů. Každé předání osobních údajů agenturou probíhá v souladu s ustanoveními o ochraně údajů uvedenými v článcích 45 až 49. Pokud jde o nakládání s utajovanými informacemi, tato ujednání stanoví, že dotčený orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie či mezinárodní organizace dodržuje bezpečnostní pravidla a standardy rovnocenné pravidlům a standardům, které uplatňuje agentura.

5. Agentura může se souhlasem dotčených členských států zvát pozorovatele z orgánů, institucí a jiných subjektů Unie nebo z mezinárodních organizací k účasti na svých činnostech, zejména společných operacích a pilotních projektech, analýzách rizik a odborné přípravě, pokud je jejich přítomnost v souladu s cíli těchto činností, může přispět ke zlepšení spolupráce a k výměně osvědčených postupů a nenaruší celkovou bezpečnost těchto činností. K účasti těchto pozorovatelů na analýze rizik a odborné přípravě může dojít pouze se souhlasem dotčených členských států. Pokud jde o společné operace a pilotní projekty, je k účasti pozorovatelů nutný souhlas hostitelského členského státu. Podrobná pravidla pro účast pozorovatelů se zahrnou do operačního plánu. Těmto pozorovatelům poskytne agentura před jejich účastí odpovídající odbornou přípravu.

Článek 53

Evropská spolupráce při výkonu funkcí pobřežní stráže

1. Agentura ve spolupráci s Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu a Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost podporuje vnitrostátní orgány, které vykonávají funkce pobřežní stráže, na vnitrostátní úrovni i úrovni Unie a je-li to vhodné, na úrovni mezinárodní:

a) sdílením, slučováním a analýzou informací, které jsou k dispozici v systémech hlášení lodí a jiných informačních systémech, jež uvedené agentury provozují nebo k nimž mají přístup, v souladu s jejich příslušnými právními základy a aniž je tím dotčeno vlastnictví těchto údajů členskými státy;

b) poskytováním služeb v oblasti ostrahy a komunikace pomocí nejmodernějších technologií včetně vesmírné a pozemní infrastruktury a čidel upevněných na jakémkoli druhu platformy;

c) budováním kapacit pomocí vypracování pokynů a doporučení a určováním osvědčených postupů, jakož i poskytováním odborné přípravy a výměny pracovníků;

d) posílením výměny informací a spolupráce v souvislosti s funkcemi pobřežní stráže, včetně analýzy operačních problémů a nově se objevujících rizik v námořní oblasti;

e) sdílením kapacit prostřednictvím plánování a provádění víceúčelových operací a sdílením prostředků a jiných schopností v takovém rozsahu, v němž jsou tyto činnosti koordinovány uvedenými agenturami a schváleny příslušnými orgány dotčených členských států.

2. Konkrétní formy spolupráce Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž s Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu a Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost při výkonu funkcí pohraniční stráže se určí v pracovním ujednání v souladu s mandáty těchto agentur a finančními pravidly, která se na tyto agentury vztahují. Toto ujednání schválí správní rada agentury a správní rady Evropské agentury pro námořní bezpečnost a Evropské agentury pro kontrolu rybolovu.

3. Komise v úzké spolupráci s členskými státy, agenturou, Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost a Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu vypracuje praktickou příručku o evropské spolupráci při výkonu funkcí pobřežní stráže. Uvedená příručka bude obsahovat pokyny, doporučení a osvědčené postupy pro výměnu informací. Komise příručku přijme ve formě doporučení.

Článek 54

Spolupráce se třetími zeměmi

1. V oblastech své činnosti a v míře nezbytné pro plnění svých úkolů agentura usnadňuje a podporuje technickou a operativní spolupráci mezi členskými státy a třetími zeměmi v rámci politiky vnějších vztahů Unie, mimo jiné pokud jde o ochranu základních práv a zásadu nenavracení. Agentura a členské státy dodržují právo Unie, včetně standardů, které jsou součástí *acquis* Unie, také v případě, že spolupráce se třetími zeměmi probíhá na území těchto zemí. Navázání spolupráce se třetími zeměmi slouží k prosazování standardů evropské správy hranic a navracení.

2. Agentura může spolupracovat s orgány třetích zemí příslušnými pro záležitosti, které upravuje toto nařízení, za podpory ze strany delegací Unie a za koordinace s nimi. Agentura přitom jedná v rámci politiky vnějších vztahů Unie, a to i pokud jde o ochranu základních práv a zásadu nenavracení. Jedná rovněž v rámci pracovních ujednání uzavřených s těmito orgány v souladu s právem a politikou Unie. Tato pracovní ujednání určují rozsah, charakter a účel spolupráce a týkají se řízení operativní spolupráce. Návrh těchto ujednání předem schválí Komise. Agentura před uzavřením těchto pracovních ujednání informuje Evropský parlament. Agentura dodržuje právo Unie, včetně standardů, které jsou součástí *acquis* Unie.

3. Za okolností vyžadujících zvýšenou technickou a operativní pomoc může agentura koordinovat operativní spolupráci mezi členskými státy a třetími zeměmi v oblasti správy vnějších hranic. Agentura má možnost provádět činnosti na vnějších hranicích, jichž se účastní jeden či více členských států a třetí země sousedící alespoň s jedním z těchto členských států, pokud s tímto tato třetí země souhlasí, a to i na území dotčené třetí země. Operace se provádějí na základě operačního plánu, se kterým souhlasí členský stát či členské státy sousedící s operační oblastí. Účast členských států na společných operacích na území třetích zemí je dobrovolná. O těchto činnostech musí být informována Komise.

4. V případech, kdy je plánováno nasazení jednotek ve třetí zemi při činnostech, při nichž budou mít příslušníci těchto jednotek výkonné pravomoci, nebo v případech, kdy to jiné činnosti ve třetích zemích vyžadují, uzavře Unie s dotčenou třetí zemí dohodu o postavení jednotek. Dohoda o postavení jednotek se bude týkat všech aspektů nezbytných pro provádění těchto činností. Zejména v ní bude vymezen rozsah operace, občanskoprávní a trestní odpovědnost a úkoly a pravomoci příslušníků týmů. Dohoda o postavení jednotek zajistí plné dodržování základních práv během operací.

5. Komise vypracuje vzorovou dohodu o postavení jednotek pro účely činností na území třetích zemí.

6. Při navracení a získávání cestovních dokladů agentura spolupracuje s příslušnými orgány třetích zemí.

7. Agentura může se souhlasem dotčených členských států vyzvat pozorovatele ze třetích zemí k účasti na svých činnostech na vnějších hranicích podle článku 14, společných operacích podle článku 28, návratových zásazích podle

článku 33 a odborné přípravě podle článku 36, pokud je jejich přítomnost v souladu s cíli těchto činností, může přispět ke zlepšení spolupráce a k výměně osvědčených postupů a nenaruší celkovou bezpečnost těchto činností. K účasti těchto pozorovatelů může dojít pouze se souhlasem dotčených členských států s činnostmi uvedenými v článcích 14, 19, 28 a 36 a pouze se souhlasem hostitelského členského státu, pokud jde o činnosti uvedené v článcích 14 a 33. Podrobná pravidla pro účast pozorovatelů se zahrnou do operačního plánu. Těmto pozorovatelům poskytne agentura před jejich účastí odpovídající odbornou přípravu. Pozorovatelé jsou při účasti na jejích činnostech povinni dodržovat kodexy chování agentury.

8. Agentura se podílí na provádění mezinárodních dohod, které Unie uzavřela se třetími zeměmi, v rámci politiky vnějších vztahů Unie a ve vztahu k záležitostem upraveným tímto nařízením.

9. Agentura může využívat finanční prostředky Unie v souladu s ustanoveními příslušných nástrojů na podporu politiky vnějších vztahů Unie. Může ve třetích zemích zahájit a financovat projekty technické pomoci týkající se záležitostí upravených tímto nařízením.

10. Členské státy mohou do dvoustranných smluv uzavíraných se třetími zeměmi po dohodě s agenturou začlenit ustanovení týkající se úlohy a pravomocí agentury v souladu s tímto nařízením, zejména pokud jde o uplatňování výkonných pravomocí příslušníků jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže vyslaných agenturou během společných operací, pilotních projektů, zásahů rychlé reakce, návratových operací nebo návratových zásahů. Taková ustanovení členské státy oznámí Komisi.

11. O činnostech prováděných v souladu s tímto článkem agentura informuje Evropský parlament. Do svých výročních zpráv zahrne posouzení spolupráce se třetími zeměmi.

Článek 55

Styční úředníci v třetích zemích

1. Agentura může do třetích zemí vysílat odborníky z řad vlastních zaměstnanců jako styčné úředníky, kteří by měli při plnění svých povinností požívat nejvyšší možné ochrany. Tito úředníci jsou zapojeni do místních nebo regionálních sítí styčných úředníků pro přistěhovalectví a bezpečnostních odborníků Unie a členských států, včetně sítě vytvořené podle nařízení Rady (ES) č. 377/2004 ([1]). Styční úředníci jsou vysíláni pouze do těch třetích zemí, ve kterých postupy při správě hranic respektují minimální standardy v oblasti lidských práv.

2. Při vysílání styčných úředníků by měly být v rámci politiky vnějších vztahů Unie upřednostněny ty třetí země, které podle analýzy rizik představují zemi původu nebo zemi tranzitu pro nedovolené přistěhovalectví. Agentura může na základě vzájemnosti přijímat styčné úředníky vysílané těmito třetími zeměmi. Správní rada přijme každý rok na návrh výkonného ředitele seznam priorit. Vyslání styčných úředníků schvaluje správní rada.

3. V souladu s právem Unie a při dodržování základních práv zahrnují úkoly styčných úředníků agentury navazování a udržování kontaktů s příslušnými orgány třetí země, do které jsou vysláni, aby se přispělo k předcházení nedovolenému přistěhovalectví a k boji proti němu a k navracení navracených osob. Tito styční úředníci svou činnost úzce koordinují s delegacemi Unie.

4. K rozhodnutí vyslat styčné úředníky do třetích zemí musí Komise předem vydat stanovisko. Evropský parlament je o těchto činnostech neprodleně plně informován.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 377/2004 ze dne 19. února 2004 o vytvoření sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví (Úř. věst. L 64, 2.3.2004, s. 1).

Oddíl 4

Obecný rámec a organizace agentury

Článek 56

Právní postavení a umístění

1. Agentura je subjektem Unie. Má právní subjektivitu.

2. Agentura má v každém členském státě nejširší způsobilost k právním úkonům, kterou jeho právo přiznává právnickým osobám. Zejména může nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem.

3. Agentura je nezávislá při provádění svého technického a operativního mandátu.

4. Agenturu zastupuje její výkonný ředitel.

5. S výhradou provedení článku 57 má agentura sídlo ve Varšavě (Polsko).

Článek 57

Dohoda o sídle

1. V dohodě o sídle mezi agenturou a členským státem, ve kterém agentura sídlí, se stanoví nezbytná opatření související s umístěním agentury poskytnutým v tomto členském státě a s prostory, které dá tento členský stát k dispozici, jakož i zvláštní pravidla, která se v tomto členském státě vztahují na výkonného ředitele, zástupce výkonného ředitele, členy správní rady, zaměstnance agentury a jejich rodinné příslušníky.

2. Dohoda o sídle se uzavře poté, co byl získán souhlas správní rady, a nejpozději 7. dubna 2017.

3. Členský stát, ve kterém agentura sídlí, vytvoří co nejlepší podmínky pro zajištění řádného fungování agentury, včetně vícejazyčného a evropsky orientovaného vzdělávání a vhodného dopravního spojení.

Článek 58

Zaměstnanci

1. Na zaměstnance agentury se vztahuje služební řád úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) a pracovní řád ostatních zaměstnanců Unie (dále jen „pracovní řád“), stanovené v nařízení Rady (EES, Euratom, ECSC) č. 259/68 ([1]), a pravidla společně přijatá orgány Unie za účelem uplatňování služebního a pracovního řádu.

([1]) Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

2. Pro účely provedení článků 12 a 22 a čl. 32 odst. 2 mohou být koordinátorem nebo styčným úředníkem jmenováni pouze zaměstnanci agentury, na které se vztahuje služební řád nebo hlava II pracovního řádu. Pro účely provedení čl. 20 odst. 11 mohou být do jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže dočasně přiděleni pouze dočasně přidělení příslušníci pohraniční stráže nebo další příslušní pracovníci. Agentura jmenuje národní odborníky, kteří mají být dočasně přiděleni k jednotkám Evropské pohraniční a pobřežní stráže v souladu s uvedeným článkem.

3. Správní rada přijme nezbytná prováděcí opatření po dohodě s Komisí podle článku 110 služebního řádu.

4. Správní rada může přijmout ustanovení umožňující dočasné přidělení příslušníků pohraniční stráže nebo dalších příslušných pracovníků z členských států agentuře. Tato ustanovení zohledňují požadavky čl. 20 odst. 11, zejména skutečnost, že dočasně přidělení příslušníci pohraniční stráže nebo další příslušní pracovníci jsou považováni za příslušníky jednotek a mají úkoly a pravomoci vymezené v článku 40. Mezi tato ustanovení patří ustanovení o podmínkách vyslání.

Článek 59

Výsady a imunity

Na agenturu a její zaměstnance se vztahuje Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie.

Článek 60

Odpovědnost

1. Smluvní odpovědnost agentury se řídí právem rozhodným pro příslušnou smlouvu.

2. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat na základě jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené agenturou.

3. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí agentura v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států veškerou škodu způsobenou jejími útvary nebo jejími zaměstnanci při výkonu jejich povinností.

4. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat spory o náhradu škody podle odstavce 3.

5. Osobní odpovědnost zaměstnanců agentury vůči agentuře se řídí ustanoveními služebního a pracovního řádu, která se na ně vztahují.

Článek 61

Správní a řídicí struktura agentury

Správní a řídicí strukturu agentury tvoří:

a) správní rada;

b) výkonný ředitel;

c) poradní fórum a

d) úředník pro otázky základních práv.

Článek 62

Funkce správní rady

1. Správní rada nese odpovědnost za přijímání strategických rozhodnutí agentury v souladu s tímto nařízením.

2. Správní rada:

a) jmenuje výkonného ředitele na návrh Komise v souladu s článkem 69;

b) jmenuje zástupce výkonného ředitele na návrh výkonného ředitele v souladu s článkem 69;

c) přijímá rozhodnutí o provádění hodnocení zranitelnosti v souladu s čl. 13 odst. 1 a 8, přičemž rozhodnutí, jimiž se stanoví opatření podle čl. 13 odst. 8, se přijímají dvoutřetinovou většinou hlasů členů s hlasovacím právem;

d) přijímá rozhodnutí o vypracování společného modelu integrované analýzy rizik v souladu s čl. 11 odst. 1;

e) přijímá rozhodnutí o povaze a podmínkách vyslání styčných úředníků do členských států v souladu s čl. 12 odst. 2;

f) přijímá technickou a operativní strategii pro evropskou integrovanou správu hranic v souladu s čl. 3 odst. 2;

g) přijímá rozhodnutí o profilech a celkovém počtu příslušníků pohraniční stráže nebo dalších příslušných pracovníků, kteří mají být poskytnuti jednotkám Evropské pohraniční a pobřežní stráže, v souladu s čl. 20 odst. 2;

h) tříčtvrtinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem přijímá rozhodnutí o profilech a minimálním počtu příslušníků pohraniční stráže nebo dalších příslušných pracovníků, kteří odpovídají těmto profilům a mají být poskytnuti rezervnímu týmu pro rychlé nasazení v rámci jednotek Evropské pohraniční a pobřežní stráže, v souladu s čl. 20 odst. 4;

i) přijímá výroční zprávu o činnosti agentury za předchozí rok a do 1. července ji předává Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru;

j) do 30. listopadu každého roku a s ohledem na stanovisko Komise přijímá dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem jednotný programový dokument, který obsahuje víceletý program agentury a její pracovní program pro nadcházející rok, a předá jej Evropskému parlamentu, Radě a Komisi;

k) stanoví postupy, jimiž výkonný ředitel přijímá rozhodnutí týkající se technických a operativních úkolů agentury;

l) dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem přijímá roční rozpočet agentury a vykonává další funkce ve vztahu k rozpočtu agentury podle oddílu 5 této kapitoly;

m) vykonává disciplinární pravomoc nad výkonným ředitelem a po dohodě s výkonným ředitelem nad zástupcem výkonného ředitele;

n) přijímá svůj jednací řád;

o) stanoví organizační strukturu agentury a přijímá zaměstnaneckou politiku agentury;

p) přijímá strategii boje proti podvodům, která je úměrná riziku podvodů, přičemž zohlední náklady a přínosy opatření, jež mají být provedena;

q) přijímá vnitřní pravidla pro předcházení střetům zájmů a řešení těchto střetů u svých členů;

r) v souladu s odstavcem 8 vykonává ve vztahu k zaměstnancům agentury pravomoci, které služební řád svěřuje orgánu oprávněnému ke jmenování a pracovní řád orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy (dále jen „pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování“);

s) přijímá vhodná prováděcí pravidla ke služebnímu a pracovnímu řádu, v souladu s článkem 110 služebního řádu;

t) přijímá vhodná následná opatření na základě zjištění a doporučení plynoucích ze zpráv o interním nebo externím auditu a hodnocení, jakož i z vyšetřování OLAFu;

u) přijímá a pravidelně aktualizuje plány pro komunikaci a šíření informací uvedené v čl. 8 odst. 3 druhém pododstavci;

v) jmenuje účetního, na něhož se vztahuje služební a pracovní řád a který je při výkonu svých funkcí zcela nezávislý;

w) rozhoduje o společné metodice hodnocení zranitelnosti, včetně objektivních kritérií, podle kterých agentura tato hodnocení provádí, četnosti těchto hodnocení a způsobu, jakým mají být následná hodnocení zranitelnosti prováděna;

x) rozhoduje o intenzitě hodnocení a monitorování určitého členského státu podle čl. 13 odst. 2;

y) jmenuje úředníka pro otázky základních práv v souladu s čl. 71 odst. 1;

z) schvaluje pracovní ujednání se třetími zeměmi.

Výroční zpráva o činnosti uvedená v písmeni i) se zveřejní.

3. K přijetí návrhů rozhodnutí správní rady, která vyplývají z odstavce 2 a týkají se konkrétních činností agentury prováděných na vnějších hranicích určitého členského státu nebo v jejich bezprostřední blízkosti, je nezbytné, aby pro ně hlasoval člen správní rady zastupující tento členský stát.

4. Správní rada může výkonnému řediteli radit v jakékoli záležitosti, která se týká rozvoje operativního řízení na vnějších hranicích a navracení, včetně činností týkajících se výzkumu.

5. Správní rada rozhodne na žádost Irska nebo Spojeného království o jejich účasti na konkrétních činnostech.

Správní rada přijímá svá rozhodnutí v jednotlivých případech nadpoloviční většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem. Správní rada ve svém rozhodnutí zváží, zda účast Irska nebo Spojeného království přispívá k uskutečnění dané činnosti. Rozhodnutí stanoví finanční příspěvek Irska nebo Spojeného království na činnost, jíž se žádost o účast týká.

6. Správní rada předkládá každoročně Evropskému parlamentu a Radě (dále jen „rozpočtový orgán“) veškeré informace týkající se výsledku hodnoticích postupů prováděných agenturou.

7. Správní rada může zřídit malou výkonnou radu, která bude jí a výkonnému řediteli nápomocna při přípravě rozhodnutí, programů a činností, jež má správní rada přijmout, a která bude oprávněna, je-li to z naléhavých důvodů nezbytné, přijímat určitá prozatímní rozhodnutí jménem správní rady. Výkonná rada nepřijímá rozhodnutí, která musí správní rada přijmout dvoutřetinovou nebo tříčtvrtinovou většinou. Správní rada může pověřit výkonnou radu některými jasně vymezenými úkoly, zejména pokud to zvyšuje efektivitu agentury. Správní rada nemůže výkonnou radu pověřit úkoly, které se týkají rozhodnutí, která musí správní rada přijmout dvoutřetinovou nebo tříčtvrtinovou většinou.

8. Správní rada přijme podle článku 110 služebního řádu rozhodnutí na základě čl. 2 odst. 1 služebního řádu a článku 6 pracovního řádu, kterým přenese příslušné pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a kterým stanoví podmínky, za nichž může být toto přenesení pravomocí pozastaveno. Výkonný ředitel je oprávněn přenést tyto pravomoci na další osoby.

Vyžaduje-li to mimořádná situace, může správní rada rozhodnout o dočasném pozastavení přenesení pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a pravomocí jím přenesených na další osoby. Může je pak vykonávat sama, nebo je přenést na některého ze svých členů nebo na některého zaměstnance jiného než výkonného ředitele.

Článek 63

Složení správní rady

1. Aniž je dotčen odstavec 3, skládá se správní rada z jednoho zástupce každého členského státu a dvou zástupců Komise, přičemž všichni mají hlasovací právo. Každý členský stát za tímto účelem jmenuje člena správní rady a náhradníka, který člena zastupuje v jeho nepřítomnosti. Komise jmenuje dva členy a jejich náhradníky. Funkční období trvá čtyři roky. Může být prodlouženo.

2. Členové správní rady jsou jmenováni na základě vysokého stupně relevantní zkušenosti a odbornosti v oblasti operativní spolupráce při správě hranic a navracení, s ohledem na své relevantní manažerské, správní a rozpočtové dovednosti. Členské státy a Komise usilují o vyvážené zastoupení žen a mužů ve správní radě.

3. Činnosti agentury se účastní země přidružené k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*. Ve správní radě mají jednoho zástupce a jednoho náhradníka. Použijí se ujednání vypracovaná na základě odpovídajících ustanovení jejich dohod o přidružení, která určují povahu a rozsah účasti těchto zemí na činnosti agentury a podrobná pravidla pro tuto účast, včetně ustanovení o finančních příspěvcích a zaměstnancích.

Článek 64

Víceletý program a roční pracovní programy

1. Správní rada každoročně nejpozději 30. listopadu přijme programový dokument obsahující víceletý program a roční pracovní program agentury pro nadcházející rok založený na návrhu předloženém výkonným ředitelem, s přihlédnutím ke stanovisku Komise, a pokud jde o víceletý program, po konzultaci s Evropským parlamentem. Správní rada předá tento dokument Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

2. Dokument uvedený v odstavci 1 se považuje za konečný po konečném přijetí souhrnného rozpočtu. V případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.

3. Víceletý program stanoví celkové strategické plánování ve střednědobém a dlouhodobém výhledu, včetně cílů, očekávaných výsledků, ukazatelů výkonnosti a plánování zdrojů, včetně víceletého rozpočtu a zaměstnanců. Víceletý program vymezuje strategické oblasti zásahů a vysvětluje, co je třeba učinit, aby bylo dosaženo cílů. Obsahuje strategii pro vztahy se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, jakož i činnosti, které s touto strategií souvisejí.

4. Víceletý program se uskutečňuje prostřednictvím ročních pracovních programů a v případě potřeby se aktualizuje podle výsledků hodnocení provedeného podle článku 81. Závěry těchto hodnocení se případně zohlední v ročním pracovním programu na následující rok.

5. Roční pracovní program obsahuje popis činností, které mají být financovány, včetně podrobných cílů a očekávaných výsledků a ukazatelů výkonnosti. Obsahuje také údaje o finančních a lidských zdrojích, které byly přiděleny každé činnosti, v souladu se zásadami sestavování rozpočtu podle činností a řízení podle činností. Roční pracovní program musí být v souladu s víceletým programem. Zřetelně označuje úkoly, které byly oproti předcházejícímu rozpočtovému roku přidány, změněny či zrušeny.

6. Roční pracovní program se přijímá v souladu s legislativním programem Unie v příslušných oblastech správy vnějších hranic a navracení.

7. Pokud je agentura po přijetí ročního pracovního programu pověřena novým úkolem, správní rada roční pracovní program změní.

8. Každá podstatná změna ročního pracovního programu se přijímá stejným postupem jako původní roční pracovní program. Správní rada může výkonnému řediteli svěřit pravomoc k provedení nepodstatných změn ročního pracovního programu.

Článek 65

Předsednictví správní rady

1. Správní rada volí z řad svých členů, kteří mají hlasovací právo, předsedu a místopředsedu. Předseda a místopředseda jsou voleni dvoutřetinovou většinou hlasů členů správní rady s hlasovacím právem. Nemůže-li předseda vykonávat své povinnosti, zaujme jeho místo z úřední moci místopředseda.

2. Funkční období předsedy a místopředsedy končí zároveň s členstvím ve správní radě. S výhradou tohoto ustanovení trvá funkční období předsedy nebo místopředsedy čtyři roky. Tato funkční období mohou být jednou prodloužena.

Článek 66

Zasedání

1. Zasedání správní rady svolává předseda.

2. Výkonný ředitel se účastní jednání, avšak bez hlasovacího práva.

3. Řádná zasedání správní rady se konají alespoň dvakrát za rok. Správní rada se schází rovněž z podnětu předsedy, na žádost Komise nebo na žádost alespoň třetiny svých členů.

4. Irsko a Spojené království jsou přizvány k účasti na schůzích správní rady.

5. Správní rada může přizvat zástupce příslušných orgánů, institucí a jiných subjektů Unie.

6. Správní rada může přizvat v souladu se svým jednacím řádem jakoukoli další osobu, jejíž stanovisko může být důležité, aby se zúčastnila jejích zasedání jako pozorovatel.

7. Členům správní rady mohou být, s výhradou ustanovení jejího jednacího řádu, nápomocni poradci nebo odborníci.

8. Sekretariát správní rady zajišťuje agentura.

Článek 67

Hlasování

1. Aniž jsou dotčeny čl. 20 odst. 4, čl. 62 odst. 2 písm. c), j) a l), čl. 65 odst. 1 a čl. 69 odst. 2 a 4, přijímá správní rada rozhodnutí nadpoloviční většinou hlasů svých členů s hlasovacím právem.

2. Každý člen má jeden hlas. V nepřítomnosti člena je k výkonu hlasovacího práva oprávněn jeho náhradník. Výkonný ředitel agentury nehlasuje.

3. Jednací řád podrobněji upravuje způsob hlasování. Zahrnuje zejména podmínky pro jednání člena v zastoupení jiného člena, jakož i případné požadavky na usnášeníschopnost.

4. Zástupci zemí přidružených k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* mají omezená hlasovací práva na základě svých příslušných ujednání. Aby mohly přidružené země vykonávat své hlasovací právo, vypracuje agentura podrobný program, v němž určí body, pro které bylo uděleno omezené hlasovací právo.

Článek 68

Funkce a pravomoci výkonného ředitele

1. Agenturu řídí výkonný ředitel, který je při výkonu svých povinností zcela nezávislý. Aniž jsou dotčeny příslušné pravomoci orgánů Unie a správní rady, nevyhledává ani nepřijímá výkonný ředitel žádné pokyny od jakékoli vlády ani od jakéhokoli jiného subjektu.

2. Evropský parlament nebo Rada mohou výkonného ředitele vyzvat, aby předložil zprávu o plnění svých úkolů. To zahrnuje zprávu o provádění a monitorování strategie pro základní práva, výroční zprávu o činnosti agentury za předchozí rok, pracovní program pro nadcházející rok a víceletý program agentury nebo jakékoli jiné záležitosti související s činnostmi agentury. Je-li o to požádán, učiní výkonný ředitel též prohlášení v Evropském parlamentu, a podává mu pravidelně zprávy.

3. V souladu s tímto nařízením nese výkonný ředitel odpovědnost za přípravu a provádění strategických rozhodnutí správní rady a za přijímání rozhodnutí týkajících se operativních činností agentury v souladu s tímto nařízením. Výkonný ředitel má tyto funkce a pravomoci:

a) navrhovat, připravovat a provádět strategická rozhodnutí, programy a činnosti přijímané správní radou v mezích pravomocí stanovených tímto nařízením, prováděcími pravidly k němu a dalšími použitelnými právními předpisy;

b) přijímat veškerá opatření nezbytná k zajištění každodenní správy a chodu agentury v souladu s tímto nařízením, včetně přijímání vnitřních správních pokynů a zveřejňování oznámení;

c) vypracovat každý rok programový dokument a po poradě s Komisí jej předložit správní radě;

d) vypracovat každý rok výroční zprávu o činnostech agentury a předložit ji správní radě;

e) sestavovat návrh odhadu příjmů a výdajů agentury podle článku 75 a plnit rozpočet podle článku 76;

f) přenášet své pravomoci na jiné zaměstnance agentury s výhradou pravidel přijatých postupem podle čl. 62 odst. 2 písm. n);

g) přijímat doporučení k opatřením podle čl. 13 odst. 6, včetně rozhodnutí navrhujících členským státům, aby zahájily a prováděly společné operace, zásahy rychlé reakce na hranicích či jiné činnosti uvedené v čl. 14 odst. 2;

h) vyhodnocovat, schvalovat a koordinovat návrhy členských států na společné operace či zásahy rychlé reakce na hranicích podle čl. 15 odst. 3;

i) vyhodnocovat, schvalovat a koordinovat žádosti členských států o společné návratové operace či návratové zásahy podle článků 28 a 33;

j) zajišťovat provádění operačních plánů uvedených v článcích 16 a 17 a čl. 33 odst. 4;

k) posuzovat žádosti členského státu o pomoc ze strany podpůrných týmů pro řízení migrace a posuzovat jeho potřeby v koordinaci s příslušnými agenturami Unie podle čl. 18 odst. 2;

l) zajišťovat provádění rozhodnutí Rady uvedeného v čl. 19 odst. 1;

m) stáhnout financování činností podle článku 25;

n) vyhodnocovat výsledky činností podle článku 26;

o) určovat minimální kontingent technického vybavení vyžadovaného pro splnění potřeb agentury, zejména pokud jde o provádění společných operací, vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace, zásahů rychlé reakce na hranicích, návratových zásahů a návratových operací v souladu s čl. 39 odst. 5;

p) vypracovat akční plán pro provádění opatření v návaznosti na závěry zpráv o interním nebo externím auditu a hodnocení, jakož i na vyšetřování OLAFu, a podávat zprávy o jeho plnění dvakrát za rok Komisi a pravidelně správní radě;

q) chránit finanční zájmy Unie uplatňováním preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním činnostem, účinnými kontrolami a zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek v případech, kdy jsou zjištěny nesrovnalosti, a případně ukládáním účinných, přiměřených a odrazujících správních a peněžitých sankcí;

r) vypracovat strategii agentury pro boj proti podvodům a předložit ji správní radě ke schválení.

4. Výkonný ředitel odpovídá za svou činnost správní radě.

5. Výkonný ředitel právně zastupuje agenturu.

Článek 69

Jmenování výkonného ředitele a zástupce výkonného ředitele

1. Komise navrhne alespoň tři kandidáty na místo výkonného ředitele na základě seznamu sestaveného po zveřejnění volného místa v *Úředním věstníku Evropské* unie a případně v jiných tiskovinách nebo na internetových stránkách.

2. Výkonného ředitele jmenuje správní rada na základě zásluh a doložených správních a řídicích schopností na vysoké úrovni, včetně relevantních odborných zkušeností ve vysoké funkci v oblasti správy vnějších hranic a navracení. Před jmenováním jsou kandidáti navržení Komisí požádáni, aby učinili prohlášení před příslušným výborem nebo příslušnými výbory Evropského parlamentu a zodpověděli otázky členů tohoto výboru nebo výborů.

Po tomto prohlášení přijímá Evropský parlament stanovisko, v němž uvede svůj názor, a může uvést, kterého kandidáta upřednostňuje.

Správní rada jmenuje výkonného ředitele, přičemž tento názor zohlední. Správní rada přijímá rozhodnutí dvoutřetinovou většinou hlasů všech svých členů s hlasovacím právem.

Jestliže se správní rada rozhodne jmenovat jiného kandidáta, než kterého upřednostnil Evropský parlament, vyrozumí písemně Evropský parlament a Radu o tom, jakým způsobem bylo stanovisko Evropského parlamentu zohledněno.

Správní rada může výkonného ředitele na návrh Komise odvolat.

3. Výkonnému řediteli je nápomocen zástupce výkonného ředitele. Je-li výkonný ředitel nepřítomen nebo nezpůsobilý k výkonu funkce, zaujme zástupce výkonného ředitele jeho místo.

4. Zástupce výkonného ředitele agentury jmenuje na návrh výkonného ředitele správní rada. Zástupce výkonného ředitele je jmenován na základě zásluh a doložených patřičných správních a řídicích schopností, včetně relevantních odborných zkušeností v oblasti správy vnějších hranic a navracení. Na místo zástupce výkonného ředitele navrhne výkonný ředitel alespoň tři kandidáty. Správní rada přijímá rozhodnutí dvoutřetinovou většinou hlasů všech svých členů s hlasovacím právem.

Správní rada je oprávněna zástupce výkonného ředitele postupem stanoveným v prvním pododstavci i odvolat.

5. Funkční období výkonného ředitele je pět let. Před koncem tohoto období provede Komise posouzení, které zohlední hodnocení činnosti výkonného ředitele a budoucí úkoly a výzvy agentury.

6. Správní rada může na návrh Komise, který zohlední posouzení uvedené v odstavci 5, funkční období výkonného ředitele jednou prodloužit o dobu nepřesahující pět let.

7. Funkční období zástupce výkonného ředitele je pět let. Správní rada je může jednou prodloužit o dobu nepřesahující pět let.

Článek 70

Poradní fórum

1. Agentura zřídí poradní fórum, které je výkonnému řediteli a správní radě formou nezávislého poradenství nápomocno v otázkách základních práv.

2. Agentura přizve k účasti na poradním fóru Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu, Agenturu Evropské unie pro základní práva, vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky a další příslušné organizace. Správní rada přijme na návrh výkonného ředitele rozhodnutí o složení poradního fóra a o podmínkách předávání informací tomuto fóru. Po konzultaci se správní radou a výkonným ředitelem si poradní fórum stanoví vlastní pracovní metody a vypracuje pracovní program.

3. S poradním fórem se vedou konzultace o dalším rozvoji a provádění strategie pro základní práva, o vytvoření mechanismu pro podávání a vyřizování stížností, o kodexech chování a o společných hlavních osnovách.

4. Poradní fórum vypracuje každoročně zprávu o své činnosti. Tato zpráva se zveřejní.

5. Aniž jsou dotčeny úkoly úředníka pro otázky základních práv, má poradní fórum skutečný přístup ke všem informacím týkajícím se dodržování základních práv, mimo jiné prostřednictvím návštěv na místě v průběhu společných operací nebo zásahů rychlé reakce na hranicích, pokud s tím hostitelský členský stát vyjádří souhlas, návštěv v hotspotech a návštěv v průběhu návratových operací a zásahů.

Článek 71

Úředník pro otázky základních práv

1. Správní rada jmenuje úředníka pro otázky základních práv. Jeho úkolem bude přispívat ke strategii agentury pro základní práva, monitorovat dodržování základních práv agenturou a prosazovat dodržování základních práv uvnitř agentury. Úředník pro otázky základních práv musí mít nezbytnou kvalifikaci a zkušenosti v oblasti základních práv.

2. Úředník pro otázky základních práv je při plnění svých funkcí nezávislý. Je odpovědný přímo správní radě a spolupracuje s poradním fórem. Úředník pro otázky základních práv o tom podává správní radě pravidelné zprávy, a přispívá tak k mechanismu monitorování základních práv.

3. Úředník pro otázky základních práv musí být konzultován v otázkách operačních plánů vypracovaných podle článků 16, 17 a 28 a čl. 33 odst. 4. Má přístup ke všem informacím týkajícím se dodržování základních práv při všech činnostech agentury.

Článek 72

Mechanismus pro podávání a vyřizování stížností

1. Agentura ve spolupráci s úředníkem pro otázky základních práv přijme nezbytná opatření s cílem zřídit mechanismus pro podávání a vyřizování stížností v souladu s tímto článkem, aby bylo možné při všech činnostech agentury monitorovat a zajišťovat dodržování základních práv.

2. Každý, kdo je přímo dotčen činností pracovníků podílejících se na společné operaci, pilotním projektu, zásahu rychlé reakce na hranicích, vyslání podpůrných týmů pro řízení migrace, návratové operaci nebo návratovém zásahu a kdo se domnívá, že byla v důsledku těchto činností porušena jeho základní práva, nebo jakákoli strana zastupující takovou osobu může podat písemnou stížnost agentuře.

3. Přípustné jsou pouze odůvodněné stížnosti, které se týkají konkrétních případů porušení základních práv.

4. Za vyřízení stížností obdržených agenturou v souladu s právem na řádnou správu odpovídá úředník pro otázky základních práv. Za tímto účelem posoudí přípustnost stížnosti, zaeviduje přípustné stížnosti, předá všechny zaevidované stížnosti výkonnému řediteli, postoupí stížnosti týkající se příslušníků jednotek domovskému členskému státu, informuje příslušný orgán nebo subjekt, do jehož působnosti spadají základní práva v členském státě, a zaeviduje a zajistí navazující opatření agentury nebo uvedeného členského státu.

5. Je-li stížnost přípustná, jsou stěžovatelé v souladu s právem na řádnou správu vyrozuměni o tom, že stížnost byla zaevidována, že bylo zahájeno její posuzování a že odpověď lze očekávat, jakmile bude k dispozici. Je-li stížnost postoupena vnitrostátním orgánům či subjektům, jsou stěžovateli poskytnuty jejich kontaktní údaje. Pokud stížnost přípustná není, jsou stěžovatelé informováni o důvodech a jsou jim případně poskytnuty další možnosti, jak záležitost řešit.

Každé rozhodnutí musí mít písemnou formu a obsahovat odůvodnění.

6. V případě, že je zaevidována stížnost na zaměstnance agentury, zajistí výkonný ředitel po konzultaci s úředníkem pro otázky základních práv vhodné navazující kroky, včetně případných nezbytných kázeňských opatření. Výkonný ředitel podá úředníkovi pro otázky základních práv ve stanovené lhůtě zprávu o zjištěních a opatřeních, které agentura v návaznosti na stížnost přijala, v nezbytném případě včetně kázeňských opatření.

V případě, že se stížnost týká otázek ochrany údajů, zapojí výkonný ředitel pověřence agentury pro ochranu osobních údajů. Úředník pro otázky základních práv a pověřenec pro ochranu osobních údajů vypracují písemné memorandum o porozumění, v němž popíší rozdělení svých úkolů a spolupráci v souvislosti s obdrženými stížnostmi.

7. V případě, že je zaevidována stížnost týkající se příslušníka pohraniční stráže hostitelského členského státu nebo příslušníka jednotek včetně dočasně přidělených příslušníků jednotek či dočasně přidělených národních odborníků, zajistí domovský členský stát vhodná navazující opatření, včetně případných nezbytných kázeňských opatření nebo jiných opatření v souladu s vnitrostátním právem. Příslušný členský stát podá úředníkovi pro otázky základních práv ve stanovené lhůtě a poté podle potřeby v pravidelných odstupech zprávu o zjištěních a o opatřeních následně přijatých na základě stížnosti. Nepodá-li příslušný členský stát žádnou zprávu, agentura danou záležitost dále sleduje.

8. Zjistí-li se, že příslušník pohraniční stráže nebo dočasně přidělený národní odborník porušil základní práva nebo povinnosti vyplývající z mezinárodní ochrany, může agentura požádat příslušný členský stát, aby ho neprodleně odvolal z činnosti agentury nebo rezervního týmu pro rychlé nasazení.

9. Úředník pro otázky základních práv podává výkonnému řediteli a správní radě zprávy o zjištěních a opatřeních, které agentura a členské státy přijaly v návaznosti na stížnost. Agentura uvede informace o mechanismu pro podávání a vyřizování stížností ve své výroční zprávě.

10. V souladu s odstavci 1 až 9 vypracuje úředník pro otázky základních práv po konzultaci s poradním fórem standardní formulář stížnosti, v němž bude nutné uvést podrobné a konkrétní informace o údajném porušení základních práv. Vypracuje rovněž další nezbytná podrobná pravidla. Úředník pro otázky základních práv předloží uvedený formulář a další podrobná pravidla výkonnému řediteli a správní radě.

Agentura zajistí, aby byly informace o možnosti podat stížnost a o postupu podávání stížnosti snadno dostupné, a to i osobám ve zranitelném postavení. Standardní formulář stížnosti musí být k dispozici na webových stránkách agentury a v tištěné podobě v průběhu všech činností agentury v jazycích, kterým státní příslušníci třetích zemí rozumí, nebo u nichž je rozumný předpoklad, že jim rozumí. Úředník pro otázky základních práv stížnosti zváží i v případě, že nejsou předloženy prostřednictvím standardního formuláře stížnosti.

11. S veškerými osobními údaji ve stížnosti agentura i úředník pro otázky základních lidských nakládají a zpracovávají je v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001 a členské státy s nimi zacházejí a zpracovávají je v souladu se směrnicí 95/46/ES a rámcovým rozhodnutím 2008/977/SVV.

Má se za to, že stěžovatel podáním stížnosti vyjadřuje souhlas s tím, že agentura a úředník pro otázky základních zpráv zpracují jeho osobní údaje ve smyslu čl. 5 písm. d) nařízení (ES) č. 45/2001.

Aby byly chráněny zájmy stěžovatelů, zachází úředník pro otázky základních práv se stížnostmi v souladu s vnitrostátním právem a právem Unie důvěrně, nevzdá-li se stěžovatel výslovně svého práva na důvěrnost. Má se za to, že stěžovatelé, kteří se vzdají práva na důvěrnost, souhlasí s tím, aby úředník pro otázky základních práv nebo agentura v případě nutnosti sdělili jejich totožnost orgánům či subjektům příslušným ve vztahu k předmětu stížnosti.

Článek 73

Jazykový režim

1. Na agenturu se vztahují ustanovení nařízení č. 1 ([1]).

2. Aniž jsou dotčena rozhodnutí přijatá podle článku 342 Smlouvy o fungování EU, vypracovávají se výroční zpráva o činnosti a pracovní program uvedené v čl. 62 odst. 2 písm. i) a j) ve všech úředních jazycích Unie.

3. Překladatelské služby potřebné pro činnost agentury zajišťuje Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie.

Článek 74

Transparentnost a poskytování informací

1. Při vyřizování žádostí o přístup k dokumentům ve svém držení agentura podléhá nařízení (ES) č. 1049/2001.

2. Agentura poskytuje z vlastního podnětu informace o věcech spadajících do oblasti jejich úkolů. Zveřejňuje relevantní informace, včetně výroční zprávy o činnosti uvedené v čl. 62 odst. 2 písm. i), a aniž je dotčen článek 50, obzvláště zajišťuje, aby veřejnost a každá zúčastněná strana rychle obdržela objektivní, ucelené, spolehlivé a snadno srozumitelné informace o činnosti agentury. Činí tak, aniž by odhalila operativní informace, jejichž zveřejnění by ohrozilo dosažení cíle operací.

3. Správní rada stanoví nezbytná praktická opatření pro uplatňování odstavců 1 a 2.

4. Každá fyzická či právnická osoba má právo písemně se obrátit na agenturu v kterémkoli z úředních jazyků Unie. Má právo obdržet odpověď ve stejném jazyce.

5. Proti rozhodnutím přijatým agenturou podle článku 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 lze podat stížnost evropskému veřejnému ochránci práv nebo žalobu k Soudnímu dvoru Evropské unie za podmínek stanovených v článcích 228 a 263 Smlouvy o fungování EU.

Oddíl 5

Finanční požadavky

Článek 75

Rozpočet

1. Aniž jsou dotčeny jiné druhy příjmů, sestávají příjmy agentury:

a) ze subvence Unie zanesené do souhrnného rozpočtu Evropské unie (oddíl Komise);

b) z příspěvku od zemí přidružených k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, jenž je stanoven v příslušných ujednáních, která upřesňují jejich finanční příspěvek;

([1]) Nařízení č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385).

c) z finančních prostředků Unie ve formě pověřovacích dohod nebo grantů ad hoc v souladu s finančními pravidly agentury uvedenými v článku 79 a ustanoveními příslušných nástrojů na podporu politik Unie;

d) z poplatků za poskytované služby;

e) z jakéhokoli dobrovolného příspěvku členských států.

2. Výdaje agentury zahrnují výdaje na její správu, infrastrukturu, provoz a zaměstnance.

3. Výkonný ředitel vypracuje každý rok návrh odhadu příjmů a výdajů agentury pro následující rozpočtový rok, včetně plánu pracovních míst, a předloží jej správní radě.

4. Příjmy a výdaje musí být vyrovnané.

5. Správní rada na základě návrhu odhadu příjmů a výdajů vypracovaného výkonným ředitelem přijme prozatímní návrh odhadu příjmů a výdajů agentury včetně prozatímního plánu pracovních míst. Správní rada je každoročně do 31. ledna předá Evropskému parlamentu, Radě a Komisi společně s návrhem jednotného programového dokumentu.

6. Správní rada zašle každoročně do 31. března Komisi konečný návrh odhadu příjmů a výdajů agentury včetně návrhu plánu pracovních míst, k němuž přiloží předběžný pracovní program.

7. Komise předloží odhad společně s návrhem rozpočtu Evropské unie rozpočtovému orgánu.

8. Na základě odhadu zařadí Komise odhady, jež považuje za nezbytné pro plán pracovních míst, a výši subvence ze souhrnného rozpočtu do návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie, který předkládá rozpočtovému orgánu v souladu s články 313 a 314 Smlouvy o fungování EU.

9. Rozpočtový orgán schvaluje prostředky na subvenci pro agenturu.

Rozpočtový orgán přijme plán pracovních míst agentury.

10. Rozpočet agentury přijímá správní rada. Rozpočet se stává konečným po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Evropské unie. V případě potřeby se upraví.

11. Pro každou změnu rozpočtu, včetně plánu pracovních míst, se použije stejný postup.

12. Na jakékoli stavební projekty, jež by mohly mít významný dopad na rozpočet agentury, se vztahuje nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013 ([1]).

13. K financování zásahů rychlé reakce na hranicích a návratových zásahů obsahuje rozpočet agentury přijatý správní radou finanční operativní rezervu, která činí alespoň 4 % prostředků přidělených pro operativní činnosti. K 1. říjnu každého roku by měla zůstat k dispozici alespoň jedna čtvrtina rezervy na pokrytí potřeb, které vzniknou do konce tohoto roku.

Článek 76

Plnění a kontrola rozpočtu

1. Rozpočet agentury plní výkonný ředitel.

([1]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013 ze dne 30. září 2013 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 208 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 328, 7.12.2013, s. 42).

2. Do 1. března rozpočtového roku N + 1 předá účetní agentury účetnímu Komise a Účetním dvoru předběžnou účetní závěrku za rozpočtový rok N. Účetní Komise konsoliduje předběžné účetní závěrky orgánů a decentralizovaných subjektů podle článku 147 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ([1]).

3. Agentura předá zprávu o rozpočtovém a finančním řízení za rok N Evropskému parlamentu, Radě a Účetnímu dvoru do 31. března roku N + 1.

4. Účetní Komise předá předběžnou účetní závěrku agentury za rok N, konsolidovanou se závěrkou Komise, Účetnímu dvoru do 31. března roku N + 1.

5. Po obdržení připomínek Účetního dvora k předběžné účetní závěrce za rok N podle článku 148 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 vypracuje výkonný ředitel konečnou účetní závěrku agentury na vlastní odpovědnost a předloží ji správní radě k vyjádření.

6. Správní rada zaujme ke konečné účetní závěrce agentury za rok N stanovisko.

7. Do 1. července roku N + 1 předá výkonný ředitel konečnou účetní závěrku spolu se stanoviskem správní rady Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.

8. Konečná účetní závěrka za rok N se nejpozději 15. listopadu roku N + 1 zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

9. Výkonný ředitel odpoví Účetnímu dvoru na jeho připomínky do 30. září roku N + 1. Zároveň zašle tuto odpověď správní radě.

10. Výkonný ředitel předloží v souladu s čl. 165 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro hladký průběh udílení absolutoria za rok N.

11. Na doporučení Rady přijaté kvalifikovanou většinou udělí Evropský parlament před 15. květnem roku N + 2 výkonnému řediteli absolutorium za plnění rozpočtu za rozpočtový rok N.

Článek 77

Boj proti podvodům

1. V zájmu boje proti podvodům, korupci a jiným protiprávním jednáním se na agenturu bez omezení vztahuje nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013. Agentura přistoupí k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a neprodleně přijme vhodné předpisy vztahující se na veškeré zaměstnance za použití vzoru obsaženého v příloze k uvedené dohodě.

2. Účetní dvůr má pravomoc provádět na základě kontroly dokumentů a inspekce na místě audit u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří od agentury obdrželi finanční prostředky Unie.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

3. OLAF může provádět vyšetřování včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s pravidly a postupy stanovenými v nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ([1]), s cílem zjistit, zda nedošlo k podvodu, korupci či jiné protiprávní činnosti ovlivňující finanční zájmy Unie v souvislosti s grantovou dohodou či rozhodnutím o udělení grantu nebo smlouvou financovanou agenturou.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o udělení grantu přijaté agenturou obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňující Účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

Článek 78

Předcházení střetům zájmů

Agentura přijme vnitřní předpisy požadující, aby se členové jejích orgánů a její zaměstnanci během svého zaměstnání nebo funkčního období vyhýbali jakékoli situaci, která by mohla vést ke střetu zájmů, a aby takové situace hlásili.

Článek 79

Finanční ustanovení

Správní rada po konzultaci s Komisí přijme finanční pravidla použitelná na agenturu. Tato pravidla se mohou odchýlit od nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013, pouze pokud je to nezbytné pro zvláštní potřeby činnosti agentury a s předchozím souhlasem Komise.

KAPITOLA IV

Změny

Článek 80

Změny nařízení (EU) 2016/399

V článku 29 nařízení (EU) 2016/399 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. V mimořádných situacích ohrožujících celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích z důvodu přetrvávajících závažných nedostatků v ochraně vnějších hranic podle článku 21 tohoto nařízení nebo z důvodu porušení rozhodnutí Rady uvedeného v čl. 19 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 (*) členským státem, a pokud tyto situace představují závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích nebo v některých jeho částech, mohou být znovu zavedeny kontroly na vnitřních hranicích v souladu s odstavcem 2 tohoto článku na dobu nepřesahující šest měsíců. Tato doba může být nejvýše třikrát prodloužena o další období nejvýše šesti měsíců, pokud mimořádná situace trvá.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES (Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 1).“

([1]) Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

KAPITOLA V

Závěrečná ustanovení

Článek 81

Hodnocení

1. Do 7. října 2019 a poté každé čtyři roky Komise zadá nezávislé externí hodnocení, které posoudí zejména:

a) výsledky, jichž agentura dosáhla při plnění svých cílů, mandátu a úkolů;

b) dopad, účinnost a účelnost činností agentury a jejích pracovních postupů ve vztahu k jejím cílům, mandátu a úkolům;

c) provádění evropské spolupráce při výkonu funkcí pobřežní stráže;

d) případnou potřebu upravit mandát agentury;

e) finanční dopady jakékoli takové úpravy.

Hodnocení zahrnuje zvláštní analýzu způsobu, jak byla při uplatňování tohoto nařízení dodržována Listina a další příslušné právo Unie.

2. Zprávu o hodnocení společně se svými závěry o ní Komise zašle Evropskému parlamentu, Radě a správní radě. Správní rada může Komisi podat doporučení ke změnám v tomto nařízení. Zpráva o hodnocení a závěry o ní se zveřejní.

Článek 82

Zrušení

1. Zrušují se nařízení (ES) č. 2007/2004 a (ES) č. 863/2007 a rozhodnutí 2005/267/ES.

2. Odkazy na zrušené nařízení (ES) č. 2007/2004 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 83

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 20 odst. 5 a 6 a čl. 39 odst. 7 se použijí ode dne 7. prosince 2016. Články 29, 30, 31 a 32 se použijí ode dne 7. ledna 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 14. září 2016.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
M. SCHULZ	I. KORČOK

PŘÍLOHA I

TABULKA PŘÍSPĚVKŮ, JEŽ MAJÍ JEDNOTLIVÉ ČLENSKÉ STÁTY UČINIT K CELKOVÉMU POČTU PŘÍSLUŠNÍKŮ POHRANIČNÍ STRÁŽE A DALŠÍCH PŘÍSLUŠNÝCH PRACOVNÍKŮ, KTERÝ MÁ ČINIT ALESPOŇ 1 500 OSOB, V SOULADU S ČL. 20 ODST. 5

Belgie	30
Bulharsko	40
Česká republika	20
Dánsko	29
Německo	225
Estonsko	18
Řecko	50
Španělsko	111
Francie	170
Chorvatsko	65
Itálie	125
Kypr	8
Lotyšsko	30
Litva	39
Lucembursko	8
Maďarsko	65
Malta	6
Nizozemsko	50
Rakousko	34
Polsko	100
Portugalsko	47
Rumunsko	75
Slovinsko	35
Slovensko	35
Finsko	30
Švédsko	17
Švýcarsko	16
Island	2
Lichtenštejnsko	(*)
Norsko	20
Celkem	1 500

(*) Lichtenštejnsko přispěje poskytnutím poměrné finanční podpory.

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 2007/2004	Toto nařízení
—	Článek 1
Čl. 1 odst. 1	—
Čl. 1 odst. 2 první pododstavec	—
Čl. 1 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 6 odst. 3, čl. 34 odst. 1 a 4
Čl. 1 odst. 3	—
Článek 1a návětí	Článek 2 návětí
Čl. 1a bod 1	Čl. 2 bod 1
—	Čl. 2 body 2 a 3
Čl. 1a bod 1a	Čl. 2 bod 4
Čl. 1a bod 2	Čl. 2 bod 5
Čl. 1a bod 3	Čl. 2 bod 6
—	Čl. 2 bod 7
Čl. 1a, bod 4	Čl. 2 bod 8
Čl. 1a bod 5	—
Čl. 1a bod 6	—
—	Čl. 2 body 9 až 16
—	Články 3 až 5
—	Čl. 6 odst. 1 a 2
—	Článek 7
Čl. 2 odst. 1 návětí	Čl. 8 odst. 1 návětí
—	Čl. 8 odst. 1 písm. a) až c)
Čl. 2 odst. 1 písm. a)	—
Čl. 2 odst. 1 písm. b)	Čl. 8 odst. 1 písm. p)
Čl. 2 odst. 1 písm. c)	—
Čl. 2 odst. 1 písm. d)	Čl. 8 odst. 1 písm. q)-
Čl. 2 odst. 1 písm. da)	Čl. 8 odst. 1 písm. d)
Čl. 2 odst. 1 písm. e)	Čl. 8 odst. 1 písm. e)
—	Čl. 8 odst. 1 písm. f)
Čl. 2 odst. 1 písm. ea)	Čl. 8 odst. 1 písm. g)
—	Čl. 8 odst. 1 písm. h) až o)
Čl. 2 odst. 1 písm. f)	—

Nařízení (ES) č. 2007/2004	Toto nařízení
Čl. 2 odst. 1 písm. g)	—
Čl. 2 odst. 1 písm. h)	Čl. 8 odst. 1 písm. r)
Čl. 2 odst. 1 písm. i)	Čl. 8 odst. 1 písm. s)
—	Čl. 8 odst. 1 písm. t) a u)
Čl. 2, odst. 1a	Čl. 34 odst. 2 a 3
Čl. 2 odst. 2	Čl. 8 odst. 2
—	Čl. 8 odst. 3
—	Článek 9
—	Článek 10
Čl. 2a	Článek 35
Čl. 3 odst. 1 první a čtvrtý pododstavec	Čl. 15 odst. 3
Čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec	—
Čl. 3 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 15 odst. 4
Čl. 3 odst. 1a první pododstavec	Čl. 25 odst. 1
Čl. 3 odst. 1a druhý pododstavec	Čl. 25 odst. 2
Čl. 3 odst. 1a třetí pododstavec	Čl. 21 odst. 5
Čl. 3 odst. 1a čtvrtý pododstavec	Čl. 25 odst. 4
Čl. 3 odst 1b	—
Čl. 3 odst. 2	—
Čl. 3 odst. 3	Článek 26
Čl. 3 odst. 4	—
Čl. 3 odst. 5	—
Čl. 3a odst 1 první pododstavec	Čl. 16 odst. 2
Čl. 3a odst 1 druhý pododstavec úvodní část	Čl. 16 odst. 3 úvodní část
Čl. 3a odst 1 druhý pododstavec písm. a)	Čl. 16 odst. 3 písm. a)
Čl. 3a odst 1 druhý pododstavec písm. b)	Čl. 16 odst. 3 písm. b)
Čl. 3a odst 1 druhý pododstavec písm. c)	Čl. 16 odst. 3 písm. c)
Čl. 3a odst 1 druhý pododstavec písm. d)	Čl. 16 odst. 3 písm. d)
Čl. 3a odst 1 druhý pododstavec písm. e)	Čl. 16 odst. 3 písm. e)
Čl. 3a odst 1 druhý pododstavec písm. f)	Čl. 16 odst. 3 písm. f)
Čl. 3a odst 1 druhý pododstavec písm. g)	Čl. 16 odst. 3 písm. g)
Čl. 3a odst 1 druhý pododstavec písm. h)	Čl. 16 odst. 3 písm. h)

Nařízení (ES) č. 2007/2004	Toto nařízení
Čl. 3a odst 1 druhý pododstavec písm. i)	Čl. 16 odst. 3 písm. i)
Čl. 3a odst 1 druhý pododstavec písm. j)	Čl. 16 odst. 3 písm. j)
Čl. 3a odst 1 druhý pododstavec písm. k)	Čl. 16 odst. 3 písm. k)
Čl. 3a odst 2	Čl. 16 odst. 4
Čl. 3a odst 3	Čl. 22 odst. 1
Čl. 3b odst. 1	Čl. 20 odst. 2
Čl. 3b odst. 2	Čl. 20 odst. 3
Čl. 3b odst. 3 první a druhý pododstavec	Čl. 20 odst. 11 první pododstavec
Čl. 3b odst. 3 třetí pododstavec	Čl. 20 odst. 11 druhý a třetí pododstavec
Čl. 3b odst. 4	Čl. 21 odst. 4
Čl. 3b odst. 5 první pododstavec	Čl. 22 odst. 2
Čl. 3b odst. 5 druhý pododstavec	Čl. 22 odst. 3
Čl. 3b odst. 6	—
Čl. 3b odst. 7	Čl. 20 odst. 12
Čl. 3c odst. 1	Čl. 21 odst. 1
Čl. 3c odst. 2	Čl. 21 odst. 2
Čl. 3c odst. 3	—
Čl. 3c odst. 4	Čl. 21 odst. 5
Čl. 4 první pododstavec	Čl. 11 odst. 1
Čl. 4 druhý pododstavec	Čl. 11 odst. 2
—	Čl. 11 odst. 3
Čl. 4 třetí pododstavec	Čl. 13 odst. 4
Čl. 4 čtvrtý pododstavec	Čl. 11 odst. 5
Čl. 4 pátý pododstavec	Čl. 11 odst. 4
—	Čl. 11 odst. 6
Čl. 4 šestý pododstavec	Čl. 11 odst. 7
—	Článek 12
—	Čl. 13 odst. 1, 2 a 3
—	Čl. 13 odst. 5 až 9
Čl. 5 první pododstavec	Čl. 36 odst. 1
Čl. 5 druhý pododstavec	Čl. 36 odst. 2
—	Čl. 36 odst. 4

Nařízení (ES) č. 2007/2004	Toto nařízení
Čl. 5 třetí, čtvrtý a pátý pododstavec	Čl. 36 odst. 5
Čl. 5 šestý pododstavec	Čl. 36 odst. 6
Čl. 5 sedmý pododstavec	Čl. 36 odst. 7
Čl. 5 osmý pododstavec	Čl. 36 odst. 8
Článek 6	Čl. 37 odst. 1
Čl. 7 odst. 1 první pododstavec	Čl. 38 odst. 1, 2 a 3
Čl. 7 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 38 odst. 4
Čl. 7 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 38 odst. 5
Čl. 7 odst. 2	Čl. 39 odst. 1 a 6
Čl. 7 odst. 3	Čl. 39 odst. 8
Čl. 7 odst. 4	Čl. 39 odst. 15
Čl. 7 odst. 5 první pododstavec	Čl. 39 odst. 16
Čl. 7 odst. 5 druhý pododstavec	Čl. 39 odst. 9
Čl. 7 odst. 5 třetí pododstavec	Čl. 39 odst. 5 první pododstavec
Čl. 7 odst. 5 čtvrtý pododstavec	Čl. 39 odst. 5 druhý pododstavec
Čl. 7 odst. 6	Čl. 39 odst. 12
Čl. 7 odst. 7	Čl. 39 odst. 13
Čl. 8 odst. 1	Čl. 14 odst. 1 a odst. 2 návětí
Čl. 8 odst. 2 návětí	Čl. 14 odst. 2, návětí
Čl. 8 odst. 2 písm. a)	—
Čl. 8 odst. 2 písm. b)	Čl. 14 odst. 2 písm. f)
Čl. 8 odst. 2 písm. c)	Čl. 14 odst. 2 písm. a) a b)
—	Čl. 14 odst. 2 písm. c), d), e) a g)
—	Čl. 14 odst. 3
—	Čl. 14 odst. 4
Čl. 8 odst. 3	—
—	Čl. 15 odst. 1
*Článek 8*a	Čl. 15 odst. 2
Čl. 8b odst. 1	Čl. 20 odst. 8
Čl. 8b odst. 2	—
Čl. 8c	Článek 36
—	Čl. 15 odst. 5

Nařízení (ES) č. 2007/2004	Toto nařízení
Čl. 8d odst. 1	Čl. 17 odst. 1
Čl. 8d odst. 2	Čl. 17 odst. 2
Čl. 8d odst. 3	Čl. 17 odst. 3
Čl. 8d odst. 4	Čl. 17 odst. 4
—	Čl. 17 odst. 5
Čl. 8d odst. 5	Čl. 17 odst. 6
Čl. 8d odst. 6	Čl. 17 odst. 7 a 8
Čl. 8d odst. 7	—
Čl. 8d odst. 8	Čl. 17 odst. 9
Čl. 8d odst. 9	Čl. 17 odst. 10
—	Čl. 16 odst. 1
Čl. 8e odst. 1 návětí	—
Čl. 8e odst. 1 písm. a)	Čl. 16 odst. 3 písm. a)
Čl. 8e odst. 1 písm. b)	Čl. 16 odst. 3 písm. b)
Čl. 8e odst. 1 písm. c)	Čl. 16 odst. 3 písm. c)
Čl. 8e odst. 1 písm. d)	Čl. 16 odst. 3 písm. d)
Čl. 8e odst. 1 písm. e)	Čl. 16 odst. 3 písm. e)
Čl. 8e odst. 1 písm. f)	Čl. 16 odst. 3 písm. f)
Čl. 8e odst. 1 písm. g)	Čl. 16 odst. 3 písm. g)
Čl. 8e odst. 1 písm. h)	Čl. 16 odst. 3 písm. h)
Čl. 8e odst. 1 písm. i)	Čl. 16 odst. 3 písm. i)
Čl. 8e odst. 1 písm. j)	Čl. 16 odst. 3 písm. j)
Čl. 8e odst. 1 písm. k)	Čl. 16 odst. 3 písm. k)
—	Čl. 16 odst. 3 písm. l), m) a n)
Čl. 8e odst. 2	Čl. 16 odst. 4
—	Čl. 17 odst. 11
—	Článek 18
—	Článek 19
—	Čl. 20 odst. 1
—	Čl. 20 odst. 4
—	Čl. 20 odst. 5, 6 a 7

Nařízení (ES) č. 2007/2004	Toto nařízení
—	Čl. 20 odst. 9 a 10
—	Čl. 21 odst. 3
*Článek 8*f	Článek 23
Čl. 8 g odst. 1	Čl. 22 odst. 2
Čl. 8 g odst. 2 úvodní část	Čl. 22 odst. 3 úvodní část
Čl. 8 g odst. 2 písm. a)	Čl. 22 odst. 3 písm. a)
Čl. 8 g odst. 2 písm. b)	Čl. 22 odst. 3 písm. a)
Čl. 8 g odst. 2 písm. c)	Čl. 22 odst. 3 písm. b)
Čl. 8 g odst. 2 písm. d)	Čl. 22 odst. 3 písm. c)
—	Čl. 22 odst. 3 písm. d)
Čl. 8 g odst. 3	Čl. 22 odst. 4
Čl. 8 g odst. 4	—
*Článek 8*h	Článek 24
—	Čl. 25 odst. 3
—	Čl. 27 odst. 1, 2 a 3
Čl. 9 odst. 1	Čl. 27 odst. 4 a čl. 28 odst. 1 a 9
Čl. 9 odst. 1a	Čl. 35 odst. 2
Čl. 9 odst. 1b	Čl. 35 odst. 3 a čl. 28 odst. 6
Čl. 9 odst. 1c	Čl. 28 odst. 2
Čl. 9 odst. 2	Čl. 54 odst. 6
—	Čl. 28 odst. 3, 4 a 5
—	Čl. 28 odst. 7 a 8
—	Článek 29
—	Článek 30
—	Článek 31
—	Článek 32
—	Článek 33
—	Čl. 37 odst. 2
—	Čl. 37 odst. 3
—	Čl. 37 odst. 4
—	Čl. 39 odst. 2 až 5
—	Čl. 39 odst. 7

Nařízení (ES) č. 2007/2004	Toto nařízení
—	Čl. 39 odst. 10 a 11
—	Čl. 39 odst. 14
Čl. 10 odst. 1	Čl. 40 odst. 1
Čl. 10 odst. 2	Čl. 40 odst. 2
Čl. 10 odst. 3	Čl. 40 odst. 3
Čl. 10 odst. 4	Čl. 40 odst. 4
Čl. 10 odst. 5	Čl. 40 odst. 5
Čl. 10 odst. 6	Čl. 40 odst. 6
Čl. 10 odst. 7	Čl. 40 odst. 7
Čl. 10 odst. 8	Čl. 40 odst. 8 první pododstavec
Čl. 10 odst. 9	Čl. 40 odst. 8 druhý pododstavec
Čl. 10 odst. 10	Čl. 40 odst. 9
Čl. 10a odst. 1 úvodní část	Čl. 41 odst. 1 úvodní část
Čl. 10a odst. 1 písm. a)	Čl. 41 odst. 1 písm. a)
Čl. 10a odst. 1 písm. b)	Čl. 41 odst. 1 písm. b)
Čl. 10a odst. 1 písm. c)	Čl. 41 odst. 1 písm. c)
—	Čl. 41 odst. 1 písm. d)
Čl. 10a odst. 2	Čl. 41 odst. 2
*Článek 10*b	Článek 42
*Článek 10*c	Článek 43
Čl. 11 první pododstavec	Čl. 44 odst. 1
Čl. 11 druhý pododstavec	Čl. 44 odst. 2
Čl. 11a první pododstavec	Čl. 45 odst. 1
Čl. 11a druhý pododstavec	Čl. 45 odst. 2 a 3
—	Čl. 45 odst. 4
Čl. 11b odst. 1	Čl. 48 odst. 1
Čl. 11b odst. 2	Čl. 48 odst. 2
Čl. 11b odst. 3	Čl. 48 odst. 3
Čl. 11b odst. 4	Čl. 48 odst. 4
Čl. 11b odst. 5	—
—	Článek 46
Čl. 11c odst. 1	Čl. 47 odst. 1

Nařízení (ES) č. 2007/2004	Toto nařízení
Čl. 11c odst. 2	Čl. 47 odst. 1 návětí a písm. a)
—	Čl. 47 odst. 1 písm. b)
—	Čl. 47 odst. 1 písm. c)
Čl. 11c odst. 3, návětí	Čl. 47 odst. 2 první pododstavec návětí
Čl. 11c odst. 3 písm. a)	Čl. 47 odst. 2 první pododstavec písm. a)
—	Čl. 47 odst. 2 první pododstavec písm. b)
Čl. 11c odst. 3 písm. b)	Čl. 47 odst. 2 první pododstavec písm. c)
—	Čl. 47 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 11c odst. 4	Čl. 47 odst. 3
Čl. 11c odst. 5	—
Čl. 11c odst. 6	—
Čl. 11c odst. 7	—
Článek 11ca	Článek 49
Čl. 11d odst. 1	Čl. 50 odst. 1
Čl. 11d odst. 2	Čl. 50 odst. 2
—	Čl. 50 odst. 3
Článek 12	Článek 51
Čl. 13 první pododstavec	Čl. 52 odst. 1 a 2
—	Čl. 52 odst. 3
Čl. 13 druhý pododstavec	Čl. 52 odst. 4
Čl. 13 třetí pododstavec	Čl. 52 odst. 5
—	Článek 53
Čl. 14 odst. 1	Čl. 54 odst. 1
Čl. 14 odst. 2	Čl. 54 odst. 2
—	Čl. 54 odst. 3
—	Čl. 54 odst. 4
—	Čl. 54 odst. 5
Čl. 14 odst. 3	Čl. 55 odst. 1 a 2
Čl. 14 odst. 4	Čl. 55 odst. 3
Čl. 14 odst. 5	Čl. 54 odst. 9
Čl. 14 odst. 6	Čl. 54 odst. 7
—	Čl. 54 odst. 8
Čl. 14 odst. 7	Čl. 54 odst. 10

Nařízení (ES) č. 2007/2004	Toto nařízení
Čl. 14 odst. 8	Čl. 54 odst. 11
—	Čl. 55 odst. 4
Čl. 15 první pododstavec	Čl. 56 odst. 1
Čl. 15 druhý pododstavec	Čl. 56 odst. 2
Čl. 15 třetí pododstavec	Čl. 56 odst. 3
Čl. 15 čtvrtý pododstavec	Čl. 56 odst. 4
Čl. 15 pátý pododstavec	Čl. 56 odst. 5
*Článek 15*a	Článek 57
Článek 16	—
Čl. 17 odst. 1	Čl. 58 odst. 1
Čl. 17 odst. 2	—
Čl. 17 odst. 3	Čl. 58 odst. 2
Čl. 17 odst. 4	Čl. 58 odst. 3
Čl. 17 odst. 5	Čl. 58 odst. 4
Článek 18	Článek 59
Článek 19	Článek 60
—	Článek 61
Čl. 20 odst. 1	—
—	Čl. 62 odst. 1
Čl. 20 odst. 2, návětí	Čl. 62 odst. 2 první pododstavec návětí
Čl. 20 odst. 2 písm. a)	Čl. 62 odst. 2 první pododstavec písm. a)
—	Čl. 62 odst. 2 první pododstavec písm. b)
—	Čl. 62 odst. 2 první pododstavec písm. c) až h)
Čl. 20 odst. 2 písm. b)	Čl. 62 odst. 2 první pododstavec písm. i) a druhý pod-odstavec
Čl. 20 odst. 2 písm. c)	Čl. 62 odst. 2 první pododstavec písm. j)
Čl. 20 odst. 2 písm. d)	Čl. 62 odst. 2 první pododstavec písm. k)
Čl. 20 odst. 2 písm. e)	Čl. 62 odst. 2 první pododstavec písm. l)
Čl. 20 odst. 2 písm. f)	Čl. 62 odst. 2 první pododstavec písm. m)
Čl. 20 odst. 2 písm. g)	Čl. 62 odst. 2 první pododstavec písm. n)
Čl. 20 odst. 2 písm. h)	Čl. 62 odst. 2 první pododstavec písm. o)
Čl. 20 odst. 2 písm. i)	—
—	Čl. 62 odst. 2 první pododstavec písm. p) až z)

Nařízení (ES) č. 2007/2004	Toto nařízení
Čl. 20 odst. 3	Čl. 62 odst. 3
Čl. 20 odst. 4	Čl. 62 odst. 4
Čl. 20 odst. 5	Čl. 62 odst. 5
Čl. 20 odst. 6	Čl. 62 odst. 6
Čl. 20 odst. 7	Čl. 62 odst. 7
—	Čl. 62 odst. 8
Článek 21	Článek 63
—	Článek 64
Článek 22	Článek 65
Článek 23 odst. 1	*Článek 66* odst. 1
Článek 23 odst. 2	*Článek 66* odst. 2
Článek 23 odst. 3	*Článek 66* odst. 3
Článek 23 odst. 4	*Článek 66* odst. 4
—	*Článek 66* odst. 5
Článek 23 odst. 5	*Článek 66* odst. 6
Článek 23 odst. 6	*Článek 66* odst. 7
Článek 23 odst. 7	*Článek 66* odst. 8
Čl. 24 odst. 1	Čl. 67 odst. 1
Čl. 24 odst. 2	Čl. 67 odst. 2
Čl. 24 odst. 3	Čl. 67 odst. 3
—	Čl. 67 odst. 4
Čl. 25 odst. 1	Čl. 68 odst. 1
Čl. 25 odst. 2	Čl. 68 odst. 2
Čl. 25 odst. 3, úvodní část	Čl. 68 odst. 3 úvodní část
Čl. 25 odst. 3 písm. a)	Čl. 68 odst. 3 písm. a)
Čl. 25 odst. 3 písm. b)	Čl. 68 odst. 3 písm. b)
Čl. 25 odst. 3 písm. c)	Čl. 68 odst. 3 písm. c)
Čl. 25 odst. 3 písm. d)	—
—	Čl. 68 odst. 3 písm. d)
Čl. 25 odst. 3 písm. e)	Čl. 68 odst. 3 písm. e)
Čl. 25 odst. 3 písm. f)	Čl. 68 odst. 3 písm. f)
—	Čl. 68 odst. 3 písm. g), h) a i)

Nařízení (ES) č. 2007/2004	Toto nařízení
Čl. 25 odst. 3 písm. g)	Čl. 68 odst. 3 písm. j)
—	Čl. 68 odst. 3 písm. k) až r)
Čl. 25 odst. 4	Čl. 68 odst. 4
—	Čl. 68 odst. 5
Čl. 26 odst. 1	Čl. 69 odst. 1
Čl. 26 odst. 2 první pododstavec	Čl. 69 odst. 2 první a třetí pododstavec
—	Čl. 69 odst. 2 druhý pododstavec
—	Čl. 69 odst. 2 čtvrtý pododstavec
Čl. 26 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 69 odst. 2 pátý pododstavec
Čl. 26 odst. 3	Čl. 69 odst. 3
Čl. 26 odst. 4	Čl. 69 odst. 4
Čl. 26 odst. 5	Čl. 69 odst. 5 a 7
—	Čl. 69 odst. 6
Čl. 26a odst. 1	Čl. 34 odst. 1-
Čl. 26a odst. 2 první pododstavec	Čl. 70 odst. 1 a 2
Čl. 26a odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 70 odst. 3
Čl. 26a odst. 2 třetí pododstavec	Čl. 70 odst. 4
Čl. 26a odst. 3	Čl. 71 odst. 1 a 2
Čl. 26a odst. 4	Čl. 70 odst. 5 a čl. 71 odst. 3
—	Článek 72
Článek 27	Článek 73
Článek 28	Článek 74
Čl. 29 odst. 1, návětí	Čl. 75 odst. 1, návětí
Čl. 29 odst. 1 první odrážka	Čl. 75 odst. 1 písm. a)
Čl. 29 odst. 1 druhá odrážka	Čl. 75 odst. 1 písm. b)
—	Čl. 75 odst. 1 písm. c)
Čl. 29 odst. 1 třetí odrážka	Čl. 75 odst. 1 písm. d)
Čl. 29 odst. 1 čtvrtá odrážka	Čl. 75 odst. 1 písm. e)
Čl. 29 odst. 2	Čl. 75 odst. 2
Čl. 29 odst. 3	Čl. 75 odst. 3
Čl. 29 odst. 4	Čl. 75 odst. 4

Nařízení (ES) č. 2007/2004	Toto nařízení
Čl. 29 odst. 5	Čl. 75 odst. 5 a 6
Čl. 29 odst. 6	Čl. 75 odst. 7
Čl. 29 odst. 7	Čl. 75 odst. 8
Čl. 29 odst. 8	Čl. 75 odst. 9
Čl. 29 odst. 9	Čl. 75 odst. 10
Čl. 29 odst. 10	Čl. 75 odst. 11
Čl. 29 odst. 11 první pododstavec	Čl. 75 odst. 12
Čl. 29 odst. 11 druhý pododstavec	—
—	Čl. 75 odst. 13
Čl. 30 odst. 1	Čl. 76 odst. 1
Čl. 30 odst. 2	Čl. 76 odst. 2
—	Čl. 76 odst. 3
Čl. 30 odst. 3	Čl. 76 odst. 4
Čl. 30 odst. 4	Čl. 76 odst. 5
Čl. 30 odst. 5	Čl. 76 odst. 6
Čl. 30 odst. 6	Čl. 76 odst. 7
Čl. 30 odst. 7	Čl. 76 odst. 8
Čl. 30 odst. 8	Čl. 76 odst. 9
—	Čl. 76 odst. 10
Čl. 30 odst. 9	Čl. 76 odst. 11
Čl. 31 odst. 1 a 2	Čl. 77 odst. 1
—	Čl. 77 odst. 2
Čl. 31 odst. 3	Čl. 77 odst. 3
—	Čl. 77 odst. 4
—	Článek 78
Článek 32	Článek 79
—	Článek 80
Čl. 33 odst. 1	Čl. 81 odst. 1 první pododstavec
Čl. 33 odst. 2	—
Čl. 33 odst. 2a	—
Čl. 33 odst. 2b	Čl. 81 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 33 odst. 3	Čl. 81 odst. 2
—	Článek 82
Čl. 34 první pododstavec	Čl. 83 první pododstavec

Nařízení (ES) č. 2007/2004	Toto nařízení
—	Čl. 83 druhý pododstavec
Čl. 34 druhý pododstavec	—
Čl. 34 třetí pododstavec	Čl. 83 třetí pododstavec
—	Příloha I
—	Příloha II

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/1625

ze dne 14. září 2016,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1406/2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Vnitrostátní orgány, které plní funkce pobřežní stráže, odpovídají za širokou škálu úkolů, které mohou zahrnovat bezpečnost námořní plavby a její ochranu před protiprávními činy, pátrání a záchranu, ochranu hranic, kontrolu rybolovu, celní kontrolu, obecné prosazování práva a ochranu životního prostředí. Evropská agentura pro námořní bezpečnost (dále jen „agentura“), Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ([3]) a Evropská agentura pro kontrolu rybolovu zřízená nařízením Rady (ES) č. 768/2005 ([4]) by tedy v rámci svých mandátů měly posílit svoji vzájemnou spolupráci a také spolupráci s vnitrostátními orgány, které plní funkce pobřežní stráže, s cílem zvýšit přehled o celkové situaci na moři a podpořit soudržné a nákladově efektivní činnosti.

(2) Prováděním tohoto nařízení není dotčeno rozdělení pravomocí mezi Unií a členskými státy ani jím nejsou dotčeny závazky členských států vyplývající z mezinárodních úmluv, jako je Úmluva Organizace spojených národů o mořském právu, Mezinárodní úmluva o bezpečnosti lidského života na moři, Mezinárodní úmluva o pátrání a záchraně na moři, Mezinárodní úmluva o zabránění znečišťování z lodí, Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků, a dalších příslušných mezinárodních aktů v námořní oblasti.

(3) Aby mohla agentura poskytovat vnitrostátním orgánům, které plní funkce pobřežní stráže, účinnou a účelnou podporu, měla by využívat nejmodernější dostupné technologie, jako jsou systémy dálkově řízených letadel.

(4) Je vhodné, aby správní rada agentury byla plně zapojena do rozhodování o otázkách uvedených v tomto nařízení, které by mohly mít dopad na jiné úkoly agentury a na její rozpočet, včetně pracovního ujednání o spolupráci mezi uvedenými třemi agenturami.

(5) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ([5]) by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

---

([1]) Stanovisko ze dne 16. března 2016 (Úř. věst. C 177, 18.5.2016, s. 57).

([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 6. července 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. září 2016.

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016 o evropské pohraniční a pobřežní stráži a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

([4]) Nařízení Rady (ES) č. 768/2005 ze dne 26. dubna 2005, kterým se zřizuje Agentura Společenství pro kontrolu rybolovu a mění nařízení (EHS) č. 2847/93 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku (Úř. věst. L 128, 21.5.2005, s. 1).

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ze dne 27. června 2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost (Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 1).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V nařízení (ES) č. 1406/2002 se vkládá nový článek, který zní:

„*Článek 2b*

Evropská spolupráce v oblasti funkcí pobřežní stráže

1. Agentura, ve spolupráci s Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 (*) a s Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu zřízenou nařízením Rady (ES) č. 768/2005 (**), přičemž každá z těchto agentur jedná v rámci svého mandátu, podporuje vnitrostátní orgány, které plní funkce pobřežní stráže na vnitrostátní úrovni i na úrovni Unie, a případně i na mezinárodní úrovni:

a) sdílením, slučováním a analýzou informací, které jsou k dispozici v systémech hlášení lodí a jiných informačních systémech, jež tyto agentury provozují, nebo k nimž mají přístup, v souladu s jejich příslušnými právními základy a aniž je tím dotčeno vlastnictví údajů členskými státy;

b) poskytováním služeb v oblasti dohledu a komunikace pomocí nejmodernějších technologií včetně vesmírné a pozemní infrastruktury a čidel upevněných na jakémkoli typu nosiče;

c) vytvářením schopnosti zajišťovat příslušnou činnost tvorbou pokynů a doporučení a určováním osvědčených postupů, jakož i poskytováním odborné přípravy a výměny pracovníků;

d) posílením výměny informací a spolupráce v souvislosti s funkcemi pobřežní stráže, včetně analýzy operačních problémů a nově se vyvíjejících rizik v námořní oblasti;

e) sdílením kapacit prostřednictvím plánování a provádění víceúčelových operací a sdílením prostředků a jiných schopností, a to v takovém rozsahu, v jakém jsou tyto činnosti koordinovány těmito agenturami a prováděny se souhlasem příslušných orgánů dotčených členských států.

2. Aniž jsou dotčeny pravomoci správní rady agentury uvedené v čl. 10 odst. 2, přesné formy spolupráce agentury s Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž a s Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu při výkonu funkcí pobřežní stráže se určí v pracovním ujednání v souladu s mandáty těchto agentur a s finančními pravidly, které se na tyto agentury vztahují. Toto ujednání schválí správní rada agentury, správní rada Evropské agentury pro kontrolu rybolovu a výkonná rada Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž.

3. Komise v úzké spolupráci s členskými státy, agenturou, Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž a Evropskou agenturou pro kontrolu rybolovu vypracuje praktickou příručku o evropské spolupráci při výkonu funkcí pobřežní stráže. Tato příručka obsahuje pokyny, doporučení a osvědčené postupy pro výměnu informací. Komise přijme příručku formou doporučení.

4. Úkoly uvedené v tomto článku nesmí mít nepříznivý dopad na úkoly agentury uvedené v článku 2 a nesmí zasáhnout do práv a povinností členských států, zejména pokud jde o státy vlajky, státy přístavu nebo pobřežní státy.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016 o evropské pohraniční a pobřežní stráži a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/399 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES (Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 1).

(**) Nařízení Rady (ES) č. 768/2005 ze dne 26. dubna 2005, kterým se zřizuje Agentura Společenství pro kontrolu rybolovu a mění nařízení (EHS) č. 2847/93 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku (Úř. věst. L 128, 21.5.2005, s. 1).“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 14. září 2016.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
M. SCHULZ	I. KORČOK

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/1626

ze dne 14. září 2016,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 768/2005, kterým se zřizuje Agentura Společenství pro kontrolu rybolovu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Vnitrostátní orgány, které plní funkce pobřežní stráže, odpovídají za širokou škálu úkolů, které mohou zahrnovat bezpečnost námořní plavby a její ochranu před protiprávními činy, pátrání a záchranu, ochranu hranic, kontrolu rybolovu, celní kontrolu, obecné prosazování práva a ochranu životního prostředí.

(2) Agentura Společenství pro kontrolu rybolovu zřízená nařízením Rady (ES) č. 768/2005 ([3]), běžně označovaná jako Evropská agentura pro kontrolu rybolovu, Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ([4]) a Evropská agentura pro námořní bezpečnost zřízená nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ([5]) podporují vnitrostátní orgány při výkonu většiny těchto funkcí.

(3) Tyto agentury by proto měly posílit jak svou vzájemnou spolupráci, tak spolupráci s vnitrostátními orgány, které plní funkce pobřežní stráže, s cílem zvýšit přehled o celkové situaci na moři a podpořit soudržné a nákladově efektivní činnosti.

(4) Agentura Společenství pro kontrolu rybolovu by měla být přejmenována na Evropskou agenturu pro kontrolu rybolovu.

(5) Nařízení (ES) č. 768/2005 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 768/2005 se mění takto:

1) V názvu a v článku 1 se slova „Agentura Společenství pro kontrolu rybolovu“ nahrazují slovy „Evropská agentura pro kontrolu rybolovu“.

([1]) Úř. věst. C 303, 19.8.2016, s. 109.
([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 6. července 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. září 2016.
([3]) Nařízení Rady (ES) č. 768/2005 ze dne 26. dubna 2005, kterým se zřizuje Agentura Společenství pro kontrolu rybolovu a mění nařízení (EHS) č. 2847/93 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku (Úř. věst. L 128, 21.5.2005, s. 1).
([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016 o evropské pohraniční a pobřežní stráži a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).
([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ze dne 27. června 2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost (Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 1).

2) V článku 3 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„j) spolupracovat s Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 (*) a s Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 (**), a to v rámci mandátu každé z těchto agentur, a podporovat tak vnitrostátní orgány, které plní funkce pobřežní stráže v souladu s článkem 7a tohoto nařízení tím, že bude poskytovat služby, informace, vybavení a odbornou přípravu a provádět koordinaci víceúčelových operací.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016 o evropské pohraniční a pobřežní stráži a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES (Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 1).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ze dne 27. června 2002, kterým se zřizuje Evropská agentura pro námořní bezpečnost (Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 1).“

3) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 7a

Evropská spolupráce v oblasti funkcí pobřežní stráže

1. Agentura ve spolupráci s Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž a s Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost podporuje vnitrostátní orgány, které plní funkce pobřežní stráže na vnitrostátní úrovni a na úrovni Unie a případně i na mezinárodní úrovni:

a) sdílením, slučováním a analýzou informací, které jsou k dispozici v systémech hlášení lodí a jiných informačních systémech, jež tyto agentury provozují nebo k nimž mají přístup, v souladu s jejich příslušnými právními základy a aniž je tím dotčeno vlastnictví údajů členskými státy;

b) poskytováním služeb v oblasti dohledu a komunikace pomocí nejmodernějších technologií včetně vesmírné a pozemní infrastruktury a čidel upevněných na jakémkoli typu platformy;

c) budováním kapacit tvorbou pokynů a doporučení a určováním osvědčených postupů, jakož i poskytováním odborné přípravy a výměny pracovníků;

d) posílením výměny informací a spolupráce v souvislosti s funkcemi pobřežní stráže, včetně analýzy operačních problémů a nově se objevujících rizik v námořní oblasti;

e) sdílením kapacit prostřednictvím plánování a provádění víceúčelových operací a sdílením prostředků a jiných schopností, a to v takovém rozsahu, v jakém jsou tyto činnosti koordinovány uvedenými agenturami a prováděny se souhlasem příslušných orgánů dotčených členských států.

2. Přesné formy spolupráce agentury s Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž a s Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost při výkonu funkcí pobřežní stráže se určí v pracovním ujednání v souladu s mandáty těchto agentur a s finančními pravidly, které se na tyto agentury vztahují. Toto ujednání schválí správní rada agentury, výkonná rada Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž a správní rada Evropské agentury pro kontrolu rybolovu.

3. Komise v úzké spolupráci s členskými státy, agenturou, Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž a Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost vypracuje praktickou příručku o evropské spolupráci při výkonu funkcí pobřežní stráže. Tato příručka obsahuje pokyny, doporučení a osvědčené postupy pro výměnu informací. Komise přijme příručku formou doporučení.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení *v Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 14. září 2016.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
M. SCHULZ	I. KORČOK

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS